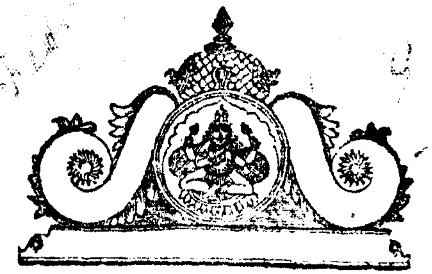

உ

கடவுள் துணை

சிவசுப்பிரமணியர் மணம்புணர்ந்த

வள்ளியம்மை நாடகம்

—*—

மதுரைஜில்லா

எட்டியாபுரம் சமஸ்தானவித்வான்

கடிகை முத்துசாமிப்புலவர்

மாணாக்கராகிய

முத்துவீரக்கவிஞர்

இயற்றியதை

இஃது

சிதம்பரம்.

பொன்னுசாமிமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

சித்தூர்.

வீராசாமிநாயுடு

அவர்களால்தமது

வித்தியாவிநோத அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1887

O-,842 MMV3, V
M87

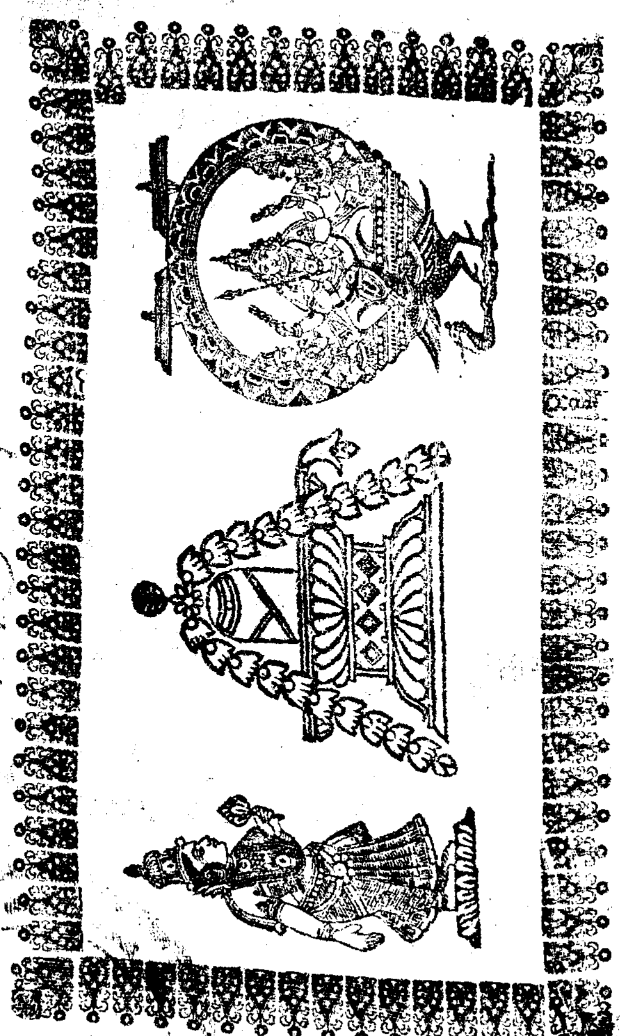

உ

கடவுள் துணை.

வள்ளியம்மை நாடகம்

விநாயகர் துதி-வெண்பா.

திங்களணிசெஞ்சடையன் செல்வனெனவேயிலகுந்
துங்கவைங்கரன்றனையே துதித்துப்பொங்குமுடன்
வள்ளியம்மைநாடகத்தை மாநிலத்தியம்புதற்குக்
கள்ளமில்லாக்கணபதியின் காப்பு.

இதுவுமது விருத்தம்.

மதுரரசத்தமிழ்தழைக்க விளைந்தநாடு
வளம்பெருகுங்கழுகுமலைதன்னில்வாழும்
சதுர்பெருகுமந்த்ரசடாக்ஷரகுமாரன்
சண்முகவேள்மணந்தவள்ளி சரிதைதன்னை
விதிமுறைநூல்தெரிந்திசை நாடகமாய்ப்பாடி
மேதினியெலாந்துதித்து விளங்கவேண்டி
அதிகமதமொழுகுதந்தி முகத்தோன்றொந்தி
ஐங்கரவிநாயகன் பொன்னடிகாப்பாமே.

முருகர்-துதி-விருத்தம்.

சீருலவும்பங்கயப்பூமாதுசேர்த்து
செழித்துவளம்பொருந்திவளர்சிவசம்பாதி
தாருலவுஞான சிவசுப்பிரமண்யர்
தழுவுமணம்புணர்ந்தசவுந்தரவிலாச
வாருலவுகொங்கைமின்னாள் வள்ளியம்மை
மகிமைபெறுநாடகத்தை வளமாய்க்கூற
காருலவுங்கழுகுமலை தன்னில்வாழும்
காங்கேயனிருபதத்தைக்கருத்தில்வைப்பாம்.

சிவன் உமையவள் துதி விருத்தம்.

திக்குசவும்புண்ணிய சகாபனெங்கள்
சம்பாதிகழுகுமலை தன்னில்வாழும்
சதிக்கடவுள் குருபரசன் முகக்குமார
சந்த்ரவேள்புணர்ந்தவள்ளிக்கன்னியையென்னை
பதிக்குதிர்முகம்விளங்கும் விழியாள்சுந்தர
வையகத்தோர்புகழ்ந்திட நாடகமாய்ப்பாடித்

வள்ளியம்மை நாடகம்

அதிசாதிநதிமுடிக்குஞ்சடையோன்ஞான
சுந்தரசம்புவுமுயர்பதந்துதிப்பா

அவையடக்கம் விருத்தம்

கஞ்சமலர்த்தடஞ்சூழுஞ் சிவசம்பாதி
கடவுள்சம்புலிங்கர்மனக்கனிந்துமேவும்
கொஞ்சுகிளிமொழியகிலாண்ட வடன்பாலன்
குழந்தைவடிவேலன்மணம்புணர்ந்தமாது
வஞ்சிகுறவள்ளி நாடகம்யான்பாட
வையகத்திற்கற்றறிந்தோர் குறவோர்மூத்தோர்
மிஞ்சுதமிழ்ப்புலவரிதிற் பிழைகண்டாலும்
வேலர்சரித்திரமென்றே விளம்புவாரே

இதுவுமது

திருவளர்சாரணவருடமகரமாதஞ்சிறந்தவெள்ளி ரோகணிந ட்சத்திரத்தில் கருணைமுருகனைப்பணியுங்கந்தசாமிக்கவிஞன்புத் திரன்சபையன்னன்மேன்மைக்-குருமுனிக்கு நிகர்சடிலைகழுத்து சாமிகுருவுபதேசமுந்துவிரப்பேந்த்ரன்ருவமதன்வள்ளி நாடக த்தைநன்றாய்ப்பாடினன்சோபனங்கொண்டாடினனே.

சொற்பொருட்குதவுஞானகந்தக்குமாரன்மேவும்
அற்புதக்கதியாம்வள்ளி யம்மைநாடகங்கொண்டாடப்
பொற்பதவரத்தன்திருபொருந்துமைக்கரத்தன்மேலிய
கற்பகமுகத்தான்முந்திக் கணபதிதோன்றினாரே

விநாயகர்வருகை தரு இ-ம்-புந்நாகவராளி ஆதிதாளம்

நாயகர்தோன்றினரோமந்த்ரவிநாயகர்தோன்றினரோ
நாயகர்தோன்றிசகாயனெனவாசன்
நேயன்கணபதிமாயன்மருமகனென்னும் நாய
ஆதிதுமணிபூத்தான் விகசிதகோர்ந்திபெரும்வயிற்றான்
தந்தியினமுகத்தான் விதிமுச் சந்தியுருசகத்தான்
விநிலைவிகர்த்தநந்நாபிருமதஞ் சித்தைபுளகிநமத்தர்கிர்பா
கர, நாய
தேவர்பணியும்வாசன்கைலைமகாதேவரருளுநேசன்
புவினிலுபதேசன் தமிழுக்குநாவுக்கந்தயிசன்
தேவியாம்வல்லபையோவியவல்லவன்மூவுலகுதனிலுலாவிய நாய
செல்வன்
வெள்ளிமலையில்வேடர்தேவியவள்ளியின்கதைபாட
தெள்ளியதமிழ்நாடகமதுபர்தள்ளியவலந்தேட
வெள்ளலக்கிரணமதிப்பிள்ளைக்கிணையருப்புவெள்ளையாசடைப் நாய
பிள்ளைக்கணபதி

குருக்கள் வருகிறபோது விருத்தம்

தாங்சேயன் கழுகுமலைக் கந்தவேளை
கலந்தவள்ளித்தாயினிடக் கதைக்குமேன்மை
யோங்கியமூலப்பொருளாய் வந்தெந்நாளு
முதவுகணபதியென்னும் பிள்ளையார்க்கு
மாங்கனியும் பொரிகடலை பழந்தேங்காயும்
மாலையுஞ்சந்தன தூபதீபமுங்கை
தாங்கிமெள்ளநடந்து மந்த்ர வேதஞ்சொல்லி
சரவணப்பட்டருஞ்சபையிற்றான்வந்தாரே

குருக்கள்வருகிற-தரு-இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்.

சோதியாம்வெண்மை விபூதியும்பூசி சந்தபரிமளநற்சந்த மேசாதியின் முறையாய் வேதக்கோதுஞ் சரவணப்பட்டருந் தோன்றினார்.

வாத்யமுழக்கநைவேத்தியங்கொண்டெடுத்தசோமனுமுதித் திடவே, சாத்திரம்பொய்யாத்தோத்திரஞ்செய்யுஞ் சரவணப்பட்ட ருந்தோன்றினார்.

மூஷிகவாகனமோதகஅஸ்தனும் போதக்கணபதிநாதனுக் கேதாசமென்றே சிவபூசைகள்செய்யுஞ்சரவணப்பட்டருந்தோ ன்றினார். (குருக்கள்சொல் - ஸ்லோகம்)

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம் ப்ரச ன்னவதனந்தியாயே சர்வவிக்நோபசாந்தயே-

விநாயகர்-அர்ச்சனை-வசனம்.

ஓம் -கஜமுகாயநமா ஓம்-லம்போதராயநமா ஓம்-விகடாயந மா ஓம்-விக்னவிநாயகாயாநமா ஓம்-கணபதியேநமா ஓம்-விகாமா ட்சிசுதாநயநமா ஓம்-காமளவற்ஞயநமா ஓம்-சங்குசக்கிராயநமா ஓம்-பிரணவசொருபாயாநமா ஓம்-மூலதாரபீடாயாநமா ஓம்-மு த்திசொருபாயாநமா ஓம் - விபூதிநானாவித கெந்தபரிமளபுஷ்ப தூபதீபநைவேத்தியந்தாம்பூலஞ்சமர்ப்பயாமி

கட்டியக்காரன்-வருகிறபோது விருத்தம்

சட்டமிட்டாடித்தோகை தனைவிரித்திசையாய்க்கூவி
வட்டமிட்டுலாவும்புள்ளி மயில்மிசையேறுமுன்னக்
கொட்டமிட்டசூரனைவென்ற குமரவேள்கதைக்குநன்றாய்
கட்டுமொட்டாசப்பாடி கட்டியக்காரன்வந்தான்

கட்டியக்காரன்-வருகிறதரு-இ-ம்-மோகனம்-அடதாளம்

மந்திரவன்னிறனிந்து வல்லடஞ்சொல்லத்துணிந்து
சுந்தனைநாடிப்பணிந்துகட்டியக்காரனுந் தோன்றினான்
அலக்ஷமாய்சிங்காரப்பொட்டு சுந்தரஜோருந்தொட்டு

களக்கமில்லா தபொட்டு கட்டியக்காறன் தோன்றினன்
ஒக்குமீசைமுறுக்கி முன்னலைக்கண்டுறுக்கி
காங்குகச்சையிறுக்கி கட்டியக்காரன் — தோன்றினன்
டழுமைக்கதைகள்பேசி பழுகுமந்தரவாள்வீசி
களபசவ்வாதுபூசிக் கட்டியக்காரன் தோன்றினன்

கட்டியக்காறன் சொல் பொதுவிருத்தம்

விள்ளருபுகழ்கழுகுமலைதன்னில்வாழும் வேலர்சுவசுப்ரமண்ணியக்குமாரன்கர்த்தன் புள்ளிமயிலேறியெழுவுபுவியைக்காக்கும் பூரணசெல்வேள்முருகன் பொருந்துநாட்டில் வெள்ளிமலைச்சித்தருக்குடிசில்வாழும்வேடுவர்களானவர்கள்குன்றுக்குறவர் கோமான் வள்ளமைப்பெயர்படைத்ததம்பிராஜன்வளையபெருந்திருக்கொலுவில்வருகின்றனே.

வ-ம், அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்படிக்கு கழுகாசலசுப்பிரமண்யக்கடவுள்பொருந்தியிருக்கும்நாட்டில்வேழ்வமலைசித்தூனைச்சேர்ந்த நாட்டில்வேடர்வில்லியர்குறவர்களுக்கு இராஜாதி இராஜனுகிய தம்பியமகாராசன்கொலுவுக்கு வருகிறவிதம் எப்படியென்றால்.

தம்பியமகாராஜன்-வருகிற-தரு-இ-ம்-இயால்-ஆதிதாளம்

சோதியையிரேடக்கோமேதக மிலங்க
சொர்னமணிமகுடமுடிமின்னிய அலங்க
தாலவும்மார்பில் முத்தாவடம் குலுங்க
தாசர்திராசன்போல்தம்பி ராஜனும்வந்தானே
அம்புவில்லுந்துணீரமுங்கொம்புகளும் மெடுத்து
ஆக்ரமதாகவெகுபராக்ரமுந் தொடுத்து
கும்புபெரும்வேடுவரைக் கூட்டிவலுக் கொடுத்து
குரிசில்தம்பி ராஜேந்திரன் விரைவுடன்வந்தானே
பளபளென்னச்சரிகை யங்கிபட்டைதடுக் கட்டும்
பதித்தமுத்துக்கடுக்கனேடும் புறந்தபுய மெட்டும்
களபமணம்பொருந்துத் துகிர்கலவைமணிப் பட்டும்
காசினிபோர்புகழ்தம்பி ராஜனும்வந்தானே
ஓவியமுத்தொழுகியபற்காவியொளி தெரிய
உரமுறுஞ்சிங்கமிவனென்றுகைமெங்கு மறிய
தாவுமயிலேறுபசண்முககுகனுக் குரிய
தாசன்விசுவாசன்தம்பி ராஜனும்வந்தானே
தங்கநிலையங்கிதொட்டிதொங்கல்முரு கணிந்து
சந்தனஞ்சவ்வாசலிந்து சிந்தாமு பணிந்து

வள்ளியம்மை நாடகம்

மங்களகல்யாணமறைவேதியைப் பணிந்து
வாசன் விசுவாசன் நம்பி ராஜனும் வந்தானே

இராஜன் சொல் - போற்றி விருத்தம்

வேதமாய் முடிவாய் சோதிவிண்ணிலா நந்தமாகி
நாதமாய் பிந்துமாகி நானிலத்துயிர்களாகி
பூதமுமைந்துமாகி புலன்களாய் பொறியுமாகி
நீதிலா நின்றவீசன் சேயாம் செவ்வேளே போற்றி

இதுவுமது விருத்தம்.

கனவண்டிசை போற்கூவுங் கட்டியக்காரரே கேளாய்
கமதிதிறத்தாள் வால சுந்தரியென்னுந் திவ்ய
முராஜீகரத்தாள் தங்கை மோகினிப் பெண்ணுடன்னை
மகிமைசேர் கொலுமுன்பாக மகிழ்ந்தினி யழைத்து வாராய்

வ-ம், அகோ வாரும் காவல் கட்டியக்காரா நமது சபைக்குள்ளே
சுபபத்தினியாகிய தங்கை மோகினிப் பெண்ணை அதிசீக்கிரமா
க அழைத்து வாரும் பிள்ளாய் கட்டி-வசனம் அப்படியே அழை
த்து வருகிறேன் பாசுவாமி.

கட்டியக்காரன் தங்கை மோகினிக்குச் சொல் விருத்தம்

நல்லசெண்றேயிக்கட்டியன் நளிமற்கவழுமாடக்
கள்ளுறங்குழலாள் தங்கை யற்றவையைப் பணிந்து போற்றி
நல்லெயிலுமெய்யில் வங்கொலுவாய் கொலுக்கழையுமென்றான்
மெல்லியே வாருமென்ன விரைந்தவள் வருகின்றாளே

வ-ம். சுகுணசௌந்தரமம்மா தாயே நமது இராஜாதிராஜனாகிய ந
ம்பிய மகாராஜன் கொலுவிற்கு தங்களை அதிசீக்கிரமாக அழைத்துவ
ரச்சொன்னார் வாருமம்மா தாயே தங்கை வசனம் நல்லது அப்ப
டியே வருகிறேன் நடவும் பிள்ளாய்.

பொது-விருத்தம்.

கங்கை ஆறு வளர்ந்து சேர் வெள்ளைக் கைலைமலையிலுள்ள
சிங்கவேடுவர்க்கின் மேலான திருகுடி நம்பிராஜன்
மங்கள மனைவி பாவை வந்திரமைந்த விஸ்தார
தங்கை மோகினிப் பெண் வந்தாள் கலமுடன் தோன்றினாளே

தங்கை மோகினி வருகிற தரு-இ-ம் புன்னாகவராளி ஆதிதாளம்.

தங்கை மோகினியும் வந்தாள் கொலுவில்
தங்கை மோகினியும் வந்தாள்
மங்களமொழிபேசி மாதால் விசுவாசி நம்
பிச்சிச்சண்பகங்குடி நல்லமணப்
பெண்களுடனே கூடி
பக்கத்திற்கும் உத்தமி தேடி நம்

குந்தளவோலையிலங்க முத்துமணிக்
கோர்வைத்தாவடங்குலுங்க
சுந்தரமுகமிலங்க கரவிற்றன்டை துலங்க நங்
அன்னம்போல்நடைவந்த மங்கைக்
கரசிபோல்மொழிமிஞ்சி
கன்னிமாருடன்கொஞ்சிக் காயாதியும்மெஞ்சி நங்
கஸ்தூரி பன்சன்பூசி மணிக்கடக
மயில்வளைகள்வீசி
வில்தாரமாகப்பேசி விளங்குமகராசி நங்
நண்ணுவோர்க்குபகாரி சித்தூர்கட்டி
ராஜன்மேவியபாரி
புண்யபூசிதக்காரி புத்திமிலதிகாரி நங்

நங்கைமோகினி-சொல்-விருத்தம்

வேடர்குன்றவர்கோமானே வெள்ளியங்கிரிவாழ்வேந்தா
ஆடவர்க்கரசேயென்மேலருமைக்காதலனேகேளீர்
கூடியும்நமக்கேயோர் குழந்தையில்லாதபாக்யம்
தேடியும்பலனொன்றில்லை செய்தக்குறையோமன்னா

வ-ம்சரணஞ் சரணமெனப்பிராணநாதா தாங்கள் என்னைகொலுவிற்கு வரும்படிசெய்தகாரணமென்ன நல்லது இப்போது நமது குறைதீரும்பொருட்டு ஒரு பெண்குழந்தை யில்லாதபாக்கியம் ஒருபாக்கியமோ என்னசெய்வோம் பிராணநாதா.

நங்கைமோகினிபுலம்பல் கண்ணிகள்

இ-ம்-முகாரி-தாளம்-ஆருவம்

விள்ளும்புகழ்நாட்டுவோரே என்னைமேவுகின்ற வாடவரே
வெள்ளிவளைதன்னவரே என்னைமேவுகின்ற மன்னவரே
எப்படிவாழ்ந்தும்பெண்பிள்ளைநமக்கில்லையே இதென்னதொல்லை
கைப்பிடித்தவேளைதானோ பெண்கண்மணியில்லாத தேனோ
வேலவனன்றுட்டிற்சேர்ந்தும் நாம்வெள்ளியங்கிரியில்வாழ்ந்தும்
பாலனுமில்லாதிருக்கஐயோ பண்டுவிதிப்படி தானோ
சத்தகன்னிமாரேதாயே மலைசாத்தவேதம் பிரானே
புத்திரியைவேண்டிநாங்கள் இப்போபுலம்புவதுங் கேட்கொணுதோ, வல்லமைத்தெய்வமேகேளீர் நல்லவனப்பேச்சி பத்ராளி
இவ்வேளொருபெண் குழந்தைஇப்போதெங்களுக்கருள்வொணுதோ
வையகத்துயிருகங்களைக்காங்கள்வாய்க்கட்டினதோஷந் தானோ
கையணைத்துமுத்தமிட்ட பெண்கண்மணியில்லா தேனோ
தென்குறிஞ்சிவேலவனே வளர்திருவருணைக் காவலனே
அன்புடனோர்பெண்குழந்தை எனக்கருமையாயருள்வொணுதோ

பொது சந்தவிருத்தம்

சித்ரநங்கைமோகினிப்பெண் சிந்தைகூர்ந்து
தெளிந்துநம்பிரசரேனுமொழிந்தேபோர்வென்
புத்ரியில்லையினிநாமென்செய்வோமென்று
புலம்புவதைகமனதில்நன்றாய் பொருந்தக்கேட்டு
மெத்தமனமகிழ்ந்து சப்தகன்னியாக
விசையுடனேவிரைந்து தேவியைக்காக்குஞ்
சத்தகன்னிமார்களந்த துயரத்தீர்க்க
தாயெனவேகயிலாசத்தில் வந்தாரே

வசனம்,

இங்ஙனம்பிரகாசம் நம்பிராஜனிடம் நங்கைமோகினிப்பெண்குழந்தையில்லையென்று புலம்புவது மன்னவன்மனைவியில்லாருக்குச்செய்யும் சத்தகன்னிகள் வருகின்றனர்.

சத்தகன்னிகள்வருகிற-சந்தபுன்னாகவராளி

ஆதிதாளம்,

கயிலைமலையிற்றுங் காளிமுழுந்து
கருணைபொழியுந் தேய்வ கன்னிபாவைத்
தயவுபொருந்துந் தேய்வ பின்ஞாங்கனமலை
சத்திகன்னியர் வந்தனர் நின்றே
நங்கைமோகினிப்பெண் குழந்தையைவேண்டி
நம்பிராஜனுடன் புலம்பினபோது
சயனம்பொருந்தத்தெய்வ மன்னவன்மனை
சத்தகன்னியர்வந்தனர் நின்றே

சத்தகன்னியர்-விருத்தம்

சேர்ந்தகன்னிமார்களைத்தும்சேர்ந்துகொட்டி
சித்ரநங்கைமோகினிமுன்பாகத்தொழுவார்
கூர்ந்துநம்மைமகிழத்துதிமைவந்ததேயபெண்
குழந்தையில்லையென்றுசொன்னகுறையைக்கேட்டு
சார்ந்தனைதுயிர்தப்பிடக்கைகூப்பவந்தோம்
சவியாகேளுமயிலே சொல்லக்கேளு
போக்தனைக்குழிர்கள்கண்மணியேமே
புனத்திலொருபெண்குழந்தையிருக்குந்தானே

இசைவாக

கானகமிஞ்சுபுத்திரிப்பெண்வருவேலில்லை
சவியாகேஆகிவிநிப்படியாவித்த
காணுமனைந்திவிக்களிலேலும்
காணக்கோல்கடந்தசேதிகட்டுப்புள்ளி
மானேபோர்பெண்குழந்தைகாணிப்போற்பெற்று

[illegible] செய்து வளர்ப்பாயென்றே
[illegible] யவளை அழைத்துப்போக
அயிர்தக் [illegible] குழந்தையிருக்கின்றாளே.

பொது-வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் தேவகன்னிகையே வள்ளிக்குப் பெண்குழந்தையாகப் பிறக்கச் செய்து வெள்ளிமலையில் சென்றபின் அவ்விடத்தில் கலைக்கோட்டு மகாமுனி [illegible].

கலைக்கோட்டு மகாமுனிவருகிற-விருத்தம்.

தேகமெல்லாங் கலைவெண்ணீ [illegible]
திருக்குழைதட் பூண்டு சடை [illegible]
வாகுபெறுங் காவிகலைசிரமதனிற் சேர்த்து
[illegible]
ஆகமுறைப்படி முறையதாகாயவும்
அதிகமறைநான்கு முணர்ந்து [illegible]
யோககலைக் கோட்டு முனிசிரமபக்கையி
[illegible] திருக்கா [illegible] தானே.

கலைக்கோட்டு மகாமுனிவர் வருகிற-தரு-இ-ம-மாஞ்சி-ஏகதாளம்

கலைக்கோட்டு முனிவர் வந்தார் [illegible]
கலைக்கோட்டு முனிவர் வந்தார்
முனிக்கோட்டு மடந்தையர் மோகவலைப்பிற் [illegible]
[illegible] கலைக்கோட்டு [illegible] (கலை)
மார்பில் ருத்ராக்ஷ [illegible] செய்
[illegible]
[illegible] யும் [illegible] தனைக்கோலும்
[illegible] சேர்ந்த [illegible] (கலை)
உச்சியிற் றிருக்கொம்பும் கலைமுகமும்
[illegible] யிற் பிரமமும்
[illegible] ரூபமாகவும்
இச்சையுடனே [illegible] (கலை)

விருத்தம்.

தேனிறைக்கும் வெள்ளிமலை [illegible]
செழிக்க [illegible]
[illegible] கனி புசித்தலாவிக்
[illegible]
மோனமுற்ற கலைக்கோட்டு முனிவா [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

கேட்டிடவேண்டிய்வள்ளிக் கொடியிற்பெண் குழந்தைபோல் நா
தேட்டமாய்க்கூவுகையை தெரிந்திடப்பார்க்கவரும்

வசனம்

அகோவாரும் இராஜாதிராஜனுகிய நம்பிமகாராஜனே சரணஞ் சரணம் இப்போதுவனத்திற்றினைக்கொல்லைக்கப் போனவிடத்தில்வள்ளிக்கிழங்கெடுத்த பள்ளத்தில் சூரியன்போலொருபெண்பிள்ளை யழுதுகொண்டிருக்குது அந்தவதிசயத்தைத் தாங்கள்வந்து பார்க்கலாமகாராஜனே.

பொது-விருத்தம்.

புதுமையாளவர்கள்தானிற் போயலந்துசொல்லக்கேட்டு
அதிசயம்பார்ப்போமென்று அன்புடன்நம்பிராஜன்
ரதியெனுமொழிமொலரப்பார கன்னைமேனிவியுங்கூட
மதிகொள்குழந்தைக்கூவும் வழிதனைத்தேடிவாரார்.

வசனம்

இந்தப்பிரகாரம்வேடுவர்கள் சொல்லக்கேட்டுநம்பிமகாராஜனும் தன் மனைவியும் வனத்தில்வருகிறவிதமெப்படியென்றால்.

இராஜன்-வனம்போகும்-கொண்டிச்சிந்து,

இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆ-தாளம

நந்தாவனத்தோடு — நம்பி
சாதுரம்நகைமேனிபாம்
படைத்தவரபுடன்கூடி — வாசன்
மலர்கமழ்மல்லிகைமலர்சூடி
குழந்தையிருக்குமிடம் — தன்னை
கூடிவந்துதேடிக்கூட்டமுடன்
கொள்ளுமலர்மெட்டி — நல்வி
சேவுமலர்விருந்தை
அக்கலம்பார்த்து — வெகு
அக்காரமாகநடக்கவேயிலே
விக்கைமலைக்கோடி — பிள்ளை
விரிட்டசக்கரமுதகிட்டதே
வள்ளிக்கொடியிற்பெற்ற — பெண்
மதலைக்குவிளக்காதிலுற்றார்
உள்ளமகிழ்ந்துக்கொண்டார் — அங்கே
உற்றகுழந்தையைவந்துகண்டார்

இராசன்சொல் விருத்தம்,

வந்தநம்பிராஜேந்திரன் வனத்திலுற்ற
மடலேந்திக்கண்டு மகிட்சிகூர்ந்து
நெடுமலர்க்குழலாளே கன்னைகாதே
கன்னிகைப்பிள்ளைகாட்டுச்செய்கை

[illegible]வேடுவோர்பெண் குழந்தைதானும்
[illegible]கயக்கிக்குரல்கூவு கிர்தாபத்து
சக்தியுமக்கெனவே குனிக்கெடுத்துக்
[illegible]கின்றனையில்யாவரைனே,
[illegible]கையோஇனி சொல்-அகவற்பா-இ-ம்-மோகனம்.
முன்னோகேளாய் மாவனக்கனவில்
முன்னேயாமு முயமதாக
குறித்துவேடுவோர்பெண் குழந்தையைவேண்டி
வருதகம்மாய்ச்சிவனருள் வடிவேலனையுங்
கவலைத்தக்க கன்னிமார்களையுந்
தாவியேவருந்தி காளியைப்பணிந்து
பெருடனேழான் பிள்ளைகளிருக்க
கூறியதனைப்பெண் குழந்தைதந்திடுவாய்
என்னொருபுலமை வெள்மொழிகேட்டு
கன்னிலோகமக்காய்ச் சத்தகன்னியர்கள்
வந்துதானென்று ஒருமையைத்தீர்த்து
இத்தமாவனத்தில் சிவ்வான்செயலால்
மான்வயிற்றினிற்பெண் மதலையுண்டாக
பான்மையாய்நீகேள் பரிவுடன்காண்பிர்
க்குத்தகவளர்ப்பி னெக்கன்னிமார்கள்
கொடுத்திடயவாளக் கொண்டகாலப்போ
பேணியநக்குப் பெருகநல்லையால்
வாணிபம்பலிக்க வள்ளியென்கொடியில்
காரணமாகக் கண்மணிகுழந்தையைப்
பூரணமாகவே பொருந்தவேவண்டோம்
ஆனதால்நமக்கு அரனருட்குழந்தை
தன்னிஜபெண்ணது தழுவியேயெடுத்தார்

பொருள்-விருத்தம்.

அங்கர்நீர்த்தனைத்தக்கொண்டு
[illegible]
மங்களஞ்சேர் [illegible]
வனத்தினில்லிப்படி குழந்தை [illegible]
எங்களுக்கு [illegible]
இவணருமணி [illegible]
தவக்கொண்டேமன்னகுளத்தி [illegible]
[illegible]
குழந்தைதனையெந்தழுத் [illegible]
கொக்கைபழுதாட்டி [illegible]
[illegible]

பொருள்-விருத்தம்.

கின்னயமுனிவரிருக் கிலைக விர்த்துருவாடி
கன்னியராசபாசவ கருக்கினிலிருக்கும்போது
கல்விளஞ்சோலை கன்னிக் குனிந்தொருபுள்ளிமானும்
நன்னயகலையைத்தேடி நாடியுமவக்கதன்றே.

வசனம்

இதப்பிரகாரம் வெள்ளிமலைச்சாரலில் ஒருகற்தவனத்தில் தவஞ் செய்பவர் ககலைக்கோட்டு மகாமுனிவர் காமவிவாசகொண்டிருக்கும் போது அவ்விடமொருபுள்ளிமான் கலைமானைத்தேடி வருகிற விதஞ் சிரண்டு.

மான்வருகிற-தரு-இ-ம்-பக்துவராளி-ஆதிதாளம்.

மானும்கலைதேடிபுள்ளிமானும்வந்ததே

காண்மிகுச்சபூமனிக-காவனக் கனிற்கிறங்க (மானும்)
மெய்யுடனாடி-மேனியேகூடி-கலை [illegible] தேடி-கலைதனைத்தேடி

மானும்

வனந்தனின்மேவி - வாவியுலாவிகளிந்துசொற்றேவி கலைதனைத் தாவி-

மானும்

பொன்னிறமானிவ - புகழ்திருமேனி - உள்ளிபம்வானிலுயர்வுறக் கானில்

மானும்

விருத்தம்

வினைவுறுஞ்செந்தேன்வடிந்துமலரோபூத்து
விளையிருந்தவேள்விமிழ்க்க [illegible]கின்று
குருக்காசக்களிபுசித்து பயல்பூத்துக்
கொண்டுகலைக்கோட்டுமுனி கண்டுமானைத்
தழுவரிவிழிகெற்பமிராக்ககாகென்ற
[illegible]திகைபங்கவ்மானும்
பிறைபசற்றும்வேகவிழ் [illegible]பாவைபோர்
பெண்குழந்தையின்றிடவும் பெயருண்டாச்சே

பொருள்-விருத்தம்,

திருண்டமதனைதனைமின்றுமானும்
திருப்பவும் [illegible]போடிப்போக
பாருண்டாகிபூர தேவிதகாவிப்
பழுவறப்பிள்ளையைப் பாதுகாக்கும்போது
காருண்டாம்வெள்ளிமலைக் குறவர்கூடி
கானில்வள்ளிக்கிழங்கு வெட்டக்கதித்தெல்லோரும்
தேநண்டாமிக்கவனக் கன்னத்தேடி
[illegible]க்குறத்தி குறவர்கள்வந்தாரே

வசனம்

[illegible] செப்படியென்றால் காலத்திலவந்த புள்ளிமானைக் கண்டு [illegible] முனிவர் காமவிகாரத்தால் சேர்ந்தென்றபின் அந்தமான் [illegible] பெண்குழந்தை அங்கிட பிறக்கும்போது அங் [illegible] குறவர்கள் குறத்திகள் வள்ளிமலைக்கு வெட்டவருகி [illegible].

குறத்திகள் - குறவர் - வருகிறகண்ணிகள் - இ - ம் - குறவஞ்சி - ஆதிதாளம்

குறத்திகளுங் குறவர்களக் குறவர்களுங்கூடி
கூர்ந்துபயமிழக்குவெட்டச்சோந்தலைத்தேடி — மனைக்
உறவுசொல்லிக்கூடிக்கூடியொருவர்க்கொருவர்பேசி
கோடியோடிக்கூடையுங்கொண்டுவந்துகளைவீசி — தடர்ந்
குப்பல்குப்பலாய்கிழங்கிருக்கிறதுகுச்சிலியாலேயின்று
குத்திக்கபுக்குநீங்கிவிடாதகைவிட்டுவிட்டுங்கேகள்ளு — நமது
அப்பாலோடிக்கிழங்குகொல்லுவோமதிசீக்கிரமாய்வாரும்
ஆடியோடிச்சன்னைப்பேசிக் கூடியேவந்தாசேரும் — ஐய
சிறுகிளங்குமபிடிகிளங்குஞ்-சீனிக்கிளங்கொடுத்து
சேகரித்துவந்துகள்-கூடைகளில்விடுத்து — வேடர்
வரிசையாய்பம்பனங்குஞ்-பார்த்துநின்றுகொண்டார்
வருகும்போதுவனக்கனிகளைமகிழ்ந்தெடுக்கண்டார் — கொண்டு
ஆதிசயமாய்வனத்தில் பிள்ளையழுங்குரலுமேது
அடுத்தடுத்துவாருங்கள் தெரியலயிப்போதோ — அங்கே
எதுவனைபோலவனத்தில்பிள்ளை யின்றதுவும்யாரோ
இக்குளங்கையைப்பறித்துவிட்டேன் தேனைநெல்வாரோ — இப்போ
சிறுபுலியானைகூழச்-செடி காடருமனைத்து
சிறுகுளங்கைதுயருகளுது தியங்குளையோ றணித்து — ளொரு
கூறுமணியோசைப்பாலும்-குடிப்பாருஞ்சனங்கள்
குளங்கையிவிடவடிவுகனைக்-கூர்ந்தபாருபினங்கள் — இங்
எவ்வாகாரணமோவிது யாதோதெரியாதே
இந்தவனத்திற்குளங்கை வந்ததுவுஞ்சூதோ — இப்போ
பின்னுதையோகுளங்கையிக்-வெளியியொருக்காமல்
விரிட்டுவிரிட்டளுகு-சேறிட்டுப்பாராமல் — பின்னும்
நாமறிந்தவதிசயத்தைக்-நம்பிராஜனிடத்தில்
நலமுடனெல்லோருங்கூடிச் சொல்லுவோமிந்தவனத்தில் — இப்போ
தாமதமில்லாமெல்லோருந் தலைச்சுமைவையெடுங்கள் — கல்ல
தருமவானும்நம்பிராஜன் முன்னமேவந்திடுங்கள்

குறவர்சொல்விருத்தம்,

கூட்டியம்புநர்சேர்நம்பிராஜனைநிருகளுங்குங்கு
காட்டிலோர்குழந்தை கிடக்கலக்கண்டேமென்றார்

தங்கமேதிரவியமேசருவேதேனே
தாங்குகிளைக்குறவர்குலக் கொழுந்தேகோல
மயிலேயென்றழைத்தங்க மானுங்கோனுஞ்
செழிக்கவழிகூடிவெள்ளி மலைசூழ்கின்ற
சிற்றூரில்வந்தானன்றாய்ச் செழிக்கின்றாரே

வசனம்

அதெப்படியென்றால் இந்தப்படிக்கு நம்பிராஜனும் நங்கை மோகினியும் வனத்திற்போய்வள்ளிக்கொடியிலிருந்தபெண்குழந்தையைக்கண்டு எடுத்து தங்கள்சிற்றூருக்குள் வந்துசேர்ந்துகுழந்தையை வளர்க்கிறவிதங்காண்க.

இதுவுமது-விருத்தம்.

பவளமதிவிதழ்வகைக் கிளியோற்பேசும்
பந்துமுலைவஞ்சியிடை நங்கைமாதும்
நவமணியின்கிரீடநம்பிராஜனுனும்
நன்மையொடுமனதிலெண்ணி மகிழ்ந்தக்காலில்
தவமுயலுந்தானதர்மம நன்றாய்ச்செய்து
சார்ந்தவள்ளிக்கொடியதனிற் சமைந்தமாலே
குவிமுலையாடனக்குவள்ளி யெனப்பேரிட்டுக்
கூட்டுவார்கொட்டிலிற்று லாட்டுவாரே

நங்கை - மோகினிகுழந்தைக்கு - தாலாட்டுதல்.

கண்ணிகள்-இ-ம்-சீலாம்புரி

ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ

மாணின்றகண்மணியே வஞ்சியேதங்கப்பணியே
தேனேதிரவியமே தெள்ளமுதேயோவியமே (ஆரி)
வள்ளிக்கொடிதனிலே வந்துதித்தபெண்மயிலே
கிள்ளைபசுங்கிளியே விளக்கசெந்தேன்மொழியே (ஆரி)
சோதிவடிவேயமே சொற்றைக்கள தீபமே
கார்தேவனக்குயிலே மரகதப்பூவிலே (ஆரி)
வேழ்விமலைக்கரசே மின்னயெனுமென்னரசே
தாழ்விலாப்பாக்கியமே சந்தானபிலாக்கியமே (ஆரி)
வரிசையாயெங்களுக்கு வாய்த்தமணிவிளக்கே
இருநிலம்புகழ்க்கண்ணே எம்மனதிற்குகந்தபெண்ணே (ஆரி)
காவனத்திலேபிறந்து கற்பனைபாருற்பனமாய்
தாவுமேவந்தபெண்ணே தாளனக்குகந்தகண்ணே (ஆரி)
கந்தவேள்கிருபையினால் கன்னிமார்தன்னருளால்
வந்தருளுகற்கனியேமகளேகண்வளராய் (ஆரி)

போது-விருத்தம்

சுலாட்டிமகிழ்ந்தே நாளோர்வண்ணந்
தாலனைர்ந்து சந்தனவொப்பாகுவைசாய்

நாட்டில் மகிழ்க்கு மையுந்தீட்டி
[illegible] கோர்வைபூட்டி
புரட்டுவிசையாட்டித் கூர்மைகாட்டி
பழகுமொழியவில் நடைப்பாகக்காட்டி
சீராட்டிக் கருத்தில் பஞ்சஞ்சேர்க்க
சேலைகட்டித் தக்கைவிடச் செய்கின்றாரே.

இதுவுமது-விருத்தம்

திக்கைக்கட்டித் தண்டையைச் செண்டையிட்டு
தங்கத்திற் பிச்சைக்கம்பளத்த தண்டுபோல
[illegible] கண்புகூர்ந்து
அருமையொடு மணிமகரக் குழையும்பூட்டி
அமைக்குழலே பெண்கள் வள்ளிக்கு மேயவேலர்
மலரடியைமறவா தமந்தை பெண்ணே
மைக்கிளிபோ லென்றுதாக நத்தரண்டிக்
கண்டிக்கண்டி வடிவாகாட்டினாளே

பொது-கன்னிகள்-இ[illegible]-மத்தியமாவதி

ஆதிதாளம்.

வள்ளி[illegible] நாலம்
[illegible]
[illegible] வெள்ளையிருக்கி விச்சம்
பெண்ணின் பருவம்பொருக்க
சுந்தரமுகமுஞ்சிறுகளைமுங்குற [illegible]
சாந்துகளைபமணமும்
கந்தமலர்க்குழ்லுங் கழல்வித்[illegible] வழுகும்
கனிபுமயிர்க்குணமுமு
வஞ்சிபிடையுங் கன்னிவாழைத்தொடை புக்கோல
வர்வச்சரிகைக் தயிலும்
பஞ்சுபோல்மெல்லடியர் பாதச்செந்தா மணமுர்
பாடகந்தண்டையொயிலும்
அருணையினது தேசஞ்சூரியப்பிரகாசம் போல்
அழகுதந்தவள்ளியிற்
பருவம்பலகெட்டாகியழகுத்திலங்க மன்னகட்
பருவமிருக்கதே
பின்னர்களுடன் கூட வள்ளியும்பாங்கி வரும்
விசிறிவிளையாட
கென்னாங்கனோ செப்பருள்ளிபோலிர் கிளிபோ
சொல்லியென்றனைபாட
இப்படிகளிலிக் கவழுமழுதினைப் போக
ஒலிக்கொருதினைடம்ஷ்தவார்

ஒப்பில்லாவள்ளியின்ட செப்புமொழியுட் கொண்டு
ஒழுக்கிவனக்குவிசொல்வார்
இத்தப்படியெல்லோரும் வந்துபசாரஞ் சொல்ல
எத்திசையும்வள்ளிமகிழ்ந்தாள்
தங்கையரம்பிராஜனும் கன்னிகைமோகினிப் பெண்ணூர்
தங்களில்மெத்தப்புகழ்க்கார்

இதுவுமது-விருத்தம்,

அருமையுடன் தாய்தகப்பன் புகழ்ந்துவாழ்த்த
அண்ணமார்மனமகிழ்ந்தே யன்பாய்க்கூற
உரிமையாய்ப்பின்னுமன் குன்னோரும்வாழ்த்த
உத்தமசெலும்போதற வுறவோரேத்த
இருநிலமும்புகழுமிந் நிலாவையைப்போல்வள்ளி
[illegible] கிளியோலுமயிலைப்போலும்
பருவமுற்றும்பக்குவமா [illegible]
பாக[illegible] மிருக்கின்றாளே

இதுவும்அது-வேறு.

இருக்குகாலையிலே வள்ளிக் கிற்றுமையண்ணமாரும்
பெருகியகுறவரோடு பேசுமோ [illegible]
பருவுலாவிய [illegible]
உருக்கமாய் [illegible]

விருத்தம்

[illegible] வேடர் [illegible] கூடி
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இதுமது-விருத்தம்

பூசைகள்செய்துவேண்டிப் புனக்குறவர்களுங்கூடி
வாசமாய்வனத்திற்சென்று [illegible]
[illegible]
[illegible]

சந்தவிருத்தம்

பழுதுபார்த்துத் தினைவிதைப்பொட்டு [illegible]
[illegible]
[illegible]
குறவர்கூடித்தினைவிதைப்பார்களே.

குறவர்-தினைவிதைக்கும்-கண்ணிகள்.

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ரூபகதாளம்.

வரைக்குட்செந்தினைவிதைக்கத்தனை வாழ்த்தியெழுதேத்தி
[illegible]

யே, மனத்துயர்தன்னி வனமையப்புகல்ல நினத்தினில் வெள்ளிக்கிழ மையில், விரைக்கவேவினையனைத்திடப்புட்டிநிரைக்கவேயமனக்குளிர்ந்தி டவிடையவன்பதம் போற்றியேவினைக் கடக்கவியேலத்தியே, சுருக் கும்வனத்தில்மிஞ்சியே நாதருறக்கமுடைய புஞ்சையே, செரநயம் விளையுங்கன்னி மூலயில்கன்னவிரை தவ்வயே, காந்தினைவள்ளி நில த்தில்தாவி விதைத்தனர்தெய்வவரத்தினல், கன்னிமார்களுருடையா ல் முளைத்துன்னியெழுந்து வளர்ந்தபுத

விருத்தம்;

வனதெய்வகன்னிமார்கள் வரந்தருங்கிருபையாலுந்
தினமனுபொழியமன்று தினமஞ்சள்முளையுங்கொண்டு
இனிமைசேரபயிர்வளர்ந்து செழித்திடும்வளத்தைப்பார்த்து
மனதினையோடும்பன்றி மான்மரைகளுஞ்சந்தென்றே

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம்வேடர் குமரர்கள் நினைவிதைத்தபயிர்களாகியபவு டன் அந்தப்பயிரையழிக்கும் பொருட்டுப்பலமிருகம் வருகிற விதம் ய ப்படியென்றால்.

மிருகங்கள்வருகிற-தரு[illegible]-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்
[illegible]மிருகவேகம்வர[illegible] கதினைப்புனத்தில்
[illegible]
வெகுவேகம[illegible]தே
[illegible]மிருக்க செ[illegible]ல் வரிசைத்தினைப்புனத்தில்
[illegible]ரூபம்கொண்டுசினந்து (மிரு)
[illegible]முழுக்க[illegible]பாய்ந்துசீறி
[illegible] புலி[illegible]பாரிற் கடிவாய்ப்புலிசீறி (மிரு)
[illegible]யப்பிடப்பெருகி (மிரு)
[illegible] தவிர்யாலனுமுறுக்கி
[illegible]வெருவ மியம்பெருகி (மிரு)
[illegible]பயிரைத்தின்றசெருக்கி

மிதிவேவனத்தி[illegible]விருத்தம்.
சிதியேமுழுக்கு[illegible]மு மிருகங்களைவேகமுருழுந்து
[illegible]வட்டை[illegible] தெரிக்கவேவ்வாகன
பேரிகைமுழங்க[illegible]ம்பும் குறிதமைவிஸ்லமபேசி
[illegible]வேட்டை[illegible] பெருக்கமாயம்யாரே
[illegible]-தரு-இடி-அடாணு-அடதாளம்.
வேட்டையாடுவரே
வேட்டையாடுவரே குறவர்கூடி
கோட்டிலவிகைடிரளிட்டுவெருந்தக்குரம்பு
கூட்டிபெருந்தவெருவி[illegible]கைத்தி (வேட்டை)
மெச்சநகலேபிடிக்க குட்சவகேபெருந்தப
பாச்சல்புலியைவெட்டியும் வீச்சிவாளுதொடுத்து (வேட்டை)

கொம்புமல்லாரிகள் பம்பைமுழக்குஞ்செய்து
அம்புமவில்லெடுத்தாக்கும்புறுபாதகக்கூடி (வேட்டை)
காட்டிடைக்கலைத்தாவிட்டு வேட்டைமிருகங்களை
மீட்டியாலேவிழக் காட்டிவெற்றியாகவே (வேட்டை)
மிருக்கினைப்பரிசைச் சிறியுளப்புவக்க
பாசமிருகங்களைக் கூறுபடவேகுத்தி (வேட்டை)

விருத்தம்.

வேட்டைகளாடிவந்து வெற்றியாயிருக்குநாளில்
வாட்டமில்லாமலோங்கி வளர்தினைப்பொதிரைக்கொண்டு
கூட்டியேகதிர்கள்வாய்த்துக் குலைதள்ளியன்னைக்கோதி
நாட்டமாய்மணிபிடித்து நலமுறவினைவுண்டாச்சே,

இதுவுமது

மணிபிடிவினைவுங்கண்டு மகிழ்ந்தண்ணமார்கள்சென்று
இணக்கமாய்நம்பிராஜ னிடத்தினில்வந்துபோற்றி
குணத்தொடுதினைப்புனத்தி லூடிகொண்டோமலைப்
பணிக்கொடிவள்ளிசென்று பலனைப்பார்க்கின்றாளே,

வசனம்

இந்தப்படிமிருகங்களை வேட்டையாடிவந்தபிறகு தினைப்பயிர்களுக்கு பட்சிவாராமல் வள்ளியம்மை தினைக்காக்கும்படி ஏழுபேர் அண்ணமார் தகப்பனாகிய நம்பிராஜனுக்குச் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

அண்ணமார்-விருத்தம்,

பூங்குயில்மணிப்புறாவும் புனிதமயில்களன்னக்
ஆக்குரற்றாங்கனாதாங்காகத் தாய்த்தினைக்கதிர்கள்செய்ய
ஓங்கியேபரவெட்டாமே ஓரினையாய்க்காவலாக
பாங்குயிலனையதங்கை வள்ளியையனுப்புவீரே,

(வ-ம்) அகோவாரும் எங்கள் தந்தையாகிய நம்பிய மகாராஜனே சரணஞ்சரணம் இப்போது நாம்விதைத்த தினைப்புனத்தில் பட்சி மிருகசாதிகள்வந்து அழிக்காமல் காவலிருக்க எங்கள் தங்கையாகிய வள்ளியம்மையை தினைப்புனம் காவல்காக்கச் செய்ய வேண்டும் எங்கள் தந்தையே.

இராஜனுக்கும்-நங்கைபுத்திரர்களுக்கும்-தர்க்கம் தரு,

இ-ம்-சங்கராபரணம் அடதாளம்.

இராஜன்-சொல்-தரு.

புனத்தினில்வள்ளியைத் தினைக்கதிர்காவென்ற மைந்தரே (சம்மா)
போவென்றுசொல்லவும் பொருந்துமோவென்மன மைந்தரே

புத்திரர்சொல்-தரு,

மனத்தொடு இனைப்புனம் வள்ளிகாக்கமற்போனால் தந்தையே
நாம், வருத்தப்பட்டதுஞ்சம்மா வியர்த்தமாய்ப்போகாதோ தந்தையே

தயே]

இராஜன் நங்கைசொல்-தரு

கண்மணியாகிய பெண்மணிவள்ளித்தாயை மைந்தரே திணைக்
காக்கப்போகச்சொன்னு லேர்க்குமோவுலகுக்கு மைந்தரே

புத்திரர்சொல்-தரு

தன்னையெப்தினைக்கதிர் தங்கைகாக்காமற்போனால் தந்தைதாயேராம்
சதிராய் வேதனைப் பட்ட கதிரைக்கிளி கொய்யாதோ தந்தை தாயே

இராஜன் நங்கைசொல்-தரு

கைவிட்டுப்பிரியாத கண்மணிவள்ளியைமைந்தரே திணை
காவலுக்கவனோராம் போவென்றுசொல்வோமோ மைந்தரே

புத்திரர்சொல்-தரு

கைவிட்டவிழிக்குற வள்ளிக்காக்கிலேயென்றால்- தந்தைதாயே- உங்கள்
மக்களேழுபேருக்கும் அக்கரைதானென்ன தந்தைதாயே

இராஜன்-நங்கைவள்ளிக்குச்சொல்-வேறு-தரு.

கைக்கிளியேஎங்கள் கண்மணியேவள்ளித்தாயே திணைக்
காவல்காக்கவுநீ மெவச்சம்மதிப்பாயே தாயே
மைக்குழலேயெந்தன் பொற்கொடியேவள்ளிமானே அன்னை
மார்களுடன்றிகே நாரிவள்ளடி தேனே
அண்ணமார்வந்தின்று பேரன்னைசொற்றவறுமற்றுனே காட்டில்
அருந்தினைப்புனத்திற்கு வருத்தாமல்போவள்ளி மானே
என்னைபெசொன்னேனென் இதயம்வையாமல் நீயே
அல்லமெதோழியர் தன்னுடன்போய்வரு வாயே

இராஜனும்-நங்கைசொல்-விருத்தம்.

மாங்குயின்மொழியேதேனே வள்ளியேகனமானே
பாங்கிமார்கன்னைக்கூட்டி பண்புடன்றுணையாய்க்கொண்டு
பூங்குயில்கிளிகொய்யாத புனத்தினைப்புனத்தைநன்றாய்த்
தீங்குவராமற்காத்து ஜெயமுற்றுவருவாயம்மா,

வசனம்

அகோவாருமம்மா எங்கள்கண்மணியாகிய வள்ளித்தாயே இப்
போதே பாங்கிமார்களையுங்கூட்டிக்கொண்டு நமதுதினைப்புனம்போய்
பிருஜாதிகள் பட்சிகள் தினைக்கதிரைகொய்யாமல் காவலிருந்து கஞ்
குலைக் கந்தர்கிருபையால் ஜெயம்பெற்று வருவாயம்மாவள்ளித்தாயே
(வள்ளியம்மைவசனம்)சரணம்சரணம் அப்படியே பழுதில்லாமற் கா
த்துவருவேன் தந்தைதாயே.

பொது-விருத்தம்

ஞாலமேபுகழுநம்பி ராஜனுமவர்தன்பாரி
மூலமாகியபெண்ணங்கை மோகினியிவர்தன்றாலே
சோலைசூழ்புனைத்திற்காவல் சுகமுடனிருக்கச்சொல்ல
வாலைபோல்வள்ளியம்மன் வளமுடன்வருகின்றாளே,

வசனம்

அகோ கேட்பாயடி யென்றால் நம்பிராஜனும் நன்னகமோகினியுந் தினைப்புனங்காக்கச் சொன்னபடியால் வள்ளியம்மன் பாங்கிமாருடன் தினைப்புனங்காக்க வருகிறவிதங்காண்க,

வள்ளியம்மன்-வருகிற-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி

ஆதிதாளம்.

வள்ளிநாயகியும்வந்தாள்-தினைப்புனங்காக்க
வள்ளிநாயகியும்வந்தாள்

வெள்ளியங்கிரி வேந்தன்-வள்ளால்நம்பிராஜேந்திரன்
பிள்ளையாகியபசுங்-கிள்ளையாகியருந — வள்ளி

மாதாபிதாவைப்பணிந்து போய்வாரேனென்று
வாங்கிவிபூதியணிந்து
ஆதரவாகத்துணிந்து அண்ணமார்தம்மை
அதுப்பிமனது கனிந்து

பேதாதிபேதங்கள் ஏதேனுமில்லாமல்
நாரிமார்கள்தன்னோடுங் காதலுடனே கூடி — வள்ளி

பாடகச்சிலம்புசிலம்ப — காலாருபிலி
பாதசரங்கள்புலம்ப
ஆடகப்பணிகளசைய முகந்துலங்க
அதிகாந்குணமிலசைய

ஜாடைவிளக்கிராகம் பாடிநயங்கள்தேடி
பேடைமயிற்பாங்கியரோடுமுறவுகூடி — வள்ளி

காவிற்கனிகளருந்து — சதந்தானமலைக்
காளியைப்போற்றியருந்தி
சேலற்குளைப்பணிந்து தினைத்தகாக்கும்
தினைப்புனந்தேடித்துணிந்து

தாவிப்பாங்கியரோடு சரசவண்டெனப்பாடும்
பூவைப்பெண்ணுகவிந்தான் தேவிக்கதிகபோக — வள்ளி

சந்தனவனங்கடந்து — நந்தவனமும்
தாண்டியேவள்ளிநடந்து
சிந்தைமகிழ்ந்துபடர்ந்து வருந்திடுதற்
செண்பகவனந்தொடர்ந்து

கற்கமல்லிகைச்செண்டைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு
வந்தவழியுமண்டிவணங்கொள்வனங்கண்டு — வள்ளி

வஞ்சிவிருத்தம்,

சூரியன்கதிரொளித்துலங்குவள்ளியின்
சாரியதினைப்புனந்தன்னில்வந்திட
கூறியவேடர்கள்கூட்டமாகவே
சீரியபாவனைசெய்கின்றார்களே.

வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன் பாக்கியமாரேறுதினைப்புனங்காக்கவும் அந்தவேடர்களால்பாணைக்கட்டப்பட்டுவள்ளியம்மன் காவலுக்கிறங்கினதமெப்படியென்றால்.

வள்ளியம்மன்-பாணைக்காக்கும்-கண்ணிகள்-இ-ம்,

ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்,

செம்பவளக்கால்நாட்டி — நன்றாய்ச்
சிறந்ததங்கவளை பூட்டி
கம்பலைப்பொன்னுணிநிரப்பி — அதில்
கனம்பொருந்துந்தழைபரப்பி
பருத்தகுமிழாணியைத்து — வள்ளி
பாதம்வைக்கவேணிவைத்து
திருத்துங்கவண்டலைச்சேர்த்து — வள்ளி
செங்கைகிற்றனிகோர்த்து
வணிகனிற்பாதம்வைத்து — உள்ளி
வறவள்ளிமனதைவைத்து
வேணியவன்பாணிருக்கும் — வள்ளி
பிறப்பமாய்வளம்பொருக்கும்
வரிசையண்ணமார்போக — அங்கே
வள்ளியும்பாக்கியமாக
விரைவுடனேகையிற்கவண்சேர்த்தாள் — வள்ளி
விளைக்குதினைப்புனங்காத்தாள்
இசைவோசோக்கிப்பார்த்திடுவாள் — வள்ளி
தெய்வங்களைக்கும்பிடுவாள்
அசையாதம்பரனேதி — எங்கள்
அன்னைவள்ளியம்மைதேதி
பாவதியரைப்பிரியாமல் — நெஞ்சில்
பலநினைவுக்குறியாமல்
தீங்குவரச்செய்யாமல் — கிளி
தினைக்கதிரைகொய்யாமல்
வீசுங்கவண்மாறாமல் — அம்மன்
வேற்றுமுறசம்பாமல்
காசலையாப்பரமிது — நின்று
காத்தாளேறுறமாது
இருகவங்களைத்தசைய — உன்னட
எதிர்க்காலேகவணிசைய
பருவமுயல்தருமுல்சரிய — வள்ளி
பண்புடனேகவணெறிய
வைகலிலோயல்தைகவோ — வள்ளி

கலைநிறைந்தாருடன் குலுங்க
மெய்யில்விட்ட பணிதுலங்க — உண்டை

விசுகின்றாள் கவணிலங்க
வஞ்சியிடை துவளுகின்றாள் — அம்மன்

மணிக்குரலோசைமென்றாள்
அஞ்சுகப்பெண் குரல்போடக் — கேட்டு

அன்னங்கள் வந்திசைபாட
பூங்குயில்கள் சூழ்ந்துமொய்க்க — வண்ணப்

பூவைகளுந்திரிகள் மொய்க்க
மாங்குயில்களிசைபாட — புள்ளி

மயிலினமுநடமாட
இப்படிவள்ளியும்பெரிய — இந்த
[illegible]
செப்புசிலையாளே — அம்மன்
நிலைப்புனக்காத்திருந்தாளே

பொது-விருத்தம்

காட்டமில்லா முல்லைமலரணிந்த கோனின்
வள்ளிதினைப்புனங்காத்துவாழுநாளில்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

அகோ [illegible] தினைப்புனத்தில் வள்ளியம்மை [illegible] அந்த [illegible] கொண்டிருக்க.

நாரதர் வருகிற-தரு-[illegible]

[illegible] — தோன்றினார்

[illegible] — தோன்றினார்

[illegible] — தோன்றினார்

[illegible] — தோன்றினார்.

[illegible]

விருத்தம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இந்திராணியல்லவோ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

நாரதர்-சொல்-தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்

ஆரம்மா நீ சொல்லுவாய் தினைப்புனங்காக்கும்
அதிசயந்தனை யின்றுவாய
சாரம்பொருந்துகதலிக்காடெரிந்தபசு
தங்கமேனிக்கிளியேயுன் தாய்தந்தை (ஆரம்)

ஆதிலட்சுமி தானோ தெய்வலோக
அயிராணியெனு மாதோ
சோதியோ சரஸ்வதியோ அம்மையோ வேதத்
தலைவியபார்ப்பதியோ
ஏதோ உன்பேர் தந்தைதாய் பேருஞ் சொல்லுவாய்
இந்தத்தினைப்புனத்தில் வந்ததெந்தவிடமோ

நாரதர்-சொல்-வசனம்.

அகோ வாரும்மாதாயே ஆதிலட்சுமி இந்திராணி-சரஸ்வதி அரம்பையாள் பார்வதி இவர்கள்போல தினைப்புனங்காத்திருக்கிறாயே யாரோ எனக்குத்தெரியவில்லை உன்பெயரும் உன்னூர்பெயரும் உனதாய் தந்தைபெயருந் தெரியச்சொல்லுவாயம்மாதாயே.

வள்ளியம்மன் சொல்-விருத்தம்.

சாதியோ காக்குறவர்குலந்தாய்பேர்நங்கை
தந்தைநம்பிராஜன்காண் என்பேர்வள்ளி
கோதில்லா வள்ளிமலைக்குடியாகிறோம்
குடியிருப்பாமெங்கள் பதியதுவேவாசம்
நீதியுடன் தினைப்புனத்தைக்காப்பாயென்றே
நேயத்தைக்காவென்றேயுமெனைப்பெற்றதாரா
ஓதியென்றீர் [illegible]
குமது பெயர்தாமேதென் [illegible]

வசனம்.

அகோ வாரும் தவமுனிவரே என்னுடைய ஊர்பெயருந் தாய்தந்தை பெயருமும் என்பெயருஞ் சொல்லச் சொன்னீரல்லவா எனக்கு ஜாதியோ குறச்சாதி [illegible] வாசமாயிருக்கிறது சிற்றூர் என் தகப்பன் நம்பிராஜன் தாய் [illegible] என்பெயர் வள்ளி

ஆனபடியால் நீரெவரோ எனக்குத் தங்கள் பெயர் தெரியச் சொல்லு மையா.

நாரதர் சொல் - விருத்தம்.

சிரிசைக்குயில்கள் கூவுந் தினைப்புனவள்ளி கேளாய்
நாரதனென் பேரித்த நாடெலாமறிவாரிங்கு
காரியஞ் சொல்வேனீயிக் கழுகுமாமலையில் வாழுஞ்
சீரதருப[illegible]கந்த சாமியை மணஞ்செய்வாயே.

வசனம்

அகோ கேளாயம்மா வள்ளித்தாயே நானே நாரதமகாமுனி என்று ஈரேழு பதினாலுலோகமுஞ் சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள் ஆனபடியால் நான் சொல்லும் வார்த்தையை மனதிற்கொள்ளுவாய் ஆனாயிருந்தாலே திருபசவுத்தரியமாக யிருக்கிறபடியால் கழுகாசலக் கந்தசாமியை மணஞ்செய்துக்கொண்டால் எனக்கு சந்தோஷமாயிருக்கிறது அம்மா தாயே.

நாரதர் சொல் கண்ணிகள் - இ-ம்-புன்னாகவராளி - அடதாளம்.

மனதுக்கிசைந்தவர்தானே — குகனை
மணஞ்செய்துக்கொள் வள்ளிமானே
எனமும்பொருந்தும் வள்ளித்தாயே — எங்கள்
கந்தனை மணந்துக்கொள் நீயே
கழுகுமாமலை முருகேசன் — உத்தன்
கருத்திற்கு சத்தவிகாசன்
கழுவிக்கொண்டால் வெகு செம்மையே — கந்தன்
சாயிதருவார் மெய்குருதன்மையே
அசுரர்சமரில் வென்றவேலன் — அகி
லாண்டரட்சகிபாலன்
வலியபாவி[illegible] — உத்தன்
மனதிற்கு[illegible]
கலியுகவரந்தகுமாரன் — பார்க்கும்
கருணைபுரி[illegible]காரன்
சலியாமலவர்க்கு சம்மதிப்பாய் — வள்ளித்
தாயென்சொல் மனதிலிருப்பாய்
வேறேயேதும் நினையாதே — வெற்றி
வேலவரைச் சேர்ந்தனை மாதே
ஆரவரோ என்றென்னாதே — குகனை
அணைந்துக்கொள் விளைகள் வாராதே
காலைச்சரவணச் சண்முகனை — கூடி
கலந்துக்கொள் நல்லசெவகனை

வள்ளியம்மை நாடகம்

அமரர்புணிக்குழந்தைகுகனை சேர்ந்து
அன்றக்கொள்குமரதேசிகனை
வேலுண்டுவினையில்லத்தானே குகனை
மோவிக்கென்குறவள்ளித்தேனே
மேலுங்கதிருவர்நிதமே
வேலவன்றன்னை [illegible]
தனித்திருப்பஅஞ்சுமயிலேருந்தம் சந்த
சபழிக்குமுனைக்குமெய்பெருந்தம்
தனிக்குங்காசிங்சமன்டம் தன்னைக்
கைதந்தொண்டர்க்கேந்துபுண்யம்

பொதுவிருத்தம்.

பட்டதர்ந்குணைத்தமொழிடைக்கேட்டு
காதிலிருகைவைத்துக்கூறுந்தும்பேற்றுய
அகியாயிவ்வார்த்தை [illegible]
அஞ்சாமற்சொல்லுமெ [illegible]
செவிதனிலேகேட்கவந்தான்விதி [illegible]
சிவசிவாகரையா சிவனேயென்று
குவிழுந்தபெண்வளர்நாயவிசாரம்
[illegible] தலைவிதியைநொந்துகூறுவாளே,

வசனம்

இத்தப்படிவள்ளிநாயகி நாரதர்சுப்ரமண்யரைவிவாகஞ்செய்யக்கொன் என்கிறதைக்கேட்டு காதிலிருகையைவைத்து அவ்வார்த்தையைப் புலம்புகிறவிதங்காண்க.

வள்ளியம்மன்-புலம்பல்-கண்ணிகள்

இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்

மித்தஅக்கிரமவார்த்தைகள்செவிகேட்கவந்தான்
என்னவிதியோபரமசிவனேபரம சிவனே
சத்தமுனிவனென்முன்வம்புபடப்பழியாய்
மதிபாமற்சொல்லலாச்சேசிவனேபரம சிவனே
ஆரண்யந்தனிலேநானருந்தினைகாக்கவந்து
அவதூறுகேட்கலானேன்சிவனேபரம சிவனே
கோரணியாகமுனிகூறுதவார்த்தைதன்னைக்
கூறவுங்கேட்கலாச்சேஎன்சிவனேபரம சிவனே

வள்ளியம்மன்சொல்விருத்தம்

திருமாலின்சகோதரிபார்வதிதன்சேயன்
செழித்தாமுலைக்கிளுக்குஞ்சேர்ந்தகந்தன்
குருவானகுகனைமணஞ்செய்வாயென்று
[illegible]

வெருவாயுமுலர்ந்திடநீர்பேசவேண்டாம்
வீண்பேச்சுநாரதனேயிஞ்சியிங்கு
மறுவார்த்தைசொல்லாதே நில்லாதேபோ
வந்தவழிதிரும்பிவிடு மதியில்லானே.

(வ-ம்) அகோவாரும் நாரதமகாமுநிவரே ஆறுகலங்களிலும் வீற்றிருக்குமபடியாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளை மணஞ்செய்யும் படியாய்ச் சொன்னீரல்லவா அப்படிக்குநீர்சொல்லுவது தருமமல்ல வந்தவழியே திரும்பிப்போகலாம் நாரதமுநிவரே.

நாரதர்சொல்-விருத்தம்.

பின்னேவருங்காரியமுன் சொன்னேனென்சொற்
பிழையேறுமுன்சொல்லிபனை யாளியானேன்
உன்னுடையமனதின் [illegible] பொல்லாப்பு
உடையவன் [illegible] கேட்டிடுவாய்
[illegible] காரியமுமல்ல
[illegible] கண்ணாடி பெதுத்தாலன்றோ
[illegible]ன்னையமாந்தெரியுமிங்கே யதற்குமுன்னே
நான்சொல்லத்தெளிந்திடுமோ நவிலுவாயே

(வ-ம்) கேளுமம்மா வள்ளிநாயே நான் பின்னால் நடக்குங்காரியத்தை உனக்குமுன்னே சொன்னதால் என்பேரில் கோபம்வந்தது ஆனால் கண்ணாடியை முகத்துக்கெதிர்பார்த்தால் தெரியுமல்லவா அதுபோல முருகரசலகத்தாவர் உன்னைமணஞ்செய்வாரே அதற்குமுன்னே நான்சொல்லத்தெரியுமோ சொல்லுமம்மாவள்ளிநாயே.

வள்ளியம்மன் சொல்லுகிற-கண்ணிகள்

[illegible]-ஆதிதாளம்

வீண்பேச்சுப்பேசவேண்டாம் நாரதனே — இந்த
விராட்டுடையாதிங்கே நாரதனே
போம்போம்வந்தவழியே நாரதனே — இங்கே
பேருக்காதவார்த்தைசொன்னாய் நாரதனே
சந்தனுக்கிணங்கினதும் வாரமதமோ — சற்றும்
சரியமற்சொல்லுவதுஞ்சம்மதமோ
எந்தனைவேலவருக்கிணங்கவென்றே — இங்கே
என்முன்னேநிர்த்தனுஞ்சொன்னீர்நீருமின்றே
வெற்றிக்குறக்குலமென்றறியாமல் — வந்து
வின்னுறுநீரெங்கள் சேதிதெரியாமல்
சற்றுநீர்நெஞ்சைத்தொட்டுப்பார்த்தால் — சும்மா
சல்லித்தனமபேசுநீர்சொச்சமல்
அண்ணமாரிட்சணத்தில்வருவாரே — வந்தால்
அம்புவில்லெலிந்துன்மேற்பொருதுவாரே

விண்ணுடையவரதவனென்காணே — சிவ
வேடன்வென்டதகைம்மாவிண்தானே

வள்ளியம்மன் சொல்-விருத்தம்

சடைமுடித்தவேடமெல்லாந் தாறுமாறே
தவமுனிவென்றேயெவருந் தான்சொல்வாரோ
வெடுவெடுப்பேசுவதும் நடவாதிந்த
வீண்பேச்சுகாதவனே மிஞ்சவேண்டாம்
அடம்பிடித்தேயென்னண்ணர் வருவார்வங்கால்
அண்டவெட்டார்கண்டவுடனம்பாலெய்வர்
இடமுடன்முன்னில்லாதே போபோயிந்த
செய்கையறியாதுசும்மா செப்பினீரே,

(வ-ம்) அகோவாரும் நாரதமகாமுனிவரே சிவனைப்போல சடையை த்தரித்தீரே [illegible] இணைக்கண்ணார் [illegible] சொன்னீரல்லவா அது [illegible] கேட்பாரது இப்போது எங்களண்ணமார்கள் வருவார் உம்மை க்கண்டால் அம்பாலெய்வார் அதற்குமுன் போய் விடும் நாரதமகாமு னிவே

நாரதருக்கும்-வள்ளியம்மனுக்கும்-தர்க்கம்-[illegible]

இ-ம்-கண்டா-அடதாளம்

கட்டுத்தவார்த்தைசொன்னாற்காரியமோ வள்ளித்தாயே — எங்கள்
கற்பனைமருவிருக்கக்குறையுண்டோ சொல்வாயே

வள்ளியம்மன்-சொல்,

அடர்த்தவார்த்தைசொன்னால் ஆவதென்ன [illegible] தவமுனியே — இந்த
[illegible] தவமாமுனியே

நாரதர்-சொல்

இந்தத்திணைப்புனத்திலிருக்கலாகுமோ வள்ளிமானே — சுந்தரக்
[illegible] — கேளே

வள்ளியம்மன் சொல்

[illegible] — இந்த
[illegible]

நாரதர்-சொல்

[illegible] — கந்தன்
[illegible]

வள்ளியம்மன்-சொல்

[illegible] நாரதனே — கட
[illegible] நாரதனே

நாரதர்-சொல்

[illegible] — எங்கள்
[illegible]

வள்ளியம்மன்-சொல்

குச்சுக்குடிலும்செய்பொன்கோவிற்போலிருக்கும்குலத்திற்கே
கொஞ்சந்தனம்பேசநிஞ்சிவந்தபிர்தக்கலந்திடுமே (இந்த

நாரதர்-சொல்.

அவ்விடமாயிருப்போதிசமந்த திருவிளையாடலில்
தாடர்த்துலகுவாரிங்கேகட்டுத மொழிச்சொல்லுவாயே கந்தன்

வள்ளியம்மன்-சொல்.

தள்ளிநடக்குங்கந்தசாமியத்தானுஞ்சொல்லாதே இந்த
தணிவுசொல்நாரதர்முனியே போடிப்போறல்லாதே

நாரதர்-சொல்.

வடிவேல்குமரனைப்போல் மாப்பிளையினிகிடையாதே வள்ளி
மங்கையேகுமரனைமருவமனதிசைவையாதே

வள்ளியம்மன்-சொல்.

சடைமுடிநாரதராரன் விட்டேனிதவசைமாப்பு என்முன்
சம்சாரமிதுசொன்னாற்சண்டைவரும்பிறிம்பொல்லாப்பு

நாரதர்-சொல்.

கஞ்சிக்குங்காடிக்குங்கைக்குறிபார்க்கும்பின்குறத்தி எங்கள்
கந்தனைமருவிலுலகையாளும்பெற்கொதாவிருந்தி

வள்ளியம்மன்-சொல்

பிஞ்சியமருந்துள்ளமேன்மைக்குறவர்குலமாமே மட்டு
மீறிப்பேசியபேச்சைச்சிறுபிள்ளைநானுங்கால்வேனோமே

நாரதர்-சொல்

வார்த்தைகடக்க பித்தனாக்கும்போங்குறமயிலே வள்ளி
மங்கையேகுறமாமணமாகக்கொண்டால்வெகுதயிலே
எதிர்த்துப்பேசுகிறாயிணங்காதிந்தவார்த்தையோட்டுமோ பின்
எட்டாப்பழத்துக்குக்கொட்டாவிட்டால் கிட்டுமோ

[illegible]-விருத்தம்

இந்தவிதவிதத்திலுமிகவசனங்கள்சொல்ல
சிந்தையில்பதிந்திடாமல் சிறியவார்த்தைசொன்ன
சுந்தரவள்ளிமான்போற்றுலங்குமபதாக்கேசம்
வந்தநாரதனும்பார்த்து மடல்தனில்வரைத்திட்டானே

அதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மனுக்குவேண்டியபுத்திமதிகளைச்சொல்லி கேளாமலிருக்க அவளுடையசுடசவுந்திரியத்தைசித்திரப்படத்திலெழுதி சுப்பிரமணியருக்குகாண்பிக்கும்பொருட்டாய் நாரதர்கழுகுமலைக்குவருகிறார்.

சுப்பிரமணியர் வருகை-விருத்தம்.

சுருக்கறுவாவிகூடத்தக்கியெமுக்கிவாய்தல்ல

பொருக்கரைப் பணிவர்தாம்பல் பெற்றிடுமிருகமோடு
சுருக்குயில்மயில்கள்மேவுங் கழுகுமாமலையில்வாழுந்
திருக்கையில்வடிவேலேந்துஞ் சிவசுப்பிரமண்யர்வந்தார்

வசனம்

இந்தப்பிரகாரந் நாரதர் கழுகுமலைக்கு வருஞ்சமயத்தில் அவ்விடம் கழுகுமலையில் சிவசுப்பிரமண்ணியர் கொலுவிற்கு வருகிறபடியைக் காண்க.

சுப்ரமண்யர் வருகிற - தரு - இ-ம்- சங்கராபரணம் - ஆதிதாளம்;

பல்லவி.

சிவசுப்பிரமணியர்வந்தார் சமூகாசல
சிவசுப்பிரமணியர்வந்தார்

அநுபல்லவி.

சிவசுப்ரமணியர் வந்தார் - தவமுனிவர் சூழ
சித்ரகலாபமயிலிற் [illegible]
நர்த்தனஞ்செய் [illegible] சித்தர்களுஞ் [illegible] (சி)

சரணங்கள்.

ஆறுமுகந் துலங்க பன்னிருகையின்
அழகுமிகுந்து இலங்க
கூறுசெய்திடும் வேலும் மணிக்கிரீட
குண்டலம்பணி மேலும்
வேறுபடச்சூரனைமாறுபடச்செய்கோல
வெட்டிகொண்டிடுஞ்சூலஞ்சத்திமணிமத்தகவாள்
கைத்தலமதிலெடுத் தத்தயுணர்க
கலங்கியேமதி குலைந்துவோட
விலங்களோ பிருத் இலங்கவேலவர்
வீரசூரபத்மாவையே (சி)

[illegible] பொது விருத்தம். [illegible]

இந்தப்பிரகாரம் கழுகுமலை [illegible] தமது கொலுவில் [illegible] இருக்கும்போது அந்தச்சமயத்தில் நாரதர் [illegible] சொல்லுகிறவிதங்[illegible] [illegible] வசனம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

நாரதர் சொல் - விருத்தம்

விண்ணுலகு மண்ணுலகும் பார்த்துவந்தேன்
வெகுகோடித் தலங்களெல்லாஞ் சுற்றிவந்தேன்
கண்ணிசைந்த பெண்வனத்தில் வள்ளியைப்போற்
கண்டதில்லை யப்பிரானையக் கடவுளானே
எண்ணியந்தப் பெண்ணுடைய சொரூபமெல்லாம்
இனஞ்சமட சித்திரத்தி லெழுதிவந்தேன்
நண்ணியந்தப் படத்தைநீர் பார்க்கும்போது
நடக்கவேண்டிய வகையை யறிவீரென்றோ,

வசனம்,

சீ-ஆ-சொல்லுகிறேன் கேளுமையா சுவாமி தெய்வலோகத்திலிருந்து பூலோகத்தில்வந்து வெகுகோடித் தலங்களெல்லாஞ் சுற்றிப்பார்த்து தங்களுடைய சிலம்பைநோக்கி வரும்போது வேள்ளிமலைக்கருகே மூன்றுலோகத்திலும் கிடையாத வள்ளியம்மை யென்கிற ஒருபெண்ணைக் கண்டேன் அந்த அம்மனுடைய வடிவை யொருபடத்தி லெழுதிவந்தேன் சுவாமி.

சுப்பிரமணியர் சொல் - வசனம்

ஆ ஆ பெருஞ்சந்தோஷம் நீர் எழுதிக்கொண்டுவந்த அந்தப்பெண்ணுடைய விதத்தை யெல்லாம் இன்னமொருதரம் எனக்குச் சொல்லிவாரும் நாரதரே.

நாரதர் சொல் - கண்ணிகள் - இராகம் - பந்துவராளி

ரூபகதாளம்

	சரணம்
சத்திவடிவேல்குமார சாமியே நான்	சரணம்
தம்பியேன் நாரதமுனிவன் தாசனுமான்	சரணம்
பத்தியடியேன் விண்ணைப்பார்த்திருக்கிறேன்	சரணம்
போற்றியுத்தமசெவியிலுரைக்கலாகுமோ	சுவாமி
சிவத்தபரமேஸ்வரனைச் சேர்ந்தவினிதனே	சுவாமி
தவித்தபொழுதாகலத்தைத் தேடிச்சென்றேனான்	நோக்கி
உகந்தகும்பமுனிவைக் கண்டு உமதடிமை	போது
தண்டிவடகைகலை வழிச்செல்லுமாரும்	அருகே
வேடர் தூரத்தனகங்கள்செய்யும்வேடுவிமலைக்	காத்தான்
கிராதர்குலருமபோதொரு பெண்விளாங்கக்கண்டு	தொண்டேன்
தேடித்தினைப்புனத்தருகேசென்றெடுத்துக்	கண்டேன்
தியசந்திரோதயம்போல்தேன்மொழியைக்	சுவாமி
வள்ளியென்றபெண்பொருத்தமயகிழ்ந்தேன்	சுவாமி
அவேளைக்கப்பெண்மைத்துதித்துக் கண்டேன்	

புள்ளிமயில்வேலனை நீபுணர்வாயென்றேன் — சுவாமி
பூவைவள்ளியென்றெனையும்போபோவென்றாள் — சுவாமி
சுப்பிரமண்யர்க்கிணங்குமென்று துணிந்து சொன்னேன். — போது
தாப்போவென்றென்னை விரட்டி துரத்துகின்றாள் — மாது
இப்புவியிலிரு மிணங்கும்வள்ளி — போலே
எழுதிவந்தேன் சித்திரத்திற்பார்த்திடுவ்கண் — ஞானே

நாரதர்சொல்-விருத்தம்

இதயிதாரப்பொட்டியும்கேளாமல்வள்ளி
இருதனமுமதிமுகமுஞ்சோதிமெய்யும்
பதமுமவள் துடியிடையுங்கூர்ந்துபார்த்து
பண்புறுமலைபலக்கின்றுமையில்லாமல்
விதவிதமாய்ச்சித்திரத்தில்வரைந்துகொண்டு
விரிபாரிடம்விட்டு விரைவாய்வந்து
கதியுதவும்முருகா நீகண்டருளத்தாக்
கதிர்வேல் சித்திரத்தைக்காட்டுவேனே

(வ-ம்) அகோ சுகுணமயா சுவாமி அந்தவள்ளியம்மையிடத்தில் உம்மைக்குறித்துவேண்டியவர்க்கைகள் செய்தும் அம்மன் கேளாததால் அக்கடும்பவருங்கட்ட பாதாதிகேசமுதல படத்தில் சித்திரமாயெழுதிவந்தேன் இதனை சற்றுப்பார்த்து நடக்கவேண்டிய காரியஞ் சொல்லவேண்டும் சுவாமி (சுப்பிரமணியர் - வசனம்) ஆனால் அந்தச்சித்திரப்படத்தைக் கொடும்பிள்ளாய் பார்ப்போம் நாரதமகாமுனியே,

பொதுவிருத்தம்

வனவள்ளியாரமென்றத்திவிசாகனுக்கக்
கட்டவிசெழுதுஞ்சித்திரவடிவைப்பார்த்து
குக்கடிவேல்குமாரன் பிருமையல்கொண்டு
மேகம்போல் கொண்டுமேனிதனைப்போற்குளிவாடி
ர்கவுமதையுமெபலவியுருகிச்சோர்ந்து
விரமதம்சமர்புரியமெய்விக்குநொந்து
கட்டலேசிதமோகனியே எனத்
தன்றுவார்புலம்பியக்குவின்னறாமே

(வசனம்) இப்பிரகாரம் நாரதமகாமுனியெரபித்த படத்தைசுப்பிரமணியர் [illegible] பிரமையுடையவராய்ப்போல புலம்புகிறார்க்கொள்ளுக,

[illegible]

[illegible] — [illegible]
[illegible]
[illegible] — மதியைக்கி
[illegible]
[illegible] — [illegible]

கண்ணுக்கிசைந்த கனியே
பெண்ணே பொன்னேனியே — என்மனதோடு
பேசும் பசுங்கிளியே
தேனே தெள்ளமுதே — கன்றுன்னைத்
தேடுந் திரவியமே
மானே மாங்குயிலே — மாதே
வடிவே பொன்னமயிலே
கண்டு கொஞ்சிடயாரோ — எனைக்கொஞ்சி
கட்டியே சேராயோ
வன் கண்ணே பாராயோ — எனைக்கட்டி
மஞ்சத்திற் கூடாயோ
மனதிற் குறியாயோ — பெண்ணேஉன்மேல்
மயல் தீர்த்தியாயோ
கதியிகழ் காராயோ — நான்கொண்ட
காதலைத் தீராயோ
[illegible] — நான்சொல்லுவதுன்
செவியினிற் கேட்கிலையோ
துரும்பிடைத் தலங்காதோ — செங்கைவேலன்
துவண்டெதிர் குலுங்காதோ
உன்றனை [illegible]ப்பேனோ — மதன்கணைகள்
உறவுடன் பொறுப்பேனோ
என்னுள் நிருப்பேனோ — உனைநினைத்து
என துயிர் தரிப்பேனோ

பொது-விருத்தம்.

வசவதேவர்கள் கொண்டாடும் சாமிசித்திரக்கைப்பார்த்து
மெய்யுறும் விசாரங்கொண்டு மெத்தவிரைருந்தம்போது
மைவிழிவடிவுக்கால யமிலலைக்கடைபுகொண்ட
தெய்வயானைப்பெண்மாது திருமுடன்சொலுவங்காளே.

வசனம்.

இக்கப்பிரகாரம் சுப்பிரமண்யக்கடவுள் சித்திரப்படத்தைப்பார்த்து மயங்கி பிரலாபித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவ்விடம்தனதுமனைவியாகிய தெய்வயானை திருக்கொலுவிற்கு வருகிறாள் கண்கள்.

தெய்வயானைவருகிற-தரு-இ-ம்-மேகலம்-ஆதிதாளம்.

தெய்வயானையும்வந்தாள்-திருக்கொலுவுள
தெய்வயானையும்வந்தாள்

துய்யசோதிமேனமெய்விலாசமிகு
சையமார்க்கு கவுதையல்தேவர்பணி (தெய்வ)

[illegible] [illegible] கைபிலெடுத்து
[illegible] [illegible] மெனிவேவே
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]வேனிவசேவ
[illegible] (தெய்வ)
சித்ரமுகவினை முழங்க மலர்சொரிந்து
தேவர்கள்வந்து [illegible] இருபுறமுந்
[illegible] [illegible] நின்வருந
சந்திர[illegible]குமாரன்
[illegible]விடமகள் (தெய்வ)
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
குந்தளவோலைகட் குலுங்க [illegible]
[illegible]சேனைவார்இரு
[illegible] (தெய்வ)

தெய்வயானைசொல் விருத்தம்.

சக்ரசம்புதவுயபாலர்நேர
சரவணகுவதிபவேசாய்க்கும்
செக்கைதனில்மடலேந்திப்பார்த்துப்பார்த்துத்
தியக்குவதென்மயக்குவதேன்சிக்கைவேறுய்
அக்கமதுமெலிவானேன்புலம்புவானேன்
[illegible]கொண்டையைபெய்ய
செவ்வனிவாய[illegible]
[illegible]செப்புவீரே

வசனம்.

சரணஞ்சரணந்தேவர்சேனுபதியாகிய என்பிராணகாந்தரே [illegible] [illegible] [illegible]கையிலேந்திப்பார்த்துப்பார்த்து [illegible] [illegible]புலம்பிநிற்பதேனே எனக்குத்தெரியச்சொல்லும் [illegible]
தெய்வயானைசொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-ஆனந்த [illegible]

ஆதிதாளம்.

தெய்வமேநீ[illegible] [illegible]
கேட்டாய்மாமன் [illegible]
[illegible]தேவசேர் [illegible]
அந்தரங்க[illegible]சொல் [illegible]
தேசத்திலில்லா[illegible]
ஆசைதந்த[illegible]
அமித்தேர[illegible]
உறுதிசொல்லி[illegible]

னெருக்கிமேலாசைகொண்டமருத்தமென்னசுவாமி
இருமனைதொடுமனைதாமிருந்தவர்வஞ்சம்நினைத்தால்
என்னுடையகாலமினியென்னசெய்வேன்சுவாமி

தெய்வானைசொல்-விருத்தம்

ஒருபெண்டனைச்சதமென் றெண்ணிநீரோ
என்னிலையுமறிகுவடி வாமோவக்க
மாநின்றதைகண்டீரோ யாவர்கண்டு
[illegible] தன்னைபோ லெழுவிநீரோ
நீ [illegible] னுக்கு நடந்தவார்த்தை
[illegible] யொளியாமற் சொல்லவேண்டும்
மா [illegible] தார்புகழ்நேத்த மயின்மிகேறும்
மன்னவரேயின்கிளைவை யழுத்துவீரோ,

வசனம்.

அகோவாரும் பிராணநாயகா நாங்கள் ஒருபெண்ணின்மேலி
ல் மையல்கொண்டதைப்போக்குவீர் அவள் என்னிலும் அழி
[illegible] ஆதியும் மூன்றுமென்ன செய்யும்போது
[illegible] பெண்ணை காட்டென்று சொன்னீரல்லவோ அப்படிக்கிரு
க்க இப்போ ஒருபடத்தைப்பார்த்து இடங்கி மயங்கி நிற்பது தருமமோ
என்பிராணநாதா,

பொது-வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தெய்வயானை தன்நாயகராகிய சுப்பிர மணியக்க
டவுளைக்கேட்டு பதிலுத்தாரஞ் சொல்லாமையைக்கண்டு அவ்விடம் நி
ன்றுக்கொண்டிருக்கும் நாரதரைப்பார்த்துக் கேழ்க்கிறவித மெப்படியெ
ன்றால்.

தெய்வானைசொல்-கவி.

விண்ணிருநதனே   அண்ணலாரிடத்தில்
வண்ணமாய்ச்சொன்ன   தின்னநீசொல்வாய்

வசனம்

ஓ கு கலகப்பிரியராகிய நாரதரே எங்கநாயகரிடம்என்ன சொன்னீ
ராய் அதைச்சொல்லும்பிள்ளாய் நாரதரே.

நாரதர்சொல் விருத்தம்,

தாயேகாண்கண்டசேதி சொல்லக்கேளும்
தலங்கள்தற்றிக்கைலைவழிச் சார்ந்தேனங்கே
ஓயாதவினைதந்தினைக் காத்தாளோர்பெண்
உகந்தவடன்றுபமெல்லா முன்னியுன்னி
வாபாலேசொல்லிமுடி யாதேனென்று
வஞ்சகமில்லாதமட லெழுதிவைத்து
மாபடிவேலனாப்பா ரென்றதல்லால்
சுமணஞ்செய்யென்றடியேன் சொல்லிலேனே

வசனம்

அசோணருமம்மா தெய்வயானைத்தாயே நான் கைலைபங்கிரியேய இவ்விடம்வருகும்போது வேழ்பிமலைக்கருகி லொருபெண் தினைப்புனங்காத்திருந்தாளை அவள்ருபதனை வாயாற்சொல்லி முடியாதென்று ஒருபடத்திலெழுதிவந்து சுவாமியைப்பார்க்கச்சொல்லதேயல்லாது மணஞ்செய்துக்கொள்ளச்சொல்லவில்லை யம்மாதாயே?

தெய்வயானைக்கும்-நாரதர்க்கும்-தர்க்கம்

கண்ணிகள்-இ-ம்-கண்டா-ஆதிதாளம்.

தெய்வயானை-சொல்லல்,

சொல்லவில்லையென்று சொன்னாய்-சுத்தபரமாத்மாவின்
தொழிலெல்லாமறியேனோ-பாவிநாரதா
மெல்லமெல்லப்பேசிநீயெல்லோர்க்குங்குண்டுணிவைத்த
வித்தைதானறியேனோபாவிநாரதா

நாரதர்சொல்லல்

தாயேநீசொன்னவார்த்தைகத்தப்பிடங்கதுண்டோ
சற்றுமென்மேற்குற்றமில்லையம்மணித்தாயே
மாயமுங்கபடமும்முருகன்செய்ததேயல்லால்
மற்றொருவார்த்தைகள்செய்வாரோ அம்மணித்தாயே

தெய்வயானைசொல்லல்

இத்தனையுஞ்செய்துகத்திரட்டினவன்
இல்லையென்பதறியேனோ பாவிநாரதா
சித்தாரஞ்செய்துவேலர் சித்திரமடலைப்பார்த்து
விரும்பிமெவியவைத்தாய்பாவிநாரதா

நாரதர்சொல்

நிஜவார்த்தைசொன்னாலுமெக்கோர்ப்பலனேவரும்
நிலையாதபொய்யனென்பாரம்மணித்தாயே
பசப்பிவும்மைவஞ்சித்துமுருகன்செய்ததறிந்தும்
பரமாத்தனென்றுசொன்னாயம்மணித்தாயே

தெய்வயானைசொல்லல்

உறங்கிக்கண்மூடிப்பூனைப்பால்குடித்துதப்போ
லுள்ளவஞ்சகஞ்செய்தாயே பாவிநாரதா
மறந்துவிடுவேனோசித்ரமடல்தந்துவேலனை
மயக்கினதறியேனோபாவிநாரதா

நாரதர்சொல்லல்

உசந்தபற்காரன்சேதிபழுகாலுஞ்சிரித்தானென்
றுரைப்பதுநிஜமாச்சேயம்மணித்தாயே
நிஜத்தனைநான்சொன்னாலுங்குண்டுணிசொல்வானென்றே
நெடுகவுமுள்ளபேச்சேஅம்மணித்தாயே

பொது-விருத்தம்.

கண்ணினாற்கண்டசேதி கழறினேனென்று போற்றி
புண்ணியநாதனும்திற்கப் பொருந்தியவேலர்தாமும்
எண்ணியகுறப்பெண்ணை நான்கண்டுவருவேனென்றே
எண்ணியதெய்வயானை மிசைத்திடவிபற்றிட்டாரே,

வசனம்

அதோதெப்படி யென்றால் நாரதனை தெய்வயானையம்மன் கோபித்துத் திக்கரிந்து செய்து நிற்கின்ற சமயத்தில் சுப்பிரமணியர் தெய்வயானையைச் சம்மதிக்கும்படியாய்ச்செய்து குறப்பெண்ணைக்கண்டுவரும்படிகேட்க தெய்வயானை அவற்குவிடைகொடுக்கிற விருத்தங்காண்க.

தெய்வயானைசொல்-இரிச்சகம்.

மின்னும்வடிவேல்கரித்தவேலவரேஎன்மருவும்
மன்றலவரேயும்முடையமனம்போல நீருமக்கே
கன்னல்மொழிவள்ளியெனுங்கானக்குறத்தியிடம்
பொன்னடிகள்நோகச்சென்றுபேசிமீண்டுவாருமையா

வசனம்

சரணஞ் சரணமென்பிராணநாதா தாங்கள் எண்ணியகாரியத்தை நான்தடைசெய்தாற்கேட்பீர் நல்லது உங்கள் மனம்போல அந்தக் கானக்குறப்பெண்ணைக்கண்டு அதிசீக்கிரமாக நமது கழுகுமலைக்கு வந்துசேருங்கஸ்வாமி.

சுப்பிரமணியர்-வசனம்

நல்லது அப்படியே போய்வருகிறேன் நீயொன்றுக்கும் யோசிக்கவேண்டியதில்லை என்பிராணநாயகி அதோவாரும் பிள்ளாய் நாரதமகாமுனியே அந்தவள்ளியென்னும் பெண்ணிருக்கிறதினைப்புனமும் அந்தத்திசையும் அவ்விடத்திலிருக்கின்ற அதிசயமும் அவளிருக்குமடையாளமுஞ் சொல்லும்பிள்ளாய்.

நாரதன்சொல்-விருத்தம்

ஆனைமலைகுத்தாலமலை நாலுண்டு
அதற்கடுத்தபொதிகைமலையாகேயுண்டு
மோனதவவிசுவாமித்திரன்வேள்வி
முடித்தமலையுண்டு மேகவர்முழக்கமுண்டு
ஜானகிராகவனும்இலக்குமணனுமுன்னாள்
தாடகையைவென்றதுமந்தமலைத்திலேதான்
கானமலைகுறக்கொடியாட்புனமுமங்கே
கண்டுசென்றாலடையாளங்காண்கலாமே

வசனம்

கேளுமையாகழுகாசலக்கந்தஸ்வாமியே அந்தவள்ளியம்மன் இருக்கப்பட்ட யிடத்திற்சமீபமாய் ஆனைமலை-குத்தாலமலை-பொதிகைமலை

[illegible] ஸ்ரீராமர் இலட்சுமணர் [illegible]
[illegible] தேவர் முனிவர்கள் வாசஞ்செய்யும்படி
[illegible] தினைப்புனத்தில் வள்ளியம்மையிருக்கிறாள் என
[illegible] சொல்லுகிறார்.

சுப்பிரமணியர் சொல்—

ஆனாலும் நாரதமகாமுனியே அந்தவள்ளியிருக்கிற இடத்திற்குப் போகவேண்டியதுதான் என்னசெய்தாலும் போகப் [illegible]

நாரதர்சொல்வது

[illegible] ஆறுமுகமும் பன்னிரண்டு [illegible] விட்டு வேடர் உருவங்கொண்டு போனால் [illegible] சுப்பிரமணியர் [illegible] அப்படியே வேட உருவமெடுக்கிறார்:

சுப்பிரமணியரும் நாரதரும் தினைப்புனம் வருகிற
[illegible] இராகம் [illegible] தாளம்

[illegible] கொண்டு வேலவர் [illegible] தேடியே
[illegible] கொண்டு பாதகூடவே
[illegible] கூடச் சேர்ந்து [illegible]
[illegible] பெண்ணினைப் பார்க்கலாமென்று
[illegible] அப்போதே வேடர்போலவே
[illegible] விட்டு [illegible]
[illegible] கேட்டுக்கேட்டு [illegible]
[illegible] வள்ளி [illegible] தேடித்தேடியே
[illegible] தினைப்புனமும் வள்ளித்தாயுமெங்கே
[illegible]
[illegible] தினைக்காடு [illegible]
[illegible]
[illegible] வள்ளியிருக்கும் [illegible]
[illegible]
[illegible] சொல்லுமென்று [illegible]
[illegible]
[illegible] புனத்திலே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] வள்ளி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வள்ளியம்மை நாடகம் 71

இரண்டேழுநாளைக்குள்வள்ளியம்மையும்லே
கொடுமேலொண்டுவிடுவேன்றேயேசொல்வேன்
என்வெள்ளியையுமதுமனமொத்திலே
கலந்தினார்துசேர்த்துக்கொள்ளும்காணிருந்திலே
சக்களாஜினியென்றுமேலதன்னில்வைத்து
தாமெய்திதந்தின்னாசைத்தருமோகியைத்து
சொற்குறைப்பெண்டன்னாமயினருடன்சொல்லியே
சொன்னைகல்லாலவன்முகத்தோடதனில்லையே
நாரதரவாவென்றுவேலர்நாடிகிடந்தார்
நாகவிலத்தப்பால்க்காடுகளெங்கடந்தார்
தெரியமுகுந்துக்குன்றத்திடதுமேறியே
செண்பகவனத்தில்வந்துமின்னைத்தேடியே
வெள்ளிமலைவைக்கொண்டுமுடியுண்டே
[illegible]
[illegible] பெருக்குமே
[illegible] அப்பெண்ணைக்கேட்குக்குறுமே
[illegible] பெரலனதக்கண்டார்
[illegible] மொழியோனே மென்றசத்தமுங்கண்டார்
[illegible] திளைப்புனக்காண்கிறுர்
வள்ளிநல்வடிவைக்கண்டுகெந்திநின்றுர்.

பொது-வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் சுப்பிரமணியக்கடவுளும் நாரதமகா முனிவரும் மகாசைலத்தில் நாறு தினைப்புனத்திலிவந்துநாரதர்வள்ளியைக்காண்பித் துமாதுதிருப்பீடத்துசென்றபின் சுப்பிரமணியக்கடவுள்வள்ளியம்மையை நெருங்கும்போது அப்போதுவள்ளியம்மன் தினைக்குருவிகளையோட்டா மல் ஆயாலோட்டுகிறதிருக்காண்க.

வள்ளியம்மன்-ஆயாலோட்டுகிற-தரு-இராகம்

புன்னாகவராளி-ஆதி-தாளம்.

ஆயாலோ-ஆயாலோ-பட்சிகளே-ஆயாலோ-ஆயாலோ
அஞ்சுகக்களேகிள்ளைகளே
குழுகுறிகைவண்டினமே
[illegible]குருகளக்களே
[illegible]சிகளே
வெள்ளைமேபுள்ளினமே
மயிலினமேதேலே
பொன்னவருண்ணாதிணமே
வெண்ணைசெம்போத்தினமே
[illegible] ஆயாலோ
[illegible] ஆயாலோ

[illegible]கிளியே — மிட்டுக்
[illegible]முட்டிலே ஆடாதே — (ஆடா)
வர்ண வர்ண பூவைகளே — தாரா
வாந்துகளே ஆடாதே
செந்தாமரைக் கண்ணே — அன்றில்
சேர்க்கவே ஆடாதே — (ஆடா)

சுப்ரமண்யர்-சொல்-கவித்துறை

காந்தளின் கைவிரல் சிவப்பெழுமே பொற்கவணெறிந்தால்
மாந்தளிர் மேனி செந்நிறப் பழுமே வெய்யவன் கதிரால்
ஏந்தும் இரண்டடைச் சிறுமே இடை இற்றிடுமே
போந்து பெய்வார் தங்களுறென்கை சொல்லும் பூவையரே

வசனம்

ஓகோ பெண்ணே உன் கையால் கவணெறிந்தால் சிவப்பேறுமே வெய்யிலில் மேனி குலைந்திடுமே இரண்டு கனமும் குலுங்குமே இடை நொறுங்குமே அல்லது உங்களூர் பெயரென்ன நீயார் சொல்லும் பெண்ணே

இதுவும் அது-விருத்தம்

கோதையே குயிலே மானே கொஞ்சி பசுங்கிளி பேதையே
காதலாய் உன்னைத் தேடிக் காமப் பேய் கொண்டு வந்தேன்
சீதமாய் வனத்தில் இயுந்தினைப் புனம் காக்க என்றே
வேதனும் விதித்திட்டானோ இவ்விதம் என் சொல்வேனே

வசனம்

ஆஹா, குயிலே மயிலே என்னிடத்தில் கொஞ்சம் பதிலாய் பேச கிளியே பாவியாகிய பிரமதேவன் உன்னைப் பிறப்பித்து இந்தக் கானகத்திலே இனைப்புனம் காக்க விதி வைத்தானல்லவா நல்லது உன் மேன்மையான[illegible]ண்டு வந்தவள் என்னிடத்தில் சற்று வார்த்தையாடாயா என் மனோரஞ்சிதமான பெண்ணே,

இதுவும் அது-விருத்தம்

சிரித்த முகத்தை நேரே திரும்பி என்னுளம் சிர
ஏரிட்டுப் பார்த்தோர் வார்த்தை விளம்பினால் பழுதுண்டோ
வாரிட்ட தனப் பெண்ணே செவ்வாய் முத்துச் சிந்துமோ நின்
பேரிட்டதின்ன தென்று பேசுவாய் பேசுவாயே

வசனம்

கோதாய் பெண்ணே உன்னுடைய அழகு பொருந்திய முகத்தை சற்றே ஏரிட்டு என்னைப் பார்க்கமாட்டாயோ இருதனத்தையுடைய பெண்ணே உன் வாயைத் திறந்து பேசாயா பேசினால் உன் வாய் முத்துச் சிந்திப் போகுமோ உன்னுடைய பேரை தெரியச் சொல்லாய் பெண்ணே,

சுப்ரமண்யர் சொல்-கண்ணிகள்-இம்-தோடி

வனக்குறப் பெண்ணே — துலங்கிய

மரகதக்கண்ணே
மதுரிதக்கனியே
வரிசைமாத்துளியே
கனக்கிருமானே
கட்டிச்செந்தேனே
கண்கொண்டுபாராய்
காதலைத்தீராய்
பங்கயத்தேனே
பகழியெய்தானே
பாசங்கொண்டேனே
நேசங்கொண்டேனே
சங்கீதக்குயிலே
தனிமின்மயிலே
ஆசைகொண்டேனே
மோகங்கொண்டேனே
ஜெகமகிழ்மாதே
சகியிலையாதே
சரசசெந்திருவாய்
தாமுதக்கந்தருவாய்
சுகமதாதியே
சோதியாமதியே
சுருக்கித்தெளியே
துவரிகழ்க்கனியே
திசைந்திளைநினைக்கேன்
தேடிமாலைத்தேகன்
செய்விதமுனக்கு
தெய்வமுண்டுனக்கு
அனைத்தினங்கசந்தேன்
புனைத்தனக்கிசைந்தேன்
அண்டையிற்சேர்ப்பாய்
சண்டையைத்தீர்ப்பாய்
அழகுமுகமிலையோ
மொழியுஞ்சொல்லாயோ
உன்வசஞ்செய்தால்
முண்டுமெய்தான்
பழிக்குலக்காளாயோ
பாவையோவிரும்போ
பச்சிலைநிறத்தாய்

இரசம்பெற்றி
எனக்கின்ப
மருவற்றக்
எனையுன்
நான்கொண்ட
மன்மதன்
தின்மையை
அனைத்திட
மரகதத்
உன்னிரு
என்மேல்
நீயும்வந்
தபடிருந்து
எனக்கொரு
நிலவெளி
மன்மத
மதுரித
உனைநான்
கொண்டுவேணோ
கிதப்பட
உனதுநிலைப்
எனையுன்
மதன்செயுஞ்
வாய்திறந்தொரு
என்னையும்
புண்ணிய
உம்மையும்
பக்கிருக்கம்
தனந்தையும்

கச்சினில்மறைத்தாய்
சரிவளக்கையா — விசித்திர
சாலமுமெய்ப்பா — சின்னஞ்சிறு
சாகசமாயுனக்கே — மன்மதன்
வேசனேயுனக்கே
வரிசைதப்பாதே — இனிமெய்ச்சொல்
மறைத்துசெப்பாதே — உன்னுடன்
வருத்தியிருப்பேனே — எம்மன
துறுதிவைப்பேனே

வள்ளியம்மன் சொல் - விருத்தம்.

எட்டாதபழமிதுவென்றெண்ணிடாமல்
எட்டியெட்டியண்ணாந்துபார்த்துப்பார்த்து
கொட்டாவிவிட்ட நரிவருவதன்றோ
கூறுதவார்த்தைதனைக்கூறவேண்டாம்
ஒட்டாதுநீருரைத்தவார்த்தைதசும்மா
ஓடிப்போய்நீரின்றுவுயிர்க்கோர்மோசம்
கட்டானகுறவரெங்களண்ணைமார்கள்
காவனத்தில்வருமுன்னேநடந்திடாயே.

வசனம்,

அகோ கேளுமையா வேடரே நீர்பேசுகிறதைப்பார்த்தால் எட்டாதபழத்திற்கு முடவன் கொட்டாவிவிட்டு அண்ணாந்துபார்த்து ஏங்கப்பட்டதுபோலிருக்கின்றது ஆனால் உம்முடைய பேச்சில் கேட்டோம் இதோஎன் அண்ணமார்கள் வருவார் சாக்கிரதையாய போகப்போம்வேண்டே,

வள்ளியம்மனுக்கும்-வேடனுக்கும்-தர்க்கம்-கண்ணிகள்

இராகம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்,

வள்ளியம்மன்-சொல்,

ஆருக்காருநீ சொல்லிடம் — உ
காசொன்னதோசகபடம்
ஆருமறியாதேசொல்லுமோ — உன்சம்மத
தாயிடம்போய்சொல்லுமோ

வேடன்சொல்,

சிறுவள்ளிப்பெண்ணே — உ
இதோநான்சொல்கண்ணே
பாராமறந்தேன்கிறாய் — சும்மா
பாவையே [illegible]

வள்ளியம்மை நாடகம்

வள்ளியம்மன் சொல்

விள்ளாதே தூரமில்லை — பின்
வீட்டினிலேயே செல்லாஞ்சொல்லு — கும்மே
வள்ளியென்று பேரோ
வாகுகள்கூறுமே தம்பீயோ

வேடர் சொல்

தள்ளாமலிருந்து தன்னை — தூரங்
தன்னைத்தள்ளிப்போமோ கன்னி — என் மேல்
என்னையாளாகிறதோ
பிராக்கிலேயோ மனமே

வள்ளியம்மன் சொல்

இல்லிப்பேசித்தீக்கேசெல்லுமோ — தூங்கசம்ப்ர
தாயமென்னை வெல்லுமோ
புல்லுமுவனக்கவந்தீர் — அது
போதுமெங்களண்ணர்தான் வருவார்

வேடர் சொல்

கொல்லிற்குமாதே — சிறிச்
சொல்லவும்போகாதே
நல்லா சாவிலேயோ — வள்ளி
நாயகியேபுஞ்சொல்லாயோ

பொது-சந்தவிருத்தம்

பாங்கிமாருடனே சிறக்கும் பாவைவள்ளிமுன்னேகுகன்
தாங்கிமெல்லனவேடமாய்ச் சேர வந்த சமயசம்பிரதாயத்தால்
ஓங்கியேபரனோராய்ச்சிறிலோடேசென்முருமாதிபே
வேங்கைமாமரமாகினார்வடிவேலர் மாயமகாகவே

இதுவுமது-முற்சந்தவிருத்தம்

இப்படிமாயவுருக்கொண்டுவேலசிருக்கையில்வள்ளிமுன்னே
தப்பொவெட்டடிவிற்கணைவாரியுறந்தடனேவிரைவாய்
செப்பியவெள்ளிமலைக்குமரோர்கள்கடிதழுவேர்திரளா
கொப்பெனவந்துபுனத்தைவிசாரணைக்கூறியுகந்தனரே

வசனம்

அதோதெப்படியென்றால் சுப்பிரமண்யவேடரும் வள்ளியம்மனு-
ம் பாங்கியாரும் தர்க்கஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது அக்கவள்-
ளியம்மனுடைய அண்ணமார்களுஞ் சிலகுமவர்களும் தினைப்புனம் வி-
சாரணைசெய்ய வந்ததருணக்கண்டு சுப்ரமண்யர் சமீபத்தில் [illegible]

குமரவேந்தர் அண்ணமார்கள் வருகிறவிதமெப்படியென்றால்.

அண்ணமார்-வேடர்கள்-வருகிற-தரு-இ-ம்-பாக

அடதாளம்.

சிலவேடுவர்-காவலர்-தோன்றினரே
வலைவேல்கொலைவாள்கணைதோளுறவே
வாய்ந்தகெண்டை-கிஜாருஞ்சுக்கா
சாய்ந்தகொண்டை-வசீகரம்பெற
புலிமான்வருதே-பொறுபொறெனவே
பொடித்திடவுடல்-துடித்திடுகலை
யெடுத்திடமிக-இடத்தாடையமலை (சில)
கீறுமேலதுயர்மாமாமேகெனவே
நினைத்துத்தனி-மினைத்தாந்தினை
கனங்கொண்டுயர்-வனங்கண்டெதிர்
இதுகாவிலேயாமேகெனவே
இடித்துப்-பார்கடித்துகைத்து
துடித்துப்பொற்-றடிச்சுற்றியே (சில)

அண்ணமார்-குறவர்களைப்பார்த்துச்சொல்

விருத்தம்,

நேத்திலலாவேங்கைமரமின்றைக்கேது
நினைத்தவுடன்மாமரமும்வருமோசொல்வீர்
கோத்திரத்திற்பெரியநம்பிராஜனோடு
கூடவந்தகுறவர்முன்பார்த்ததுண்டோ
ஆற்றின்மனத்தேந்திவனைச்சுற்றிப்பார்க்க
அருச்சரமாயெல்லோருமடர்ந்துவாரும்
சேற்றுடன்வேங்கைமரமிதனைநாமுஞ்
சிந்திக்காய்வெட்டியொன்றாய்சேர்க்கலாமே

வசனம்

ஆ ஆ காரடும் வேடர்களுக்கு [illegible] நேற்றில்லாத வேங்கைமரமின் [illegible] கண்டுக்கொண்டிருங்கள் [illegible] பார்த்ததில்லை [illegible] வெட்டி ஒன்றாக்குவிப்போமே [illegible] போய்பார்க்கலாம் [illegible] அண்ணமார்க்கிறே,

அண்ணமார்குறவர்களும்-வேங்கைமரத்தைப்பார்க்கச்சொல்

பொதுக்கண்ணிகள்-இம்-பந்துவராளி-ரூபகதாளம்.

வேடர்கோன்நம்பிராஜன்மைந்தரும் குறவரோடு
விளைந்திருந்ததினைப்புனஞ்சுற்றிப்பார்த்தார்
கூடிக்குறவர்பாணுக்கெதிர்சென்றார் வள்ளித்தாயை
கொண்டாடிமரங்கண்டுமெய்மருண்டார்
எதிசயம்வேங்கைமரமென்பார் அதிலேறுவன்
இடித்துப்பல்லைக்கடித்துக்கோபிப்பான்
ட்டதிவெட்டென்றொருவன் சொல்வான் அதிலேறுவன்
முறித்துத்தகர்த்தொறுக்குவேனென்பான்
முத்திவெட்டுவேனென்றொருவன்சொல்லுவான் அதிலேறு
முளைத்தமரத்தின் வளத்தைப்பாரென்பான் குவன்
இந்தமரத்தின்உயிர்த்தஞ்சொல்லுதென்பான் அதிலேறுவன்
இவைந்தைப்பார்த்து சொல்வேனென்பான்
வேறொருத்தர்கள் செய்கதில்லைபென்பான்குலதெய்வகம்ப
வேலர்செய்குறைபோலிருக்குதென்பான்
கூறும்வள்ளியைவேலர்மணஞ்செய் வேங்கைமரமாய்
குறித்ததென்றிக்கயிர்க்கஞ்சொல்லுதென்பான்.

விருத்தம்.

பட்டில்லாவடிவுங்வேங்கை மரத்ததினியிர்த்தங்கொண்டு
வெட்டவெண்ணாதிரவின்னம்விவரித்துக்கேட்போமென்று
மட்டமாய்பக்குவள்ளிக்காயினைமகிழ்ந்துவாழ்த்தி
திட்டமாய்வேங்கைவந்தசேதியேதெனக்கேட்டாரே

வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் அண்ணமார்கள் வள்ளியம்மனைக் கேட்கவள்ளி
யம்மன்சொல்லுகிறவிதமெப்படியென்றால்.

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்

தண்டமிழ்வல்லிசெந்தன் தமையரேசொல்லக்கேளீர்
வண்டுறைவனத்தில்வேங்கைமரமதுமுளைத்திருப்ப
தண்டென்றுயில்லையென்றுமொன்றுகாணறியேனிங்கு
கண்டதுமில்லையித்தக்காரணமறிகிலேனே

வசனம்

அகோவாருங்கள் எனதுயிர்க்குயிராகிய அண்ணமார்களேயாஜ
ப்பாக்கியராமபட்சிகள் வாராமல் தினைப்புனங்காத்திருக்கும்போதுமேயல்ல

வள்ளியும்முகத்திற்பூசுமஞ்சளாகவே — இப்போ
வந்தணைந்ததில்லையுன்றன் தஞ்சமாகவே

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்

வெறும்புளியங்கனைத்தின்றவிணுப்பாக்கெரிவதல்லால்
வருந்சுசியோன்றயில்லாய்புளித்தது வெயிச்சம்
மருபுலிபசும்பசிதால்பசும்புல்லுந்தின்னுமோதான்
நெருங்கிநீபேசவேண்டாம்நினைத்ததுமுடியாதண்ணே

வசனம்,

கேளாயண்ணே வேடனே வெறும்புளியைத்தின்றால் காவுளறியும் ல்லவோ அதினால் வருவதொன்றுமில்லை அப்படிபோல புலிபசித்தா ல் புல்லைத்தின்னுமா ஆகையால் நீ நினைத்ததுமுடியாது நீ ன்வார்த்தை பேசவேண்டாம் அண்ணே வேடனே

வேடர்சொல்-விருத்தம்

செப்புமலையிலுன்னைச்சேர்த்துக்கொள்வேன்
தேன்மொழியேமதனகலைத்திறமாய்ச்செய்வேன்
ஒப்பெனவுன்னுயிருமென்னுருமொன்றாய்
உகந்தமலர்வாசமும்போலுவந்தேதான்றாய்
தப்பிதமில்லாதிருப்போமென்றேயெந்தன்
தகப்பன்மேலாணையிட்டுத் தருவேன்பெண்ணே
எப்படியும்நின்கருணையிரங்கியிங்கே
இப்போதேநன்முகூர்த்தமிணங்குவாயே

வசனம்

ஆஆ பெண்ணே உன்னைசப்பிரகூடமஞ்சத்தில்சேர்த்து ரதியின்மா ரன்போல் மன்மதனுடைய லீலையைச்செய்வேன் ஆகையால் என்பேரில் ச ந்தேகம் வேண்டியதில்லை அப்படி நம்பிக்கை வேண்டுமானால் எனது தந்தையின்பேரில் பரவசஞ்செய்து தருகிறேன் நம்புவாய் இதுநல்லமு கூர்த்தவேளையானபடியால் இணங்கடி பெண்ணே

வள்ளியம்மன்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-காம்போதி

அடதாளம்

என்னவார்த்தைபேசுகிறாய்
இனிநான்சகிக்கமாட்டேன் — அண்ணாவேடா
பின்னையும்வாய்மொழிகேட்கிறாய்
பித்தர்பரிதியமல்லவோ — இது
காட்டில்வேட்டைகிட்டுமே
கன்னிவேட்டைகிட்டுமோ — அல்லாதிந்த
தலையாட்டிப்பேசுகிறாய்
ஞாட்டாளியல்லவண்ணே — இதற்கெல்லாந்தா

கொக்லத்தெருவிலூரி [illegible] வம்பாய்விகா
கூறமிருப்பேசி
ஜல்லியும்படியாதே [illegible] ந்தவழிநீ
தான்போகச்சலியாதே
போதந்துலுக்கத்தெருவில் [illegible] சின்னதிச்செலக்
போமெவசொங் நுமுன்பேசி
காறியமார்க்கந்தெரிந்தும் [illegible] என்முன்னின்று
தன்னடித்தனம்பேசுகிறுய்
உடுவற்றகுறச்சாதி [illegible] ளுதாளும்
மாற்கமொருசொல்நீ
தமக்குவார்த்தைபேசுகி [illegible] துதகாது
சும்மாயேனேசுகிறுய்

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்

வேடரெஎன்முன்னே நீர்வெளெனுமதன்போல்நின்று
ஜாடையாய்ப்பேசவந்தீர் தாழ்குலமென்றெண்ணுமல்
ஆடகத்தமுந்தவச்ர மதனைமித்தனையிற்பதித்துக்
குடுவாருண்டோ நீர்தான் சொன்னதுதகா அதாலே.

வசனம்

ஓகோவேடரே தங்கத்திம்பதிக்கின்றவச்சிர த்தைப்பித்தளையிற்பதித்துக்குடுவார அதுபோல நீரோ உயர்ந்தகுலம் நானோதாழ்ந்தகுலம் இந்தக்குறப்பெண்ணைப்பார்த்து ஆசைப்படுவதுசரியல்ல ஆனால் என்குலத்தின் விருத்தாந்தஞ்சொல்லுகிறேன் கேளுமன்னேவேடரே

வள்ளியம்மன்சொல்லுகிற-ஆநந்தக்களிப்பு

இன்னமென்னம்விரித்துரைக்கக்கேளு வேடா
அன்னரேயெங்கள்குலமரபினைக்கேளும் (இன்)
காட்டுமான்பிலைபலரைப்பிடிப்போம் மாட்டில்
கறந்தபால்மலையிலுள்ளதேனையிர்தம்குடிப்போம்
ஆட்டிறைச்சிகொட்டிலாய்குடிப்போம் [illegible]
[illegible] (இன்)
[illegible]
[illegible]
[illegible] தாவழ
[illegible] (இன்)
[illegible]

தாழ்ந்தபே ராளுலவர்தன்னையுங்கூட்டோம்
யெங்கள்வித்தையொருவருக்குங்காட்டோம் குலத்துக்
கிசையாதவார்த்தையெவர்சொன்னாலுங்கூட்டோம (இன்

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்

கொம்புக்தேன்கனிரசமுங்குடிப்போம்நாங்கள்
கூடாதபெண்களையும் கூட்டிவைப்போம்
வம்புக்கேசண்டைசெய்வோமுதங்கள்பேசி
வலியவந்தசண்டையையும்விடமாட்டோம்
தம்பிச்சேர்ந்தவரையடைக்கலமாய்க்காப்போம்
நல்லசங்குமணிபுனைவோமிதுவேமார்க்கம்
சொப்புற்றேகெம்பாமலிருப்போம்சொன்ன
சொற்றவருக்குநவர்குலத்தோகைதானே

வசனம்

கேளுமையாவேடரே எங்கள்சாதியிடவழக்கம் காட்டில் மிருகசாதிகளைப்பிடித்துசுட்டுத்தின்கிறதும்மலையிலுள்ளகனிவர்க்கமுங்கொம்புத்தேனுஞ் சாப்பிடுகிறது கூடாதபெண்களைக்கூட்டிவைக்கிறது எங்கள்தொழிலைமற்றொருவருக்குக்காண்பிக்கிறதில்லை தம்பியடைக்கலமானவரைகாட்டிக் கொடுக்கிறதில்லை நாங்கள்தரிக்கிறது சங்குமணியல்லாதுவேறேமணிதரிக்கிறதில்லை அதிலும் நான்மானமுள்ளவள் ஆனபடியால்நீர்பேசுகிறவார்த்தைசரியல்ல போம்போம்வேடரே

வேடர்-சொல்-விருத்தம்

அறக்கொடுமைசெய்யாதபழிக்காரிநின்
அநியாயமுழுச்சமர்த்திங்காகுமோ தான்
உறக்கமில்லையேமனதிலெண்ணியெண்ணி
உள்ளமெலாமுருகுதடி திரும்பிப்பார்த்து
திருக்கருணைபுரியுமனமிரும்போகல்லோ
தெய்வமில்லையோவெந்ததிறக்கைதப்பாரு
குறக்கொடிநானினைத்தபடிபெருறாலுன்னைக்
குறித்துமணஞ்செய்துதெஞ்சிற்குடிவைப்பேனே

வசனம்

[illegible] வள்ளிப்பெண்ணே நீ [illegible] இ [illegible] [illegible] செய் [illegible] [illegible]

வேடனுக்கும் வள்ளியம்மனுக்கும்

தர்க்கம்-கண்ணிகள்-இ-ம்-சங்கராபரணம்

அடதாளம்

வேடர்-சொல்லல்

உன்னைமணஞ்செய்குவேன் உனைவிட்
டொருபக்கம்யான்போகேன் என்னை
அன்னியமென்று-நினைத்துக்கொண்டால்-எனக்
காதரவெங்குமுண்டோ

வள்ளியம்மன்-சொல்

ஆதரவென்றுசொன்னாய் எனக்கின்
கடுத்தவினை நீயோ மிக்குரு
பேதகம்பண்ணினால்நான்சகிப்பேன்-இனிப்
பேசாமலோடிப்போபோ

வேடர்-சொல்

ஓடிப்போவென்றுசொன்னாய் எனக்கு
உயிர்நிலையிங்கிருக்க வென்னை
கூடிக்குலாவிநீகொஞ்சிக்கொண்டால்உன்
குருக்களுக்கேபுண்ணியம்

வள்ளியம்மன்-சொல்

புண்ணியமுந்தவமும் மடந்தனிற்
போனாற்செய்வார்களே இந்த
ஆரண்யவனந்தனிற்புண்ணியஞ்செய்யென்றால்
யாரிங்குசெய்யப்போறார்

வேடர்-சொல்

ஆரிங்கேயென்றுசொன்னால் நீயல்லால்
ஆதரவெங்குமுண்டோ என்னைச்
சேரும்படிக்கிநீநம்பிக்கொண்டால் உன்
சிநேகமறவேன்பெண்ணே

வள்ளியம்மன்-சொல்

ஆற்றமாட்டாமலே மதிகெட்
டலைகிறாய்தொண்ணூத்து சம்மா
பீற்றுமற்போவுந்தன்-மட்டிக்குத்தக்கதாய்
பேசினாற்கோபம்வரும்

வேடர்-சொல்

கோபமுள்ளயிடத்தில் அதிகக்
குணமுள்ளதென்பார்களே மகத

தூயம்பொருந்தெந்தன்சஞ்சலந்திருந்தன்
நன்றாயிருப்பேன்

வள்ளியம்மன்-சொல்

நன்றாயிருக்க — எனக்குப்
நாய்நப்பன்னிலேபோ — பேச
வொண்ணுதேமெத்தமின்னுதே இனி
உன்னுலென்னதைப்பார்

வேடர்-சொல்

நட்டாத்தின்வோணலைப்போல் — மங்கி
நாணுத்தயங்கிறேனே — சத்தம்
ஒட்டாமற்பேசுகிறாய்நீட்டுரிஎன்னரி
அருக்கமில்லாததென்ன

வள்ளியம்மன்-சொல்

நற்கயிலேவுரவியலே — சித்திரநம்பி
ராசன்வளர்த்தேதேத்த — ஊர்மை
பொற்கிளிபாமூத்தன்னைக்குளகப்பட்டேன்
போபோதில்லாதே — வேடர்-சொல்

பஞ்சைபறுநிலைப்போல் — நலிந்து
கெஞ்சிநிற்கிறேனே — சத்தந்
நெஞ்சிரக்காமலேபஞ்சமாபாதகி
நில்லாதேபோபோவென்றாய்

வள்ளியம்மன்-சொல்

வாய்மதம்பேசாதே — உனக்கு
மரியாதைதகாது — சத்து
தாமதஞ்செய்யாமலோடிப்போதீநட்ட
ஓதஞ்செய்யாதே

வேடர்-சொல்

சாதுவாகல்லப்பெண்ணே — உன்னைநான்
தழுவிப்புணரவந்தேன் — சும்மா
வாதுபண்ணுமல்லேக்கிட்டவாவென்றால்
வாய்முத்துதிர்ந்திடுமோ

வள்ளியம்மன்-சொல்

வாயும்வலியாதே — உனக்கு
மனமுடிப்ருகாதே — நான்
ஒயாமலேயிப்போர்ஷயெல்லாமலே
உன்மனம்பேசுகிறாய்

வேடர்-சொல்

தாவித்தவிக்கிறேனே — செஞ்சுருட்டி
தவித்துமயங்கிறேனே — இனி
நிலைவைத்தவிடு விளக்குமென் நேசிலே
நிற்கவும்போர் வைத்துக்கொள்

வள்ளியம்மன்-சொல்

கோரணி செய்யாதே — இதுவரைக்
கோபம்பொறுத்திருந்தேன் — இனி
ஆசென்னுமபாரமல்பாஷைபேசிவிட்டு
அடித்துவிரட்டச்சொல்வேன்

வேடர்-சொல்லல்

அடித்திடவென்றுசொன்னால் — எனக்கு
அவளவுலட்சம்பொன்னே — முன்னம்
பிடித்திடும்பிட்டுக்குமண்சுமந்தேபடிப்
பெற்றதுஞ்சொக்கரன்றோ

வள்ளியம்மன் சொல்-விருத்தம்

கற்றுணைத்துடனேயிங்குநடக்குதுபோவல்லவென்றால்
தர்க்கம்பண்ணுதேபெருந்தன் தமையன்மார்வருவார்வந்தால்
விற்கரத்துடையவாளால் வெட்டுவார்முகம்பாராமல்
மற்குறியெதிர்நில்லாதே வருங்குறிசொன்னேனண்ணே

(வ-ம்) கேளாய்அண்ணேவேடரே என்னிடம்நீ தருக்கம் பண்ணுவதுசரியல்ல எனது அண்ணமார்கள்வருவார்வந்தால்அம்பாலெய்து கொலைசெய்வார்கள் ஆனபடியால் தப்பித்துப் போவாயண்ணே,

பொது-விருத்தம்,

கொடியிடைவள்ளிமிக்க கோபமாய்வேடர்முன்னே
துடியாதாய்வார்த்தைச்சொல்லித் தூரப்போவென்றபோது
சடிமலக்கடப்பந்தாரன் கணவனைசுமந்தசெட்டி
வடிவதாய்வள்ளிமுன்னே வந்தெதிர்தோன்றினாரே

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன் வேடனை தூரப்போய் விடுவென்றுசொல்ல சுப்பிரமணியர் வேடனாயிருந்தவுருவமாறி வள்ளிமுன்பு வளையல்விற்குஞ்செட்டியைப்போல வருகிறவிதங்காண்க.

வளையல்செட்டி வருகிற-தரு-இ-ம-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

வளையல்செட்டியும்வந்தான் — வள்ளிமுன்பாக
வளையல்செட்டியுமவந்தான்

அநுபல்லவி,

கிளிமொழிவாய்த்தொங்கும் வளையற்பொதியைமே
சேர்த்திடுடனெடுத்துப் பார்த்துக்கொண்ணியிட்டு — (வளைய)

சரணங்கள்

நல்லபுற்பாவையுமணிந்து — செந்திலிங்காமல்
தான்விளக்கவேதானிந்து

நிலையாய்க்கம்பிளையொனதேந்திபுடன் போற்றி
நீணிலமாந்தருக்குநேராய்வளையல்விட
நிகழ்நிகன்றுபலவளையல்கொண்டுவிலை
தெருதலைத்தனிலேகுருகுயகுருகூறி
திருமுருகன்கைத்தினிருக்கும்வள்ளியிடம்
[illegible]பேயவிடம் (வளையல்)

வளையல்செட்டி-வளையல்விற்கும்-கண்ணிகள்
இஷ்டகுட்டி-ஆதிதாளம்
வளையல்செட்டி-சொல்லல்

கைவளை நீலவளை கொள்வீரோ பெண்கள் நல்ல
கறுத்தவளை பச்சைவளை கொள்வீரோ பெண்கள
மனதிற்கேற்றகைவளை கொள்வீரோ பெண்கள் உங்கள்
பரிசையொடு தங்கமோதிரங் கொள்வீரோ பெண்கள்

வள்ளியம்மன்-சொல்லல்

கேள்கிறேன்காண் வளையல்செட்டி நில்லுநில்லுங்காண் இப்போ
கோலவளையலிதோ கொள்ளவாரேன்காண்
தென்னாட்டிலேமாவுக்காரோல் வளையல்தொடேன்காண் கவலைச
செட்டியேபறணிறங்கி பிதோகைதேங்காண்

வளையல்செட்டி-சொல்லல்

மடற்கொடியேகுறமாதே கிட்டவேவாராய் நல்ல
வார்த்தைகளைப்பேசியெக்க வருகினில்வாராய்
கொடியிடையேவள்ளிமாதே கையைநீட்டடி உந்தன்
கும்பமுலைச்சோலைக்குச் சந்தோஷட்டடி

வள்ளியம்மன்-சொல்லல்

அடியேபாங்கியின்னார்களை கேட்கேட்டேரோதான் இந்த
அக்கதையானவளையல் செட்டிபேசட்டிப்பேசுகிறான்
பிடிபடிபாங்கிமார்களே இவனைப்பேசீர்கள் பொல்லாப்
பித்தனைப்பிடித்தபடிக் தள்ளிவிடுங்கள்

(வ-ம்) அகோவாருங்கள்பாங்கிமார்களே இந்தவளையல் செட்டிசொன்ன அக்கதையானவார்த்தைகளைப் பார்த்தீர்களா அடா வளையல்செட்டி என்னவார்த்தைபேசினாய் [illegible]பாதகட்டும் அப்பாலேபோ.

வள்ளியம்மனுக்கும் வளையல்செட்டிக்கும்
சம்வாதம்-கண்ணிகள்-செளராஷ்டிராகம்,
ஆடதாளம்,
வள்ளியம்மன்-சொல்

வாடாவளைசெட்டி நீயோ [illegible]கதேநா
போடாவந்திக்கக்கண்டல்வா [illegible]
வளையல்செட்டி சொல்
வந்தால்வளை [illegible]
[illegible]

வள்ளியம்மன்-சொல்

கந்தாருளிருக்கத்தானுசொல்லவேணும்
இந்தமுறைபேசண்டாளங்களண்ணர்வெகுளூர்

வளையல்செட்டி-சொல்

குரர்வந்தாலொளிவேனுக்கன்ஜோதிமுலைத்தினையில்
மாரன்செயும்வினைதீர்த்திடுமோதேகியப்போதே

வள்ளியம்மன்-சொல்

கெறுவத்தோடோதாகூறியகவனைச்செட்டிநீதான்
திறஞ்சொல்லிமுடியாதடாதெண்டாலடிபடுவாய்

வளையல்செட்டி-சொல்

அடிக்காதுனையிறுகக்கட்டியணைப்பேனடிமானே
பிடித்தபிடிவிடுவதில்லைப்பேதகம்பின்னையாதே

வள்ளியம்மன்-சொல்

துடுக்கச்செட்டியுக்கனிடதுடுக்குசொன்னவாயை
அடக்கும்படிசெய்யவெங்களண்ணமார்கள்வாரார்

வளையல்செட்டி-சொல்

குறவர்கம்மைமையழைக்காலடிகூறுவேண்டிவளையல்
பருவமுள்ளமாதேயிளம்பாவைபசுந்தேனே

வள்ளியம்மன்-சொல்

கூறுகடசெட்டிமலைக்குகைக்கொளித்திருடா
மாறுகவேனன்அண்ணமார்கள்வருவார்கள்

வளையல்செட்டி-சொல்

சினதமாமலைக்குகையிலொளிடத்திடவேசொன்னாய்நீயே
மாதேயிக்கவார்த்தைக்கெல்லாமயங்குவேனோமானே

பொது-விருத்தம்,

மூர்க்கமிகுங்குறவரிக்குருவருகசென்றாம்
முதுகடிபோலடிகொருமிகுவோனென்றாம்
நீர்க்கமுடன்வளையல்செட்டிகளைத்துச்சொல்ல
சேனையுடனக்கணத்திற்குறவர்வந்தார்
மார்க்கவள்ளிபஞ்சிதின்றாளங்கேவேலர்
வளையல்செட்டிகோலம்விட்டுமாசவன்போல்
ஆர்க்குமெய்யென்றிவுக்கிடவெண்ணீறஞ்சாத்தி
ஆண்டவனைப்போற்குறவர்முன்னடினாரே

இதுவுமது-விருத்தம்.

பஞ்சுபோற்றலைநரைத்துவுடம்சரித்துப்
பசுறியோடுகெடுங்கிக்கிழவன்போல
நின்றிவெகுகலக்கமெல்லாஞ்சுற்றிவந்த
திருக்கபோதனெனவும்வேடக்கோலமீ

மஞ்சள் விற்றுக் குண்டை பிடித்து
...க்கியைக் கோலேந்தி வரும் வழி தன்னாடி
தஞ்சமென்றே குறவர் முன்னே பண்டாரமாய
...வேடிக்கை கொண்டாடி தான் வந்தாரே,

(வ-ம்) அதெப்படியென்றால், இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மனிடத்தில் விருப்பஞ்செட்டியாராகிக் கொண்டிருந்து அஞ்சாமபத்தில் அவ்விடம் இளைப்பு... குறவராகிய அண்ணமார் வருவதைக் கண்டு வள்ளியம்மன் பயந்து ... செட்டியாயிருந்த சுப்பிரமணியர் குறவர் முன்பு ஒரு பெரிய பண்டாரக்கிழவனைப் போல உருவங்கொண்டு வருகிற விதங்காண்க.

பண்டாரக்கிழவன் - வருகிற - தரு - இ-ம்
மோகனம் - ஆதிதாளம்.

வேலர் பாசாங்கு கொண்டு வந்தார் கிழவனைப்போல்
வேலர் பாசாங்கு கொண்டு வந்தார்
காலமெல்லாம் இந்த்ரஜாலம் புரிந்த இந்த
சாலம் பெரும் பண்டாரக் கோலங்கொண்டு தன்னாடி (வேல)

முகந்திரைத் தேகம் பழுத்துக் கண்டு கொண்டேன் திப்பெரு
மூக்கு விட்டிட வாய் பொருந்தி விழுந்து காலன்
செருக்கித் தங்கி வெள்ளைக் கிடந்து நாறு வயது
செல் கிழவன் போல் நடந்து பண்டாரம் போலே (வேல)

காதில் குண்டலங்களும் பூட்டி இழிந்து மெத்தக்
கக்கலாய் பருகாவி வேட்டி புனைந்து வேடர்
பேசு கமண்டலம் புத்தி கட்டி குளறி மொழிப்
பேசிக்குறவர்கள் முன் காசிப்பண்டாரம் போல (வேல)

கன்னத்தோடு கன்னங்கள் ஒட்டி பற்களெல்லாம் போய்க்
கடைவாய்வழி யெச்சில் கொட்டி உன்னியுன்னியே
துள்ளி நமற் போறுமல் முட்டி சிலேற்பங்கண்ட
...கிழவன் போலக்காலக்குமவிடம் (வேல)

...சிகுவடக்கோன் செய்திறல் அலைக்கலைந்து
...லவற்றி வாண் டேன் அப்அரேநீக்கள்
...க்காடிருந்து துங்கண்டேல் சன்றாய்க்காத்து
பெருகும் புன்ப... முருகனாண்டேன் தமிசால் (வேல)

விருத்தம்,

கவர்ந்து ... குருகிழவனைப்போல்
காபூன்றிப்பாசாங்கு காட்டி நின்று
தவமிகுந்த வேழ் விமலேசம்பிகைமைந்தர்
தன்கையில் விபூதி கொடுத்தாரப்போது

சிவசிவவென்றணிந்துகொண்டு அய்யாவெம்மைத்
தேடிவந்தகாரியமேதென்றாரவே
பவகைல்கன்னியாகுமரித்தீர்த்தமாடிப்
பலம்பெறவந்தோமெனவும் பகர்ந்திட்டாரே

வசனம்

இந்தப்படிசுப்ரமண்யக்கடவுள் கிழவனைப்போல் வடிவங்கொண்டு கையில்தடியூன்றிகுறவர்முன்புவந்து அவர்களுக்கு விபூதிகொடுக்க அவர்நெற்றியிலணிந்துக்கொண்டு சுவாமிநீர் மெத்தப்பெரியவராயிருக்கிறீர் எங்களைத்தேடிவந்தகாரணமென்ன (பண்டாரக்கிழவன்) நான்கன்னியாகுமரித்தீர்த்தமாடிப் பலம்பெறவென்றுவந்தேன் என்றுசொன்னார் அதன்பின் கிழவனைக்குறவர்கள் கேழ்க்கிறவிதமெப்படியென்றால்.

குறவர்சொல்-வசனம்

சரணஞ்சரணம் அகோவாருஞ் சுவாமி பெரியவரே நீர் எந்தெந்தத்தலங்கள் போய்வந்தீர் அதையெங்களுக்குத் தெரியச்சொல்லுமையா சுவாமி பெரியவரே.

கிழவன்சொல்-விருத்தம்

கண்டிகதிர்காமம் வடகாசியாரூர்
கதியருணைத்தலத்திருவேரகமுமற்ற
எண்டிசையிலுள்ள தலமெல்லாஞ்சுற்றி
இசைந்துவந்தோமிவடமதிலதிகசேர்வை
உன்றுகன்னியாகுமரிதீர்த்தந்தோய்க்கால்
உடற்றேறுங்கலிதீருஞ்சென்றுகண்டு
கொண்டுவந்தால்நல்லதென்றுமெள்ள மேவிக்
கொள்கையுடன் வந்தேனிதைக்குறித்திடீரே

வசனம்

கேளுமப்பாகுறவர்களே நான்கண்டிகதிர்காமம் காசிமுதல்பலதலங்களெல்லாஞ் சுற்றி வந்தேன் இவிடம்கன்னியாகுமரி இருக்கிறதாய்ச்சொன்னார்கள் ஆகையால் இங்கே கன்னியாகுமரிக்கு வந்தயிடத்தில் உங்களைக்கண்டேனப்பா குறவர்களே.

குறவர் அண்ணமார்கள் சொல்-விருத்தம்

நாங்கள்செய்பாக்யந்தானோ வேதாந்தனே நீர்
நோக்குதற்புனத்திலெங்கள் குலதெய்வம் போலேவந்தீர்
பாங்குறுங்காடிதிக்கம் பாதை மீதும்மையொன்றுந்
தீங்குசெய்யாமலிங்குசேர்த்ததுநன்மைதானே

வசனம்

அகோவாருமையாசுவாமி நாங்கள்செய்தபாக்கியமோ நாங்கள்வனத்திற்கு குலதெய்வம்போலேவந்தீர் ஆனால் இந்தவனத்தில் காடிபுலி

கரும்மைவழியில் பட்சிக்காமல்விட்டது மெத்த நன்மையாச்சுது உம்மைக்கண்டது நாங்கள்செய்த புண்ணிய வசந்தானையா பெரியவரே.

குறவர்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-ஆகிரி-அடதாளம்

ஐயாவேபண்டாரசுவாமி ஆண்டாசேசந்யாசி மாரே
செய்ததவமூர்த்தரைமெங்கள்தெய்வம்போலும்வந்தீ னையா
வெகுதூரம்போயலைந்துவேர்த்திளைத்துவாடி னையா
ஜெகமீதிலும்மைப்போற்பரதேசியெங்குங்காணே மையா
நாங்கள்செய்தபுண்யந்தானேநாடியேவந்தீ ராண்டாரே
தீங்கில்லாதெங்களைக்காக்குந்தெய்வம்போலும்வந்தீ ரையா
கந்நியாகுமரியாடகாடுநாடலைந்து விரோ
உள்ளியிரும்பும்போதந்தன்-உயிர்போலகாருதே சுவாமி
தன்னந்தனியேவனத்தில்-சார்ந்துவந்திரெங்கே ளிடம்
சாவுகிறகாலமெங்கேதானேலையப்போவ தையா
சுனைத்தில் நாங்களும்மைக்-காக்கவுந்திற யில்லையோ
தேவரிக்குவந்தபோதே-செப்பிடும்பாவங்கள் போச்சு
வெழ்விமலைவேடர்காங்கள்-வேலவர்க்கடிமை யாருக்
காழ்வில்லைமரியாதைக்குறச்சாதிக்குநாங்களதி காரி
ஆண்டாசேகீசிங்கேவாரும் அடிமைநாங்கள்சொல்லக் கேளும
ஆண்டாவிளக்கெரிக்கப்போற் சொல்லுகிறோம்போற்றிகேளும
வள்ளியென்றோர்தங்கையுண்டுகுறவஞ்சிமனதன்பு முண்டு
மெள்ளமெள்ளவாருந்தினைவிளைவுகளைப்பாரு மையா

வசனம்

அகோவாருமையாபண்டாரசுவாமிகீர் இப்போது சாவுகிறகாலத்தில் கந்நியாகுமரிக்கு எங்கேபோய் அலையப்போகிறீர் வேண்டாம் எங்கள் தங்கைவள்ளி நாயகி தினைப்புனங்காத்துக்கொண்டிருக்கிறாள் அவளுக்குநீர்தெய்வம்போலக்கூடத்துணையாயிருந்தால் நீகேட்டதெல்லாந்தருவாள் இப்போது அங்கேபோவோம் தினைப்புனத்துக்குவாருஞ்சுவாமி-

பண்டாரக்கிழவன்சொல்-விருத்தம்.

வள்ளியெனும்பெண்ணொருத்தியங்கேயுண்டோ
 வளர்த்ததினைப்புனமென்றோர்வனமுமுண்டோ
கள்ளமொழி யோகிஜமோசொன்னீரிதக்
 காவலைத்திற்றுவளத்தைக்காட்டியென்னை
மெள்ளமெள்ளநடத்திவிளையாட்டுக்காட்டிவ்
 வேளையிலந்தச்சிமாட்டிறான்னைவிட்டு
தள்ளிநில்லென்றிசழாமற்காக்கச்சொன்னால்
 தருமமுண்டுகுறவர்குலத்தலைவமாரே

வசனம்

ஓகோ குறவர்கள் தலைவமாரே அங்கேவள்ளியென்றபெண்ணொருத்தியிருக்கிறாளோ தினைப்புனமும் உண்டோ நிஜமாயிருந்தால் அந்தவள்ளியினிடத்திலென்னைக் கூட்டிச்சென்று விட்டுநான்கேட்டதெல்லாம் தரும்படிசெய்தால் அவள் கூடகாணுங்காவலிருப்பேன்வேடர்களே.

குறவர்கள்வசனம்

அப்படியேநல்லபாக்கியம்வாருமையாகிழவனாரே.

அண்ணமார்வள்ளியம்மனுக்குச்சொல்விருத்தம்.

கூடுமயிலேகுயிலேவள்ளித்தாயே
கோகிலமேயோர்வசனங்கூறக்கேளாய்
ஆவேசம்போல்நடுநடுங்கியுடற்றள்ளாடி
யாண்டார்வண்டாரகம்மையடுத்துவந்தார்
மாவம்வரும்கிழவனைநீநிந்தியாதே
பாண்மீதுவைத்தவர்தான்கேட்டதெல்லாம்
துவியமேதாழ்வுவராமற்கண்பார்த்திக்
குதவுவையேயெங்கள்தங்கைவள்ளிமானே

வசனம்.

கேளுமம்மா எங்கள் தங்கையாகிய வள்ளித்தாயே நாங்களொருவார்த்தைசொல்லுகிறோம் இந்தப்பெரியவர் மகாவுக்கிரமர் இவரைநீகூடப் பாண்மீதுகாவல்வைத்துக்கொள்ளு இவரைநிந்திக்காதே இவர்மெத்தநல்லதவர்செவ்வையாய்பார்த்துக்கொள்ளுமம்மாதாயே (வள்ளியம்மன்வசனம்) அப்படியேநல்லபாக்கியம் எனதுஅண்ணமார்களே.

பொருக்கண்ணிகள்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்

ரூபகதாளம்.

ஆண்டாரைப்பரிந்துபசியாற்றிவைத்து
காத்திடுநீயென்றார் — நல்லி
அறிவுடையநம்பியைத்தர்குறவர்களுந்
திறமுடனேசென்றார்
தூண்டாதமணிவிளக்கின்சுடரொளியாள்
வள்ளியஞ்சமுதித்தாள் — அங்கே
தொண்ணூறவயதுசென்றகிழவன்முன்னே
பாணைவிட்டுக்குதித்தாள்
ஒப்பாருமில்லையிந்தகிழவனுக்கேயென்
றெதிர்ப்போய்க்கண்டாள் — நல்ல
ஒருமையுள்ளபெரியவரென்றுகந்துவள்ளி
மனதிலன்புகொண்டாள்
தப்பாமற்றமையர்சொல்லைத்தள்ளாமற்

புகழ்ந்துவள்ளியினாள் ஆண்டார்
தன்னைவாரும்பரண்மீதிலுன்னியேறு
மென்றவள்ளிசொன்னாள்

வள்ளியம்மனுக்கும்-கிழவனுக்கும்-ஏசல்-கண்ணிகள்

இ-ம்-சௌராஷ்டிரம-ரூபகதாளம்-

வள்ளியம்மன்சொல்

பருத்தமத்துப்பழுத்தசொத்திப்பண்டாரப்
பெரியகிழவனே நீரும்
பகலிட்டிலன்னமொன்றுப்பசிபறித்து
போசனஞ்செய்வீரே
இருந்தவேசிரிகொத்திரோவெகுநேரம்
பசியாறத்தினைமா
வெற்றிமலரடிபணிக்கேக்கச்சோபோறும்
பார்த்தப்பன்மெய்யாக

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்

ஆட்டியள்ளபூரணிபோலுதிலட்சுமியே
அமரபதிமயவள்ளி
அன்னமேசெய்யன்னவாற்றுப்பசியுந்தீரவெஞ்ச
விட்டுக்கெத்தன்னிகுடு
நாட்டிலிலவேகுணைநான்றறைத்திருப்பாச
வெண்பசிதையத்திரப்பாய் இந்த
தருணமுள்ளவேளையிலேஅருமையாய்பெண்
ணுடல்தேற்றிக்காப்பாய்

வள்ளியம்மன்-சொல்

நல்லதையாபண்டாரமோகனுக்குப்
பசிதீர்ப்பேனென்றேன் தினே
சுந்தசிரிகொய்தேயிக்கித்துஅக்கரையாய்
நான்தருவேனின்றே
வல்லிமுத்தாபோத்தலேகமணிபிடிக்கத்
திநோக்கதினாகல்கொய்வேன் காசின்
மடக்கிலிகத்திகலோதினையவாரிந்துத்தி
[illegible]

பொருத்-மெட்டு-கண்ணிகள்

தன்கடனோக்குமுக்கலொன்னதாலமிரித்தி
[illegible] இரு
சொன்னகனகுறுக்கவிலாறுனவேலக்கி
சொந்தினைமாவுக்கேன்னி
பொருகுராசதகேகனைவிட்டுப்பனிகமுடன்
பிசைந்துண்டைசெய்தாள் வாக்கிப்

பொசிபுமையாவென்று வள்ளிபசிபொருக்கும்
கிழவனுக்கேகொடுத்தாள்

இராகமுகாரி-விருத்தம்

தின்றுமிகுந்ததேக்கிலையுங்கொண்டுவந்து
தினைமாவையவன்றன்வள்ளிக்கேவிரைவாய்
உண்ணுமென்றாள்பண்டாரக்கிழவன்வாங்கி
உருண்டைமாப்புசிக்கவுடனேஎக்கல்
கண்விழிபிதுங்குதுவாய்க்கசக்குதென்ன
கபடமோவல்லதுவென்காலங்கள்தோ
தண்ணீர்கேட்குதாகமுங்கலக்குதென்றே
தயங்கிவள்ளிமுன்னேமயங்கினானே

(வ-ம்) இக்கப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன்பாண்டிட்டுக்கிழிந்தபண்டாரத்தைக்கூப்பிட அவர்பசிக்குதென்ன நல்லதுபசியைத்தணிக்கிறேனென்று வள்ளியம்மன் தினைக்கதிர்கொய்து குத்தி மாவாக்கிதேன்விட்டுப்பிசைந்து உருண்டைசெய்து தேக்கிலையில்வைத்துக்கொடுக்க பண்டாரஞ்சாப்பிட்டவுடன் தொண்டைநெருக்குது வாய்கசக்குதென்று திபல்மயங்கி தாகத்திற்குத் தண்ணீர்கேட்கிறவிதங்காண்க

பண்டாரக்கிழவன் சொல்-கண்ணிகள்-இராகம்-காம்போதி

அடதாளம்

தண்ணீரில்லாமற்றவித்துப்போகுதென்றனி — உன்மேல்
சத்தியமாய்ச்சாவைக்கத்தில்லாட்டுதேயாதி
உண்ணுவதென்னவென்றுநெஞ்சுக்கொடியுதே — உடல்
ஒட்டிப்பல்லெல்லாம்பெட்டியென்றுவிறுகையுதே
பித்துக்கொண்டாற்போற்றுதிக்குத்தென்னாகுதே — புத்தி
பேதகமாய்ச்செவிபடைத்துக்கொண்டடைக்குதே
மூத்தித்தண்ணீர்தாகமெத்தவிருக்குதேயாதி — என்னை
மோசஞ்செய்யக்கூடிப்பேசினதோவெந்தடசாதி
மாப்பலகாரமென்றென்னத்தையோகொடுத்தாயே — முழு
வஞ்சகஞ்செய்தெனையிருசிக்குடிகெடுத்தாயே
வேப்பிலைபோலக்கசக்குமோதேன்தினைமாவும் — வெறி
மீறுமோதொண்டைக்குள்காரிச்சமுமோதாவும்
ஆதிபிரித்தலைமைப்புரிய்வளவுதானோ — ஓடி
அருவியொளித்தாலுங்காலன்சும்மாவிடுவானோ
சாதிக்கௌமென்றுவிக்கேலோவென்னுயிரைப்பேனுமே — நானும்
தன்றுவிட்டுச்சாகிறேனெந்தன்கண்மணியே

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்-விருத்தம்

நடுந்துரைசொல்லாதவர்கள் குறவரோடுன்
சமையமாரெல்லோரு மெனைத்தான்கூட்டி
அடைக்கலமென் றுன்னிடத்தில விட்ட தற்கே
அவைகேட்டுமாவெனவேகஞ்சைத்தாய்
திடுக்கெனநான்சுபாவம்போல வாங்கியுண்டேன்
செவிபடைத்துக்கண்ணிருட்டி இருமல்விக்கல்
எடுக்குதடிபாவிதண்ணீரெனக்குத்தாராய்
இன்னமனமிரங்கிலையோ வென்செய்வேனே

(வ-ம்) கேளாய் வள்ளிப்பெண்ணே உன் தமையன்மார் குறவர்களும் எனக்கு இக்கலசவஞ்சரைகள் உன்னிடத்தில்விட்டது யோசித்தால்நீயும் அவர்களும் என்னைமோசம்செய்யக் கருதினீர்கள் இனிமாவென் றவிஷயமாக ... காரணமின்றி ... மெய்யென் றவா ... தெவிட்டிக்குதுக ... செய்து நாவ்வி க்கல்எடுக்கிறது ஆனாலிப்போதாவது மனமிரங்கி தண்ணீர் எனக்குத் தாராய்பெண்ணே வள்ளி

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்

நன்மையேசெய்தாலும் கடைந்தேசக்கலியுகத்தில்
துன்மைபோல்விளைந்ததென்றால் திருவுளமிருந்தவையா
உன்விதியாலல்லவெங்க ளூழ்வினை விதிதான்கீறும்
என்முன்னேவந்தபோதே எனைச்சனிதொடர்ந்ததன்றே

(வ-ம்) வாருமையா தவமுநிபெரியவரே இக்கலியுகத்தில்நான்நன்மை செய்தாலும் துன்மையேவரும் உம்மைவெறுக்கவேண்டியதில்லை ஆனால் என் விதிவசமப்படி என்னிடத்தில் நீர்வந்தபோதே என்னைச்சனிபிடித்தது போற்காணுகிறதைய்யா பண்டாரமே

வள்ளியம்மன் சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-புன்னாகவராளி

அடதாளம்

முந்தேதான் சொன்னது போலத்தக்க கோகிழவனாரே — தீரும்
முழுதும்பாவியென்றென்மேற் பழியைப்போகிறீராண்டே
காத்துபாணமிதுமைகைதூக்கிவிட்டபசைக்போக்கே — கொம்புக்
கட்டுக்கேதன்விட்டமாவைக் கசக்குதென்று சொல்லாவ — காலமோ
நிறைத்துப்போகட்டென்று பேணிப்பார்த்ததுமெடாய்யோ — தே
னிற்பினைக்கமாவைத்தெசன்றேஇசைத்துசொன்னீர்தா — மெய்யோ
மறைத்தவினைப்போல்வாயைப்பிளக்கிறீர் ஆண்டேசோ — சும்மா
வம்புக்கோகிளாமாவைநம்பித்தந்தேன்கிழவனாரே
தருமபுண்ணியமதிற்றுத்தண்ணீர்க்குளை காட்டுவேன்வாரும் — இனி
தப்பாதவழுவாமலக்குப்பாயேபோவோமவாருமேரும்

அருமையுடனேயின்னால் அடர்ந்துவருகின்றனரோ உமக்
கன்புடனே தண்ணீர்ச்சுனைக்காட்டுவேன் பெரியோரே

(வ-ம்) அகோவாரும் பண்டாரக்கிழவனாரே இக்கல்லுகிடந்து போ
னால்மலையருகில் லொருசுனையிருக்குது அங் கருமத்திறகளை காட்டுகிறே
னென்கூடவாரும் ஆண்டார்கிழவரே

பண்டாரஞ்சொல்-வசனம்

கல்லாதுபேத்தி அப்படியேவருகிறேன் இக்காட்டில் அனேகம்
சாதி புலிசிங்கம் பலமிருகமிருக்குது அதுகளைக்கண்டா லெனக்குப்பயமா
யிருக்கும் உனக்கும்பயமாயிருக்கும் நாமெப்படிபோகிறது பேத்தி
(வள்ளிவசனம்) ஆனால்கேளுமையா எங்கள் ஜாதி சகலமானமிருகங்களை
ப்பிடித்துக்கட்டுகின்றது இந்தமிருகங்களைக்கண்டாலெனக்குபயமிரு
க்காதுஎனக்கு ஆனைபமாத்திரங்கண்டால் மெத்தபயமுண்டாம் ஆனை
யும் இந்தக்காட்டில் ஆனையில்லைபயப்படாமல்வாரும்பெரியவரே

பண்டாரக்கிழவன்-வள்ளியம்மன்சொல்-கண்ணிகள்

இ-ம்-புன்னாகவராளி-அடதாளம்

பண்டாரக்கிழவன் சொல்

அம்மேயோ தண்ணீர்த்தாகமெத்தபெண்குகடிபேத்தி இந்தக்
காட்டைக்கடந்துசுனைக்காட்டித்தண்ணீர்தந்தால்நேத்தி

வள்ளியம்மன்-சொல்

ஆட்டுப்பண்டாரகிழவரேஎன்பின்னேவாரும் அதோ
அந்தமலைக்குஅப்பாலிருக்குதுசுனைபாரும்

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்

ஆனைபடியால்வாரேனே அன்னமேவுன்புண்ணியத்தால் எந்தன்
ஆயாசந்தீரவேகிர்தந்தால்புசிப்பேன்கனிருசி

வள்ளியம்மன்-சொல்

ஏகிக்காடுஞ்சுனைமொள்ளரங்கடக்கேசாமிளிக்கிறோம் இங்கே
இருக்குதுபாருசுனைபெருக்கத்தண்ணீருஞ்சுவைபாரும்

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்

இந்தச்சுனையிற்றண்ணீர்பாக்கியிருக்குது வேண்டாமே மென்ன
இறங்கிக்குடிக்குஞ்சுனைஎனக்குக்காட்டினாயுன்னைவாமே

வள்ளியம்மன்-சொல்

இந்தச்சுனைசெய்துதண்ணீரைப்பருகிப்போரோ ஆண்டாரே ஆனா
கிழதநியப்பால்நல்லதண்ணீரிருக்குதுண்ணுமே

பொது-விருத்தம்

அப்பொழுதுபோய்நல்லதண்ணீர்கண்டேபண்டாரம்
அன்புடன்தண்ணீரையள்ளியருந்துமபோது
எப்பிளப்புந்தையடக்கிவெளியேமொள்ள

சாறுதற்போதுடன்மிக்கமெடுத்துத்தன்னைக்
குப்பறவேவிழுந்துகளைபனைதவிட்டங்கு
கொண்டகாச்சனிபழுந்திக்கூகூவள்ளி
தப்பியுயிர்போகுதடிபெண்வுர்கையால்
தழுவியெடுத்தேகளைபிற்சரென்றாரே

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம்வள்ளியம்மன் கன்னைபக்காண்பிக்க ஆண்டார் கிழவர் ஜலங்குடித்து தாகந் தீர்ந்து வெளியேவருகிற சமயத்தில்காம் தன்னாடிவிழுகிறவனைப்போல் பாசாங்கெடுத்து சன்னியில்முழுகிறவ மும்பி கூகூவெனறுஇதகருணம் கையைக்கொடுத்து எடுத்துவிடுவா யென்றுசொல்ல வள்ளியம்மன் சொல்கிறவிதங்காண்க

வள்ளியம்மனுக்கு-பண்டாரஞ்சொல்-விருத்தம்

இதுசமத்துவாய்ச்சரிபோபாடுகாதே
இக்கிழவன்கன்னைகனிலேவிழுகன்னையோ
மதயிருக்கபண்டாரக்கிழவனாரே
வாருமெந்தன்கைபிடித்து வனையாய்விப்போ
பதிபுடனுன்னைத்தொழுமுன் குளிர்ந்தேமெய்யில்
பதட்டமெல்லாந்தீர்ந்ததென்றன்பாக்யம்பெண்ணே
தபிபதிந்துதண்ணீர்தந் தாயேயெந்தன்
தாகந்தீர்ந்ததுமோகந்தவிர்ப்பாய்நீயே

(வ-ம்) ஆ-ஆ-நல்லகாரியம் நல்லகாரியம் இந்தக்கிழவனாலே நமக்குத் துன்பமேநேரிட்டதுகோமதம்பிடித்தகிழவனேஇப்படியுந் தண்ணீரில் விழலாமா இக்காருமஎன்கையைப்பிடித்து கரையேறுங்காணும் (பண்டாரம்) ஆ-ஆ-பெண்ணேஉன்கையைத்தொட்டுமேலே பேறிவந்தபிறகு என்சரீரங்குளிர்ந்து தாகமுந்தீர்ந்தது அப்போவுன்மேல் மோகங்கொண்டேன் என்மோகத்தைத் தீர்ப்பாய்பெண்ணே,

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்-கண்ணிகள்-இம்

நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

தாகந்தணிந்தாயே பல்லவி
நாடிமதத்தீர்க்கவேண்டினேனே
மோகந்தவிர்ப்பதற்கு அநு
நாலிலையும்விடக்காணேன்
காய்ந்தகிழவனென்றே
கொண்டுநாமெடுத்துமுழுகினேனே

சொல்லப்படி கேட்ப்பேன்
சொல்லுதற்கெல்லா முன்னாலிருப்பேன்
களபங்கமகமெனக்
கையிலணைத்துத்தழுவமணம்
இளகிக்கிட்டவருவாய்
இன்பக்கலவிகலக்தருவாய்
விரகாக்கினிமீறி
மெலிவதெல்லாங்கடைக்கண்பாராய்
சருகாயுலர்வேனோ
தங்கணைத்தேகட்டிச்சேர்வேனோ
வேலர்கிருபைசெய்வார்
மேதினியோரெல்லாம்போற்றிசெய்வார்
வாலைக்குமரிப்பெண்ணே
வள்ளிமயிலுக்குக்கர்த்தர்கேளேன்

வள்ளியம்மன்சொல்-கண்ணிகள்

இ-ம்-பூர்வகலாளி-ஆதிதாளம்-

இன்றுபெண்பேச்சுனக்காய்
யேத்திறைவள்ளியென்றென்றேன்
நின்றதுசாதனையோ
நீதிசொன்னூபடாபாதகனே
போகமெல்லாங்கெட்டுதே
பக்தியுனக்குப்பிடிபட்டுதே
நீதியில்லாதபாவி
இல்லாதேசொல்லாதேயல்லி
[illegible]
செய்ததவமெல்லாந்தீர்ந்ததே
[illegible]
வீண்செல்வப்பிள்ளை [illegible] சதே
ஊரைத்துப்புலச்சைகெட்டு
யானைபிச்சையிரந்தாகெட்டு
வெறுத்தமொழிபேசு
வேட்டுவனுக்குப்பலியாதே

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்.

போசதேனைக்கிழவாவெதிர்க்கில்லாதே
பிச்சைக்கோரும்பாம்பரையாண்டிபுல்ல
ஆசாரமேதுசிவவேடமேது
அறிவுகெட்டோடூக்கதகளாது

[illegible]யும்பின்போவதில்லை
[illegible]யோசொன்றாலும்ரோஷமில்லை
சபோவிண்கிழவா உனக்கெனிக்க
[illegible]ளுமபுத்திகிள்கதிறக்கடா தெல்வே.

வசனம்.

ஓ-ஓ பேசாதேகிழவா பிச்சைக்குலங்கஜுண்டி, யென்மிக்காலைச் சுட்டதுபோலஇருக்கிறது நீர்பெரியவராயிருந்து இவ்வேடப் பெண்பிட்டைக்கு இதனைதான் என்னசொன்னபோதிலும் அறிவுஆண்மையில்லை அறிவுகெட்டவனாயிருக்கிறாய் உன்னுடைய நீவினைக்கேழுடியாதுவந்தவழியேயோடவும்பண்டாரக்கிழவனுரே.

பொது-விருத்தம்.

மந்திரமாபுரமருட்டிவேலன்மோக
வசையுரைத்துவள்ளியுஞ்சம்மதியாததேல
எந்தவிதஞ்சொல்லோ மெல்லென்னியென்னி
ஏமாந்துதனைக்கிசைந்ததுவீணவனுவ
தந்திமுகக்கணபதிவந்திடத்தியானித்தார்
சண்முகன்கோபந்தவிர்க்கும்படியாய்மேரு
முந்திவந்தவித்தைக்குமாதெதிரேவந்து
முமமதகுஞ்சரசொருபமுழக்கினுரே.

இதுவுமது-சந்தவிருத்தம்,

ஆதுநினைந்ததுபோலவெழுந்தெதிர்சோதனைவிஸ்யபடியே
மேசாதிசகொம்பிருபாலொளிதந்திடலும்முகில்சென்றதுபோல்
மேதினிகொண்டுயர்சேடனுமந்திடவிரவிகுத்திடவே
மீதியடர்ந்துவுசாரகம்செங்கரம்வீசிநெடும்பனைமேல்
மோதிபெழுமகிரிதீமொரங்கள்சதூரணமிர்த்திடவே
மோகாமனங்கொண்குன்திபணிவ்புறமோடிசெயுங்குறமான்
ஆதரவொன்றுமிலாதுபயந்தனையாவெனவுஞ்சொலவே
ஆழமுமுக்கிமதாகாமிஞ்சியயானையும்வந்ததுவே

வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மனுக்குச் சுப்ரமண்யர் அனேகவிதந் சொல்லியும்கேளாமல் வள்ளியம்மன் கோபித்துப்பயந்திருப்ப போதற சமயத்தில் சுப்ரமண்யர் இனியென்னசெய்வோமென்று தனக்கு மூத்தோனுகிய கணபதியை நினைக்க அப்போது விநாயகர் ஆனையுருவங்கொண்டு வள்ளியம்மன்முன்னே [illegible] றவிதங்காண்க.

ஆனைவருகிற தரு-இராகம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம்

மதம்பொழி
கடகரிவந்ததுவே
கடகரிவந்ததுவே
கடகரிவந்தது-அடவிநெருக்கிகை
[illegible]

வள்ளியம்மை நாடகம்

இருபுறமுங் கனியும் சிறந்திடுஞ்
சிறுகுளமின் செறியும் திரியெனப்
பருக்குமிருஞ் சிரமும் தனையெடு
வரிபொருவுங் கரமும்
விரசிலுறைந்திடும்-விளையரில்மாஞ்செடி
முறிவுபடும்படி-மாதிரகடத்தெதிர் (கட)

பலையின் விளங் கிடவே உயர்ந்தபெய்
மறையினமிழ்க் கிடவே வலைக்கனில்
கலகமயூர் விடவே வள்ளிசொர்
கனிகங்கு கிடவே
குலவுமசயம்பெற-ஜலதிங்கட்பொழி
நிலவுமலக்கிர்த நகலில்விளங்கிய (கட)

அனைவருக் கதியும் சிறக்கு
மேன்மையுறும் கதியும் தெரிந்திடும்
கானவரும் புணரும் கலைமணா
வானுறும் பிணமும்
வானவரும்பய-மாவெதிரஞ்சிட
பானைபெருக்குற-வோர்மகள்கெஞ்சிட (கட)

விருத்தம்.

மதிவெளிக்கடலைவிதிட்டேசிரி
மதமாறிவொழிக்காவைவரவேகண்டு
பதறியன்னிருந்துமெக்கிபறிவுகுன்றி
பஞ்சபூதமுங்கலங்கிப்பதைத்தவோடி
கடலியிருதரவோடு [illegible]பின்னிச்செய்ய
கண்களினிரொரிந்திடவேலாயுதாவன்
றுகலாழ்வக்கம[illegible]கிழவன்பின்சென்
றோடியோடிப்பார்த்தவள்ளிக்கின்றாளே,

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் விநாயகமூர்த்தி யானையுருவங்கொண்டுவருமதைப்பார்த்து வள்ளியம்மனவள் நடுநடுங்கிப்பயந்து வேலாயுதக்கடவுளை நினைந்தவாடி பஞ்சபூதமுங்கலங்கி பண்டாரக்கிழவன்பின்னேஓடினள் [illegible] சொல்லுகிறதெப்படியென்றால்,

பண்டாரக்கிழவன்-வள்ளியம்மனுக்குச்சொல் விருத்தம்,

தீட்டியவேல்விழிமானேகுறவர்மாதே
செத்திடநீயானையின்முன்னைக்கண்ணிப்பின்னல்
கட்டிவெள்ளைக்கொடுப்பதற்கோமறந்தேலாய்
கள்ளிதொடர்ந்தவன்றனைக்கபடஞ்செய்தாய்
[illegible]மைசான்செய்தேனேகிழவனரே

மேகம்போலானைபிரட்டுருட்டுதையா
கூட்டமிறங்கொன்னாதேபோராடாதே
அடைக்கலங்காத்தென் ஞானமகற்றுமிரே

வசனம்,

ஈறு குறப்பெண்ணே முன்னம் சேனையில் சாரும்படியாகச்செய் தாய் இப்போது காட்டிலிருக்கும்யானையைக்கூட்டிக்கொண்டுவந்தென்னை ஆதின்முன்காட்டிக்கொடுக்கவாவந்தாய் எனைக்கெட்டதே என்கிட்டவும் வராதேயில்லாப்பெண்ணே (வசனம்) ஆறுல்பண்டாரசுவாமிகளே நான்உம்மிடத்தில் மீட்டிமைசெய்யவில்லை இப்போது கறுத்த மேகம்போல் ஒருயானைவிறிட்டு என்னைக்கொல்லவருகிறதைகைநாலிக்குது இவ்வேளையும்மிடம் அடைக்கலமாய்வந்தேன் இப்போ தென்னைக்காத் திரட்சிக்கவேண்டுமையாசுவாமி,

வள்ளியம்மன்சொல்-கண்ணிகள்.

இ-ம-கண்டா-தருவரணம்

ஐயபேரிறைவனுரே [illegible]
கண்புள்ளபண்டாரசுவாமி
மெய்யெலாம்பதறயானை என்[illegible]
பிரட்டுதேநான்என்னசெய்வேன்
விறிடுதேஎன்னசெய்வேன் [illegible]
விழுந்தவருதென்னசெய்வேன்
ஆரிடத்திதசெல்வேனையா [illegible]
காசரவுகிமேமெய்யா
விசித்துதிக்கைபதல்லாரி [illegible]
விருவகைருதையாமிறி
பாசபுற்றிவிகண்ணீரும் இக்கு
பார்த்தெசைதாவலிதீகும
புசாத்திலெங்கொக்கக்கொணுதோ காயு
[illegible]
தனிந்துலேத்துயானைக்[illegible] மெத்தம்
[illegible]
[illegible] உக்கன்
[illegible]
[illegible] உயக்
[illegible]
[illegible] மக்கள்
[illegible]
[illegible] உமக்
[illegible]
[illegible]

பண்டாரக்குறவன்சொல்-மேற்படி-கண்ணிகள்

இ-ம்-சங்கராபரணம்-துருவதாளம்.

கைக்கைத்து மெட்டுமே பெண்ணே
...ருந்தென்பாய்
...மைத்திருக்குமிப்பு நானு
மேலேபோ போவென்பாய்
...வாமிதில் பெண்ணே
ஆனைபிட்டுத்தக்கதாற்போதும்
கூறுபெயக்குத்துக்கைபோட்டுத தந்தால்
கொண்டமனம்போலாகட்டும்

வள்ளியம்மன்சொல மேற்படி-கண்ணிகள்

இ-ம்-கண்டா-துருவதாளம்.

சுப்பமன்யர்பேரிலாணை உந்தன்
சொந்தப்பெண்டானேனுனே
அப்பாதாந்தன்கிருபைகாணும் ஆனை
தன்னையும்விலக்கவேணும்

பொது விருத்தம்

இடத்துடனகட்டியானைச் சேடேயபாதுவள்ளி
அடைக்கலமென்றண்டானாயாகியபதமுறுக்கட்டு
கடித்தெழுக்கழுக்கத் தளிக்கைபாடனைத்தபாதே
தொழுத்ததுமுடித்தமென்னத் தன்னிறுவன்றுனே

வசனம்

இப்படிப்பிரகாரம்வள்ளியம்மை யானைத்தாக்கிக்கொண்டு வருகவ
ள்ளியம்மன் பண்டாரக்குறவனிடம்போய் யானைக்கமைகப் பண்டாரக்கு
றவன் ... போல்வள்ளியம்மன்
பெண்...தாக்கிக்கொண்டேனென்னது முடி
க்கதென்று அப்பால்பண்டாரக்குறவன் ஆனையைப்போகச்சொல்லுகிற
விதமெப்படியென்றால்

பண்டாரக்குறவன்சொல்-விருத்தம்

இமையவசன்பாய்போற்று மிறைமையோனைக்குறக்க
தமையனேசோதியேகீரசர்த்திமிக்கிருபையாலே
கமலமின்வள்ளியெந்தன் கையசமானனிப்போ
சமயமிச்சமயங்கண்டுனை நாமதிலேகுவீர

வசனம்

அசோகனரும் எனதுகையானாகிய யானைமுகக்கடவுளே நான்
னைக்கப்பிரகாரம் இந்தவள்ளிகைவச மாகிவிட்டாள் ஆகையால் இ
ப்போதுநீர் நமதுஸ்தலத்திற்குப்போய்விடும் சுவாமியே(ஆனை சொல்-வச
னம்)ஓகோகேளாய் பெண்ணே அப்படியேபோய்வருகிறேனப்பா,

பொது-விருத்தம்

வில்லன்போல்வந்தவேலன் மெய்யுருத்தன்சொரூபங்காட்டி
விளைவலைத்தடர்த்தேநின்று நினைத்ததுமுடித்ததென்று
இளமையில்வள்ளிதன்னோ டிணங்கிருவினையகன்று கல்
திருவிளர்மதனையோகந் தாங்கினூர்சேர்ந்தனரே

இதுவுமது-விருத்தம்

பால்மொழிமாதினைத்தழுவி யணைந்துமப்பேர
பகடிவிளையாடின்றாய்ப்பழமைச்சேரும்
வேலன்மருட்டியவேடமெல்லாம்விட்டு
மெய்ச்சொரூபங்கொண்டுவடிவேலூர்காக்கக்
கோலமயிலும்பணிசெண்டாயுதமே காருங்
குளிர்ந்தகண்களாறுமுகங்களாறுந்
சோலையிலம்மின்னேவள்ளிமுன்னேதோன்ற
தொடுக்கின்றார்திருக்காட்சிகொடுக்கின்றாரே

வசனம்

அதேகதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் பண்டாரக்கோலமாய் வள்ளியம்மனைக் கூடிப்புணர்ந்து தான்நினைத்ததுமுடித்ததென்றசந்தோஷ மடைந்து இனிமேல் சும்மிருக்கலாகாது தெரியவேண்டுமென்று மயில்வாகனரூடராய் ஆறுமுகமும் பன்னிருகையோடு தங்கரூபத்தைக்காண்பித்து வள்ளியம்மனுக்குக் காட்சிகொடுக்கிறவிதங்காண்க

சுப்பிரமணியர்-வள்ளியம்மனுக்குக்
காட்சிகொடுக்கும்-இ-ம்-காதகாமத்திரியை,

அடதாளம்

காட்சிகொடுத்தார் சுப்பிரமணியர்
காட்சிகொடுத்தார்

காட்சிகொடுத்தாரே-காட்சியைசமலே
ராச்சியம்பணியுந்-சப்பாச்சிய-வள்ளிமுன்னே
கோலமயிலும்-பணிசெண்டுதோருங்
குலாவியசேவற்-கொடியுங்-கட்டியும்
வாலகுமாரா-நாகவேல-விலாசி
சாலகுருபர-வேலர்-தெரிசனைக் (காட்சி)
பூரணசெங்-கமலக்-கருணைகர
மூர்த்தியுமாதிரு நேத்திரன்-சாமுகம்
காரணமெய்க்-திருநீறணி-மேகமுகம்
காட்டிமிகவிபெறுத்-திட்டிய வேலவர் (காட்சி)
காட்டினிலேவருங்-வேடுவனைச்-சொந்
தபடம்பொருந்திய மணி சயந்

(காட்சி)

வாட்டின்மழுவடிவிளாய்க்குற
மா[illegible]வுளைச்சேரும் நாதனுடாமெனக்

[illegible] வள்ளியம்மன்-போற்றி-விருத்தம்

சரவண[illegible]போற்றிச் சடாக்ஷரமுதலேபோற்றி
சரதி[illegible]போற்றிக் கழுகுமாமலையேபோற்றி
அரகர[illegible]போற்றி ஆறுமாமுகனேபோற்றி
வரமுரு[illegible]ருவேபோற்றி வரதனேபோற்றிபோற்றி

(வ-ம்) ஸ்ரீம அரகர முருகா சரவணபவனே சடாக்ஷர சொரூபா கழுகாசலா ஆறுமுகக்கடவுளே குறுமுனிக்கு குருவாய்விளங்காநின்ற வாதனே போற்றிபோற்றிசுவாமி

இதுவுமது-அதிவிருத்தம்

வேறுபேற்[illegible]நவுக்கன்
விந்தையுறியாமலெம்பெண்புத்தியாலே
அறிந்தும்தெரிந்துதெரியாதுமுன்செய்
குற்றமுநீர்பொறுத்தெனையாட்கொள்வாயையா
ஆறுமுகனேகுகனேஎனைத்தான்சேர்க்க
அருமைமணவாளாவென்னையாமெய்யா
தேறுமலையடியானைக்காத்தேயுன்றன்
தெரிசனைதக்தருளுகவுந்தேவதேவே

இதுவுமது-விருத்தம்

ஆவலுடனெந்தனைப்பெற்றெடுத்ததந்தை
அன்னையுமுன்செய்தபெரும்புண்ணியந்தானோ
காவலெனத்தினைக்காக்கவரும்போதோரன்
கண்டசகுனப்பலனோகவலைதீர்த்தேன்
கூவுமயிலேறியதற்சொரூபங்கண்டேன்
கூடிவிளையாடியணைந்திடவும்பெற்றேன்
மேவியதீவினைதீர்த்தேனினதுபாதம்
வேண்டினேனெனையுமுழுதாண்டிடவே

(வ-ம்) சரணஞ்சரணமென்பிராணநாதரே நான்பெண்புத்தியால்நினைத் தெரியாமற் சொன்னகுற்றத்தைப் பொறுத்து பூரணகிருபைபுரிந்து எனைத்தமது சொந்தமனைவியாக்கிக்கொண்டு அடியாளைக்காக்கவேண்டும்சுவாமி ஆஹா எனைப்பெற்றெடுத்ததந்தைதாய்செய்த புண்ணியந்தானோ அல்லதுநான்தினைக்காக்கவரும்போது கண்டசகுனப்பலத்தாலோ கவலையகல்வாகன ருடையுருக்கண்டு கூடியணைந்திடவும் பாக்கியம்பெற்றேன் நான்செய்தவினையும் தீர்த்தேன் உமதுபாதாரவிந்தத்தையும்வேண்டி என்னைமுழுதாயும் ஆட்கொள்ளுகிறதாகிய பிராணநாயகரே

வள்ளியம்மன்-சொல்

இப்படிப்பேர் இதுவுங்கருக்கா சொன்னார்களா தியோ காட்டில்
ஏதினத்தில் நீங்கள் சொல்லவென்றதெப்பின் விதியே

பாங்கியர் சொல்-விருத்தம்

கார்முகில்போலிருண்ட குழல்சரிந்தவாறும்
மணிவயிரமணிந்தவச்சகிலாகவெல்லாம்
கைகழுவியிருப்பது போற்காதும்காறும்
கந்திவேவுவ்வளிதழ்வெண்மையாட்டுமாறும்
செம்பசெழுங்கமலமுகக்கொங்கைமேல் மாற்
சென்னைக்கக்குதியழுத்திக்கெரிக்கவாறும்
பொய்யுரையாலேதமக்குமுன்னாநிஜமதாச
புகலுவாய்பூவையரேபொருந்தத்தாமே

இதுவுமது-விருத்தம்

காதளவுபாய்ந்தமைத்தே றங்கயற்கண் வள்ளியுந்தன்
கள்ளமெல்லாம்
ஏதெனவுங்கேட்பதென்னதாய்மாமன்குலந்தெரியா
தென்றுமுண்டோ
பேதமையாற்செய்ததிறமின்னாருற்றம்பொறுக்காத
பிதாவுமுண்டோ
சோகநோய்செய்யவில்லைநடந்தசெதிபொளியாமற்
சொல்லுவாயே

வசனம்

தோழியம்மா வள்ளித்தாயே உன்னுடைய கூந்தல்சரிந்தும் அத ரமிப்பல்ழுகியும் உன்னிதழ் வெண்மையாகியும் இரண்டுகொங்கை யின்மேல்நகக்குறியும் இவ்விதமாயிருக்கிறபடியால் எங்களுக்கு ஒளியா மற்சொல்லுவாய் உன்னுடைய கள்ளமெல்லாம் மோகனுக்கு தெரியும் தாயருடன் கூடப்பிறந்த மாமன்குலந்தெரியாதா அப்படிப்போலநீ செ ய்ததெல்லாம் உங்களுக்குத்தெரியாதா பிள்ளைசெய்தகுற்றம் பிதாபொறுக்க வே ண்டும் ஆகையால் நடந்தசெதியைச்சொல்லும்மம்மா தாயே

வள்ளியம்மன்-விருத்தம்

உயிர்க்குயிராய்நாமிருந்தோமென தநெஞ்சம்
உள்ளதறியாதோ உண்மையோதக
சயிக்கிளையாவென்னைவிழிப்பழித்தவார்த்தைத்
தான்கேட்கவிதிவசமோ சகியேபெண்ணே
பயில்குணமாய்ப்பேசாதே தருகுவாய்க்கண்டால்
பேர்வதென்றுவிண்பழியைபாகராலாமோ
ஜெயிக்கஉன்றனக்கழுத்தி [illegible]
[illegible]

வள்ளியம்மை நாடகம்

வசனம்

கேளும் பாங்கிமார்களே நாமுயிர்க்குயிராயிருந்தால் என்னை [illegible] சொல்ல [illegible] அப்ப [illegible] பார்த்தால் சொல்லுவதில்லாமல் பார்க்காமல் சொல்லக்கூடாது [illegible] மெல்லமனதில் [illegible] சொல்லாதுபோ பாங்கிமார்களே

பொது-விருத்தம்

காணாமல் நின் றிவள்ளியும் பாங்கியர்கள் முன்னே
காணாதி [illegible] போதே
வாளிபவேலவர் வேட [illegible]
மாத்தனி [illegible]
[illegible]
புத்தி [illegible]
[illegible] தெளிந்த
கள்ளனைத்தாதியருங் கருதினாரே,

வசனம்

இப்படிப்பிரகாரம் பாங்கிமாரிடத்தில் வள்ளியம்மன் தர்க்கஞ்செய்து கொண்டிருக்க அவ்விடத்தில் வேலாயுதக்கடவுள் ஒரு வேடுவர் வேஷ மெடுத்துக் கையில் வில்லம்பு கொண்டு புனத்தில்வந்து பாங்கியிடம் [illegible] அப்போது [illegible] கொண்டும் போது வேடனாய் வந்த வேலவர் சொல்லுகிற விருத்தம்.

சுப்பிரமணியர் வேடருக்கும் பாங்கிமாருக்கும்
சம்வாதம்-கண்ணிகள்-இராகம்-காம்போதி-அடதாளம்.

வேடன்-சொல்

கைக்கிளையர் மெய்த்தாரணி கேதான்வரக்
கண்டதுண்டோ கிளிமாரே — கண்ணி.
கண்ணத்தனையில்லாமலு மென்னைத் தொல்லுக்கல்
கத்திய பிள்ளைகள்

பாங்கியர்-சொல்

திருக்கரிசற்றிசிங் கேவொருவர் [illegible]
தீகைத்தான் [illegible] — [illegible]
தேவர் [illegible]
திரும்பிப்போய்விடுமனோ,

வேடன்-சொல்

எக்கியெக்கிருக்கோடிவேலந்தமான்
இங்கேவிட்டெங்கேபோகும் சும்மா
இல்லையென்றுற்றடஞ்சொல்லாதேவினை
இதுபொல்லாப்பாகும்.

பாங்கியர்-சொல்

அக்கரையாய்ச்சொன்னும்முக்கியமாரெங்கள்
அண்டையிலேவந்துவேடர் உன்சொல்
அபிக்ராதுஇங்கேகொடுக்காதுவின்சண்டை
ஆவேனிகள்ளனேடா

வேடன்-சொல்

என்னளவாகிலுமெண்ணிப்பாராமல்
என்னைக்கள்ளனென்றாய் சால்
எய்தமானின்குலாமலெவ்விடம் போய்
இயம்பிடுவீரன்றாய்

பாங்கியர்-சொல்.

உன்னைக்கைக்குள்ளேகீலைவருக்கல்காட்டுகிறாய்
உள்ளதுக்கத்து விளுய்
உக்கிரமாம்பொட்டெக்கியுகீழ்
குன்றத்தமான்பிக்காது

வேடன்-சொல்

[illegible]தமானையொளிந்தும்
[illegible]சேரமெய்ப்ரனைத்திர் இந்த
[illegible]தேன்தீர்
அவர்க்கிணம்விட்டுவீர்

பாங்கியர்-சொல்

தாரணமாகவேகீயெய்தமானுக்குக்
கால்மொன்றுகையுமுண்டோ இரு
காதும்பொன்னேனியுங்கோதுக்குழலும்
கழுத்திற்பணியுமுண்டோ

வேடன்-சொல்

மங்கையரேசகியேயொருகாரியம
வாக்கினிற்பேசுகன்றே நீ
வழுத்தியசொற்படி எந்தமானுக்கு
வகைகாண்டுவைப்பேனின்றே

பாங்கியர்-சொல்

இங்கேயுனாதந்திடுவோமென்றுசொன்ன
தெனக்குத்தெரியுமண்ணே இது

ஏர்க்காதார்களுக்கிடுக்கமும்வர்திமம
இதுநீதியல்லவண்ணே

பாக்கியர்செல்-விருத்தம்

தனித்துரைக்கவேண்டுமென்று சொன்னீர்கள்
சமாச்சாரமியாதிவென் சாற்றக்கேளும்
இனிக்குமொழிவள்ளியுந்நீர் தனைக்குறும்பாய
இடத்தினிலேசேர்ந்திருக்க தெய்வக்குரோ
மனதிடமோவமயிதோ வுமவிபான
மாதுவில்லாமற்புணர்ந்தால் மருவதோசொல்லாம்
உனக்குவள்ளிதனக்குமொரு வசைவாராமல
உயிர்க்குயிராய்காப்பதெவ குமாரதிடமே

வசனம்

ஓகோ கேளுமையா வேடரே நீங்களுக்குத் தனித்துச் சொல்வே
னென்ற சமாச்சாரம் எங்களுக்குத்தெரியுமா எங்கள்வள்ளியம்மனை நீ
ங்களிருப்போனவிடத்தில் சேர்த்தனுப்பிரா எங்களுக்கோ இதனன்
னமையமோ நாங்களில்லாமல் நீர்புணர்த்ததாசியாகைமேபா உங்களிருவ
ருக்கும் யாதொரு இடரில்லாமல் காக்கப்பட்டவரயாவர் சொல்லுமையா
யா வேடரே.

பாக்கியர்சொல்-விருத்தம்.

மைக்குழல்சேர்திருவிழியுஞ் சிவப்பச்செய்கை
வள்ளைகொடியவிருவரொன்றாய் மருவும்போது
பக்கலிலுமையொருவரில்லாவிட்டால்
பலபேர்க்குந்தெரியமதில் பகைவந்தெய்தாஞ்
சிக்கெனவெம்மிடத்திலிது சொல்லேனோ
தேசிவள்ளிக்கெங்கள்மனந் தெரிந்ததோ
அக்கரைபோலெமக்கினிமேல் விலங்கெல்லாப்பு
அனுபவிப்பீர்வருவதும பட்டறிகுவீரே

இதுவுமது-விருத்தம்,

கடத்தாரிபன்கள்முன்னே நடக்கதைச்சொல்லியென்ன
அடர்த்துபாவையைத்தாம் குத்திச்சொல்லினலமைப்போனன்
மடங்கலவைவனத்திற்கூடி வந்துபோயிருப்பீரித்த
இடந்தனில்கில்லும்யாங்க ளெதிபோவோமையா

வசனம்

இன்னமும் கேளுமையா வேடரே எங்கள்வள்ளித்தாயை நீர்மரு
வும்போது எங்களுமதிவிருக்தால் உங்களிருவருக்கு மேன்மையுண்
டு அவ்விதநடவாத காரியத்துக்கு யாவருக்கும்பகையுண்டாம் இதனெ
களுக்கு ஆறெதென்ன முன்பாவைக்குத்தியொரு பெண்சொல்லினல்
மறைந்தான் அப்படிப்போல நீர் உம்முடைய எண்ணத்தை யெங்களுக்
குத் தெரிவித்தால்வரப்போகாதுள்ளதேதோமா ஆகிலுந்தாங்கேட்கி

இவ்விதம் பாங்கிமார் வள்ளியிடம் போய்மறு படியும் வருகிறார் ஐயா வேடரே

பாங்கிமார் சொல்-விருத்தம்

சாந்த குணமாகின்றவள்ளித் தாயே
தகைபெறு மோர் ஆசைபெற்றனு மெனக்கு நேர்ந்து
மாங்கனி போல் தேர்ந்திடுமோ வினைக்கேசு
வந்ததின் முர்பேறித் தாவழுத்தாஞ் சும்மா
பார்த்திடும் திருமொளி புகழ் சொல்லாய்த் தேனும்
பாதுமுடலுயிருமெனப்பழமுறைந்த
சேர்ந்திருந்தும் வேறுமையே செய்காயுந்தன்
சேதியெல்லாந் தெரியுபினிச் செப்புவாயே

வசனம்

அம்மே வள்ளிநாயகியே நீ இதுவரையிலும் அம்மாதிரி திருமானைக் கேடி பொருந்திய தன்மை... ஆனாலும் ஒளியாமல் ... சொல்லு ... போயிருந்தோமே அப்படியிருக்கஉங்களுக்கு மறைத்துச் சொல்லுகிறா உன் சேதியெல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும் இப்போதாவது நிஜமாகச் சொல்லுமம்மா தாயே

வள்ளியம்மன் சொல்-கண்ணி

இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

என்னுடைய சேதி சொல்லக் கேளாய் சகியே
மெத்த மெத்த உண்டாகி விளம்பக்கேளாய்
ஒன்றுமில்லை யென்று மறைத்திடவேனோ சகியே
உங்களுக்குப் பொய்யுரைத்திடுவேனோ
சிறுகுடிலிலுத்துணைக்கூடி பாவந்தேன் கண்ணி
யிறக்கிக் கொண்ட மெய்க்கு தேவந்தேன்
பதிவுடனே தூங்கேட்டுப் போயிருக்குந்தாம் என் முன்
பஞ்சையைப் போற்றஞ் சமுகம் நெருங்கிநின்றதாம்
வேங்கைமரமாய்ப் பரணிமேலசைகின்றதாம் சகியே
மெத்த வேடிக்கையாய் போற்றாகின்றதாம்
தாங்காத்தண்ணீர் தவிக்குதெனக் கேட்கின்றதாம் பின்பு
தண்ணீர்க்கனைக் கட்டி தகுந்தொழுகின்றதாம்
ஆசையானைப் பெண்ணே பொன் ஆசைபிடித்ததாம் சகியே
ஆனைவாவழைத்ததாம் ... பிடித்ததாம்
சாமிபாதமின்றித் திருமனைத்தாம் அந்தக்
காமதன் போலுமென்னைக் கண்டதாம்
அவியும் போவ ... கண்டதாம் ஏனக்
துணங்குவதும் வேலமாலை ... கொண்டதாம்

ஆவிபோன்றுடலிரண்டாயிருந்தோமுன்னே
அந்தவேலரிந்தவேடராமடி பெண்ணே

பாங்கியர்சொல்-விருத்தம்

அப்படியேசெல்லவிசேஷக்கனியும்
ஆண்டருளவித்தப்பமதைப்போக்கிக்கொண்டாய்
இப்படியென்றொருவார்த்தைச்சொல்லுவோனாக
எல்லோர்க்கு நலம்பேசடி யிசைக்காயம்மா
செப்புமொருநிஜ நிஜமா யாவலாய்நீயுந்
சோர்ந்திருக்கல் வெருக்கொடி பலனைப்பெற்றோம்
கொப்பனவே யவரிடத்தினிற்போய்நாங்கள்
குணமுடனே சேர்க்கைசெய்து கூட்டிவாரோம்

வசனம்.

மகாசந்தோஷம் மகாசந்தோஷம் - ஆனால் நமது குலதெய்வமாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளை நீ நினைத்துகொண்டது நல்லபாக்கியந்தான் ஆகிலுமெங்களுக்கு இப்படியென்றொருவார்த்தைசொல்லக்கூடாதோ இப்போது நீசொல்லிவந்ததெல்லாம் நிசந்தான் நாங்கள் அவரை இவ்விடம் அழைத்து வருகிறோமம்மா வள்ளிநாயகியே (வள்ளி வசனம்) நல்லதப்படியே அழைத்து வாருங்கள் தோழிமார்களே.

பாங்கிமார்சொல்-விருத்தம்

அருமையுடனிங்குவந்தவேல்க்குமாரா
அந்தரங்கமாகவும்வந்திங் கேகூடி
மருவுதற்கெத்தனை பாக்கியம்பெற்றோம்நாம்
வரக்கருணையின்றுபெற்றோமாறுமையற்றோம்
கருணையுடன்வள்ளியைநீமறவாமற்
கலந்தணைந்துசேர்த்துக்கொள்ளுமப்படியில்லாதிப்
பாரமீதில்வந்ததுநாளளித்து
பட்சமவைத்துமெங்களையிரட்சிப்பீரே

வசனம்.

சரணஞ் சரணமையா கருணாசல சுப்பிரமணியக் கடவுளே போற்றிபோற்றி எங்கள் வள்ளியம்மனைத் தாங்கள் சேரும்படியாய் எங்களை பாக்கியம்பெற்றோம் இப்போது வள்ளியம்மை யிருக்கும்பரண்மீது [illegible] ங்களவந்து வள்ளியம்மையுடன் கூடி விளையாடியிருக்க இரட்சித்து எங்களையும் பாதுகாத்துவருவீர் சுப்பிரமணியக்கடவுளே (சுப்பிரமணிய-வசனம்) அப்படியேபோவோமவாருங்கள் பாங்கிமார்களே

பொருகண்ணிகள்-இ-ம-சாரங்கம்-ரூபகதாளம்

ஆடையாதிக்கேசமொர்க்கனன்புணர்ந்திற்
[illegible]

பிஞ்சிப்போச்சுதென்றுள்ளம்வேர்ப்பார்
கண்டனுப்பிப்போவோமென்றால் அண்ணர்
கடிந்துகோபமாவாரென்றால்
விண்மேனைக்கேவலமோ வடி
வேலர்மணமென்னலாமோ

வசனம்

ஆகோவாரும்பாங்கிமார்களே எனது பிராணநேசகொரியே வடி வேலரைக்கண்டு விடைபெற்றுக்கொண்டு வனத்துக்குப்போகவேண்டு மானால் அண்ணர்களடிக்கடி கூப்பிடுகிறார்கள் அவர்களுக்குத்தெரிந் தால் கடிந்துவார்த்தைசொல்வார்கள் இதுக்கென்னசெய்யலாகும் பாங்கி மார்களே (பாங்கிவசனம்) ஆனால்வாருமம்மாவள்ளித்தாயே சுப்பிரம ணியக்கடவுள் ஒருவேளை இவ்விடம்வந்து உன்னைக்காணாதிருந்தால் சிற் றூருக்கு வருவார்வந்தால் உன்னையவரிடஞ்சேர்க்கிறோம் இப்போது போகலாம் வாருமம்மாவள்ளித்தாயே,

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்,

நான்றுபோமாசிடத்திற்சொல்வேனையோ
இன்னம்வடிவேலர்வர வில்லையோதான்
சென்றிடச்சிற்றூருக்குக் காலேகவில்லை
சேர்மையெனையண்ண ரழைக்கிறார்கள்
நின்றுநின்றுபார்த்தாலும் போய்தானிரும்
நினைந்துதானழுதாலும் வருவதில்லை
அன்றில்களேகிளிகளே போய்வாரோன்
அன்பர்வந்தாலவர்தனக்கி தருளுவீரே

வசனம்

ஆகோவாருங்கள் மயில்களே குயில்களே, பட்சிகளே மிருகங்களே என்பிராணகாந்த நீங்கென்னைத்தேடிவந்தால் உம்மைக்காணேன் வள்ளியம்மைத் தேடி வனத்துக்குப்போனாள் நீர்வந்தால் சிற்றூருக்குவருமார்க்க மாய் வரச்சொன்னாளென்று சொல்லுங்கள் பட்சிசாலங்களே

வள்ளியம்மன்சொல்கண்ணி -வ்

இ-ப-சங்கராபரணம்-ஆடதாளம்

கோகிலமேகிளிகாள் [illegible]
குறிக்கெனைதேடிவந்தால்
வாருமென்சிற்றூருக்கு நான்போனேன்
வழிமார்க்கஞ்சொல்லீர்களே
ஆண்டவரானகந்தன் புனங்களில்
இப்போகாணேனென்று
தேடிப்பேயிருக்கவங்கால் நான்போகிறேன்

திசைகண்டுசொல்வீர்களோ
மாங்குயிலேகிளியே — என்னைச்சேர்ந்த
மன்னர்தேடிவந்தால்
பாங்குடன்சிற்றார்க்கு — நான்போகின்ற
பாதையைச்சொல்வீர்களே
கும்பிட்டேன்மானினமே — சுவாமி
குகனிங்கேதேடிவந்தால்
கும்பிட்டுச்சிற்றார்க்கு — வரச்சொல்லிக்
கொண்டாரென்றேசொல்லுவீர்
மாடப்புறாவன்னமே — என்னைச்சேர்ந்த
மன்னவர்தேடிவந்தால்
நம்பியர்சிற்றார்க்கு — நான்போகிற
நன்மார்க்கஞ்சொல்வீர்களே
வின்றும்பக்கின்னரன் — என்சுவாமி
வேலவர்தேடிவந்தால்
தில்லாமல்சிற்றார்க்கு — வரும்படி
திக்கைஞ்சொல்வீர்களே
பாக்கியுடன்சேர்ந்து — சிற்றாருக்கு
பாதவித்தேகுமென்னைச்
சேர்ந்தகாந்தேயன்வந்தால் — என்சேதி
தெரியவுஞ்சொல்வீர்களே
அன்புள்ளவன்னங்களே — என்சுவாமி
ஆண்டவர்தேடிவந்தால்
நம்பிமீனாறுங்களோ — வழிமார்க்கம்
நன்றாய்ச்சொல்வீர்களே

வள்ளியம்மன்-சொல்-விருத்தம்

கூவுமயிலினமேகூர்ந்தகருவண்டினமே
மேவியென்னைச்சேர்க்கவேலவனுரிங்குவந்தால்
ஆவிபதறுமலாதரவாய்ச்சேதிசொல்லி
மாவிசையசிற்றார்க்குவரச்சொல்லிசொல்வீரே

இதுவுமது-விருத்தம்

அன்னமேமென்கிளிகளே அழகுசிறைவண்டினமே
பொன்னுலவும்வேலேந்திப்புனத்தவரிங்கேவந்தக்கால்
கன்னிவள்ளியுஞ்சவியுங்கானகத்தைவிட்டேகி
செல்வனெல்வளர்சிற்றூர்போய்ச்சேர்ந்தாளென்றுசொல்வீரே

வசனம்.

ஆ-ஆ அன்னங்களே நாரைகளே மயில்களே குயில்களே மாடப்புறாக்களே வண்டுகளே மான்களே உங்களைநான் கும்பிடுகிறேன் என்னைச்சேர்ந்தணைந்த எம்பிராணநாயகராகிய சுப்பிரமணியக்கடவுள் [illegible]

சிந்தாக்கழிப்பான் — [illegible]
இலர் [illegible]ழிப்பான்
அன்னமுமருந்[illegible] — [illegible]
[illegible]பொருந்த[illegible]
பொன்னணி[illegible] — [illegible]
போதை [illegible]
இது[illegible] — வள்ளிக்[illegible]
[illegible]
மதி[illegible] — [illegible]
[illegible]போமென்றார்

பொதுவசனம்

இக்கப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன் [illegible] [illegible] [illegible] தாய்தந்தையர் இது என்ன [illegible] [illegible] [illegible] அல்லதுமருந்தோவென்று பூசைகள் போட்டுப் பா[illegible] [illegible]படியென்றால்.

விருத்தம்

[illegible]பெண்[illegible]க்கும் [illegible]கன்னிமார்க்கும்
[illegible]
[illegible]விளக்கு [illegible]தெய்வமவெற்றி
[illegible]தெய்வங்களை [illegible] வேண்டி வேண்டி
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] விரும்பினரே
[illegible]
[illegible]பட்டரே — [illegible]
குறவ[illegible]கும்பிட்டாரே
பண்டார[illegible]த்தாரே — [illegible]
பண்புடைய[illegible]த்தாரே
சம்பா[illegible]த்தார் — [illegible]
தம்பிரானுக்குப் [illegible]படைத்தார்
[illegible]த்துவைத்தார் — [illegible]
அள்ளி[illegible]த்துவைத்தார்
[illegible]வைத்தார் — [illegible]
[illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible]

மங்கையர்குறவர்கூட்டிக்கூக்குரலிட்டே — சுவாமி
வந்துதலைச்சுற்றிபாடிக்குலவையிட்டே
சங்கையுடன்பொங்கல்வைத்துத்தண்டினாரே — கற்றார்
தம்பிரான்கள்பேர்சொல்லிவேண்டினாரே
வீரகாளிவனப்பேய்ச்சிசெண்பகவல்லி — இந்த
வேலைக்குவந்துகரும்பாகாளமல்லி
அரபாரக்கோட்டைமலைக்கருப்புசாமி — வெற்றி
ஐயன்மாடனாடபிநளப்பசாமி
காவனத்திலட்டதிக்கிலுள்ளதெய்வமே — என்று
கையெடுத்துவேடர்கள்போற்றிசெய்துமே
சென்னிவணங்கிக்கும்பிட்டுக்கையெடுத்தார் — வேடர்
செழிப்பாகபூசைபோட்டுத்தீபங்கொடுத்தார்
சம்மதங்கொண்டெல்லோருங்குலித்தாட — வள்ளித்
தாயுமனைக்குட்கொண்டுமகிழ்ந்தாட
நன்மைசெய்புக்[illegible]க்கவேலை — என்று
[illegible]

விருத்தம்

குன்றவர்குறவரெல்லாங்கும்பிட்டன்புடனேபோற்றி
நின்றுடன்விபூதிவாங்கிநிச்சயங்காப்பாயென்று
கன்றியேமெலிந்துவள்ளிகங்கைதனைக்குப்பூசி
வென்றியர்மனைசேர்ந்துள்ளமெலிந்திடத்திருந்திட்டாரே

இதுவுமது-விருத்தம

இருப்பள்வள்ளியெழுந்திருப்பள்மகள்கொள்ளாமை
ஏக்கமொடுகுகனைமனமெண்ணியெண்ணி
மருக்குழல்முடித்தறியள்வுடலைப்பாரான்
மங்கவலைதீர்ந்தறியான்வகையாய்நெஞ்சம்
உருக்குமொருகையன்னத்தில்வைத்தே
உடல்மெலிந்தேசோர்வெல்லாமருவிப்போக
பொருக்கிடவேகண்புனல்பூழிந்தவாடி
சித்திரைப்போலாசைகொண்டுபிதற்றுவாளே

இதுவுமது-விருத்தம்

இப்படிவள்ளியும்புலம்பித்தாழ்வெல்லாமல்
இரா[illegible]குன்றி
எப்படி[illegible]றெண்ணி
ஏக்கமுடன்வள்ளியம்மையிருக்கும்போது
அப்புறத்திற்சென்றனவேலவர்தாமும்
அவசரமாய்த்தினைப்புனத்தியருகேவந்து
செப்பமுடன்வள்ளியுஞ்செந்தினைப்புனமேற்
திருக்குமார்சமதுமதியக்குவாரே

வசனம்.

இப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன் சிற்றாரில் விசனப்பட்டிருக்கும்போது அந்தத் தினைப்புனத்தில் வந்துபார்த்து வள்ளியம்மனைக் காணாமல் சுப்பிரமணியக்கடவுள் சொல்லுகிறவிதமெப்படியென்றால்

சுப்பிரமணியர்-சொல்-கட்டளைக்கலிப்பா

[illegible]தனைப்பூர்த்தமயிந்திடம்
[illegible]துப்பய துமெடைவ நித்திடம்
[illegible]சொன்னகட்டிக்கொத்தமயிந்திடம்
[illegible]தினைப்பயிர்த்தமயிந்திடம்
[illegible]துவண்டமயிந்திடம்
[illegible]னதுமருவினதித்திடம்
[illegible]ரொலிசூழ்ந்தமயிந்திடம்
காமராஜன்பிரிந்தமயிந்திடம்

வசனம்

ஆ-ஆ இதுதானே தினைப்புனம் இங்கேதான் வள்ளியும்நானும் ஆசைதீரக் கூடிவிளையாடினோம் இந்தவிடத்தில் இருப்பாளென்று வந்தேன் இப்போது காணோமே இதற்கு நானென்ன செய்வேன்

சுப்பிரமணியர்சொல்விருத்தம்

மனதில்மிகத்தாசைகொண்டுவந்தேனிங்கு
வள்ளியுந்தான்பரண்மீதிற்காணோதென்ன
தினைப்புனத்திற்கிளியும்[illegible]கொய்துக்கொண்டு
தேன்மொழியைக்கூட்டியவர்சென்றாரோதான்
மனத்தகலைனைசையுங்காணோ[illegible]
கண்டனுப்போவிருக்குதே தானையோ
தனித்தவள்ளியுமிப்போதுமென்னைவிட்டுத்
தான்சென்றாள்போவிருக்குதென்னையாச்சோ

வசனம்

ஆ-ஆ இதுஎன்னமாயம் நான்நினைக்குமுன்னே வள்ளிநாயகி புறப்பட்டுப்போனாளோ கிளையுங்காணோமே அல்லது அவளுடைய அண்ணமார்கள் நினைவையறிந்துக்கொண்டு அவளையுங்கூட்டிக்கொண்டு போனதுபோல காணகிறது இதுஎன்ன உண்மைகண்டனைப்போல பங்கிமாருடன் வள்ளி நம்மைவிட்டு போனாளே இதற்கென்ன செய்கிறது.

சுப்பிரமணியர் சொல்-தரு-இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

ஆதிதாளம்

எங்குபோனாளோ
எங்குபோனாளோ வள்ளிநாயகியாளும்

கொங்கார் தினைப்புனத்திற் சிங்காரமாயென்று
பாங்காயிருந்தவள்ளி தங்காமலெனைவிட்டு (எங்கு)
க்கு மதிமுகவசீகரத்தாள் வள்ளியைத்தாங்கும்
வேளவளர்பரண் மேதுங்கம்புகாள்
வஞ்சகியேசம்பகியோ நான்செய்குறை
தானோவென்விதியோ
பொதுவாயிருந்துநிஜ மதுவேசொல்லுங்கிளிச்ச
சதிகாரிபோனவழி எதுவோதெரிகதில்லை (எங்கு)
வாசநற்பெண்ணாளை வள்ளியெனுநான்
வனத்திலேபுனத்தாளை
பாசமிருக்கீரோ பாதகிபோன
பாதையைச்சொல்வீரோ
ஆசைகொண்டவனக்கு சோகமுமில்லையென்று
மோசஞ்செய்தென்னைவிட்டேக்ஞ்செய்தயாகமீ (எங்கு)
தேன்சொல்வழியே நினைக்கநினை
சித்தங்கொய்யுங்கிளியே
ஆதாரீயென்னமே இன்றென்று
அறிகிலீரோமன்னமே
ஏதோவென்மையல் ஒரோதோவல்லாதென்ன
ரூதோஎன்சந்தங்கோளதோகூப்பிட்டதும் (எங்கு)
தீராதமோகம் தந்தனைக்கூடிச்
சேர்ந்தாள்சம்போகம்
வாரேனென்றுரைத்தே போனவுடனே
வந்தேனந்தரத்தே
ஆறுதத்தியைத்தூகிறதீறுக்கிபெண்ணைப்
பாரமேலோர்வசனங்கூறுமறமனிவிட்டு (எங்கு)

சுப்பிரமண்யர்சொல்-விருத்தம்,

அடக்கமுடன் வேவிபிட்டுப்பாவிசைகட்டால்
அழிப்பதுகாவெனக்குமுண்டோவதுபோல்முத்த
[illegible]க்கமாலேவள்ளிபோறேமென்றோர்
வார்த்தையுஞ்சொல்லாமலிந்தவனத்தில்விட்டு
[illegible]க்கமனம்பொருந்திலளோதனியேயாஐயோ
கட்டாறுதஞ்சமெனவிட்டான்காணிவ்
விடத்தினின்றேயினம்பிரிந்தமான்போலானேன்
என்செய்வேனினிமேதுமென்செய்வேனே.

வசனம்

ஆ-ஆ-உலகத்தில் வேலைவைத்தல்லவோபயிரிடவேண்டும் அந்தபோ[illegible]
இந்தவள்ளிக்கு நானொருவேலியாயிருந்த என்னைகாட்டாற்றில் விட்[illegible]

..துபோலச் செய்துவிட்டுபோக மனம்வந்ததல்லவா-ஆ-ஆ

சுப்பிரமணியர்சொல்-சரு-இ-ர்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்,

சொருகுகொண்டையழகி   என்மன
திருகுதாருகுழலி
அருணாமலர்மேலணைத்தகைத்தத்த
ஆபரணத்துடன்வாரிமுடித்தமலர்ச்   (சொருகு)
சரிகைச்சேலையுடையும்   மயிலின்
சாயலன்னநடையும்
உருளரம்பைத்தொடையும்   கையால்
ஒருபிடிக்குள்ளிடையும்
மருவிமருவிப்பெண்ணைமயக்கிக்களவிசெய்தா
வஞ்சியேபோனதென்னவஞ்சமோசொல்லடி   (சொருகு)
நேற்றியானபெண்ணே   சீறு
வார்த்தைசொல்லாபோகண்ணே
பார்த்துக்காவுபண்ணே   அந்தப்
பரமனறியாதண்ணே
பூர்த்தமாமலர்மேற்சேர்த்துக்கையாலணைத்துப்
பார்த்துப்பார்த்துநிதங்கோர்த்துமுடித்தமலர்ச்   (சொருகு)
வஞ்சியானபாவி   மனம்
வைத்தேனேமெத்தமேவி
கொஞ்சிக்கொஞ்சிக்கூவி   மோகம்
கொடுத்தாயணைந்தாவி
நெஞ்சில்விரகத்தாபம்பஞ்சின்றிப்போற்பிடிக்கு
தென்செய்குவேனடிபஞ்சமாபாதகி   (சொரு)

சுப்பிரமணியர்சொல்-விருத்தம்.

எண்ணும்பாசமற்றெஞ்சினேனே
எத்தனைபோர்களன்மனைகதிருத்தினேனே
ராஜ்ஜிசெய்சகலருடனே இணங்கினேனே
கான்பிரிபோய்னன்றுமெலகுருநாயஞ்சொன்னேன்
காசலையாபிருகதவன்போற்றிநிகேகண்ணிக்
கடைகாடகாரக்கட்கடக்கிறிபெண்ணே
மோசமாதுசெய்காளே ..போனாளே
நூன்னடந்தருய்பிணைக்கொழித்துவிட்டே,

இதுவுமது-சங்கவிருத்தம்.

பொருபுலியேமகபாலைகளேகிறு புன்வாய்க்குகரமே
வருமரையேகலையானையேமரு ..லோமாமேகிலே
..ருளைமேகவுதாரிகளோமாமேல் ..கோகிலமேரிளியே
..குமாரமேல்வருக்கைபூபுரிகளே ..மை செயமா..
[illegible] வள்ளிப் பெண்ணே [illegible]

க்கெஞ்சி யும்மனோராசிசெய்துடன்னைமருவினேனல்லதுநீங்க
ள்நீர்களா காடிபுலிசிகைக்கனே மான்மனைமேதிகளே நான் அவளு
மனதிற் சந்தேகமில்லாமல் ஒருநாளும் பிரியேனென்றதை சொன
ன் அப்படிக்கிருக்கஎன்னைக்கபடமாக்காமப்மோசஞ்செய்தாளோ அ
எந்தவழிபோனாள் சொலலுமகள் பட்சிகளே

பொது-விருத்தம்

இப்படி வேலவர்வனத்தில்மயங்கிவாடி
 என்முதல்விநகருமயுட்களேயேகேட்டுச்
செப்பமுடன்சிறுதூரின்வழியைநோக்கித்
 தீவிரமாயவ்வூரின்வந்துமேவிப்
அப்புறத்திலெவர்களுமேயறிந்திடாமற்
 கந்தனுமவர்தம்மன்மனைக்குதித்தொளிக்க
மைப்படியுங்கண்டன்மகள்வந்தாரென்று
 வண்மையுடனேபாங்கிமார்வந்தாரே

(வசனம்) அதேதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரமே சுப்பிரமணியக்கட
வுள் தினைப்புனத்தில்வந்து வள்ளியம்மனைக்காணாமல் மதிமயங்கிவாடி
சிற்றூரைச்சேர்ந்து நம்பிராசன்வீட்டில் ஆருமறியாமல் ஒளித்திருக்க
அப்போது வள்ளியம்மனுடைய பாங்கிமார்கள்கண்டு சுப்பிரமணியரை
த்துதித்துக்கேட்கிறவிதமெப்படியென்றால்

பாங்கிமார்சொல்-விருத்தம்,

கங்கையருளியகுமரகந்தவேளே
 கலந்தவர்கானில்வந்தியெங்கள்வள்ளி
மங்கையைவிட்டிருக்கமனம்வந்ததோநீர்
 வந்ததுயுங்குச்சுவரதாபோறதி
சங்கையுடனெங்கள்வள்ளியுமைக்காணாமற்
 சாதமுண்ணவில்லைசங்கைக்கன்வாசம
அங்கேதிற்பூவெபதியானேசிபா
 அவள்தனைவிப்போதேஅழைத்துவாரோம்

(வசனம்) சரணஞ்சரணமையா சேவற்கொடியோனே தாங்களெங்கள்
வள்ளியைவிட்டு இத்தனைநாழிகை பெண்ணிருந்தீர்கள் வள்ளியம்மனி
அண்ணமார்களும் [illegible] பெண்களைக்கூட்டிவந்தபிறகு உம்மைக் [illegible]
ளும் வள்ளியம்மை [illegible] உறக்கமும் பரிமளமுடை இதனெல்லாமி
ல்லாமல் வாடியிருக்கிறாளே தாங்கள் விட்டுப்பிரியலாமோ எப்ப [illegible]
தது சுவாமி (சுப்பிரமணியர்வசனம்) நல்லது அப்படியா [illegible]
ரமாட்டா அவளை அழைத்துவாருங்கள்பாங்கிமார்களே(பாங்கியர்-வசனம்) [illegible]
ரணஞ்சரண மகாபாக்கியம்இதோ அழைத்துக்கொண்டு வருகிறோம்
சுவாமி.

வள்ளியம்மனும்-பாங்கியுங்கூடிவருதல்-கண்ணிகள்.

அன்னையுமறிந்து அண்ணமார்திக்கிலை தெரிந்து

[illegible]

சன்னையாய்த்தாதியுங்கூட்டித்தானிருவரும்
பாதசரங்குலுங்கினும்பதறிமுழிப்பா — சென்று
தாதியும்வள்ளியுமெள்ளத்தனியேநடந்து
நம்பும்வடிவேலர் தன்னைநாடிவந்து — கண்டு
கும்பிட்டாளாசைதீர்க்குணமுடன்வள்ளி

வள்ளியம்மன்சொல்-வஞ்சிவிருத்தம்

மன்னவரேசரண மையரேசரணம்
மன்றியவடிவேல் வேந்தரேசரணம்
தன்னிகரில்லாத் தனியரேசரணம்
என்னையேயாளு மிறைவனேசரணம்

(வ-ம்) சரணஞ்சரணம் எனதாசைக்கிசைந்தமன்னவரே சரணஞ்சரணஞ்சுவாமி.

வள்ளியம்மன்சொல்-கண்ணி

ஆசைதந்தநாயகனே-அரனாருள் — மகனே
வாசனைக்கடம்பாவெந்தன் மையல்தீர்த்தவா
பாசம்வைத்தயெந்தனை நீர்மோசமுஞ் — செய்யவே
பாங்குடனினைத்தருதோகாங்கேயநாதா

(வ-ம்) கேளுமென்பிராணநாதா என்னைத்தனியேவிட்டிருக்க எப்படிமனம்வந்தது இப்படிநான்மெய்வருந்தவும் பார்க்கலாமா சுவாமி (சுப்பிரமணியர்வசனம்) அதேதோவாரும் பெண்ணே வள்ளி அப்படிஉன்னை மோசஞ்செய்வேனு நல்லது இப்போது நாம்இங்கே யிருக்கக்கூடாது நாம்நமது மலைக்குப்போவோம் வாரும்பெண்ணே (வள்ளிவசனம்) அப்படியே நல்லபாக்கியம் நடக்கலாம்சுவாமி (சுப்பிரமணியர்வசனம்) ஆனால் வாரும்பெண்ணே

சுப்பிரமணியர்வள்ளியம்மன்-வசனம்.

அதோவாருங்கடி பாங்கிமார்களே இப்போது நாங்கள் எங்கள்மலைக்குப்போகின்றோம் நீங்கள் சந்தோஷமாய் இவ்விடத்திலிருங்கள்பாங்கிமார்களே (பாங்கிமார்வசனம்) ஆனாலப்படியே நல்லபாக்கியம் போய்வாருங்கள்சுவாமி அம்மா வள்ளித்தாயே யெங்கள்மேற் கிருபையிருக்கட்டும்,

சுப்பிரமணியர்-வள்ளியம்மன்-மலைக்குப்போகிற

பொது-மேற்படிக்கண்ணிகள்.

இன்றுபாங்கிமார்கள்செல்லஎழிலுடன் — வேலர்
மன்றல்வள்ளிக்கைப்பிடித்து மலையைநாடியே
மெய்க்குக்கிருவஞ்சிநாட்டைவிட்டுமே — கந்தர்
மைக்குழல்வள்ளியும்வேள்விமலையுங்கடந்தார்
பாக்கியம்பெரல்லகந்தகுறமைபைங்கொடிக்கைவிடாமற்சி
லாக்கியம்பொருந்[illegible]சோலைத்தாவளஞ்சேர்ந்தார்

விருத்தம்,

இவ்வகைவள்ளியுந்[illegible]ஞ்சேர்ந்தோர்பக்கம்

இருந்திடவேசிற்றூரினங்கைமாது
ஒவ்வியபள்ளியினிற்றுயிலும்போது
ஒருபசுவைக்கள்ளனுங்கொண்டோடிப்போனான்
அவ்விரவுகண்டுவிழித்தாள்கோவென்
றலறிநாட்டன்னுடனோடணைந்துங்கட்டி
செவ்வையாய்த்துயின்றவள்ளியெங்கேயென்று
தேடினாள்சிந்தைநொந்துவாடினாளே

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம்வள்ளியம்மனுஞ் சுப்பிரமணியக்கடவுளும் சிற்றூரைவிட்டுவழிநடந்து ஒருசோலையிலிறங்கியிருக்க அவ்விடம் சிற்றூரில் தங்கைமோகினி நித்திரையில் ஒருபசுவைக் கள்ளன்கொண்டுபோன பாவனையாய்க் கனவுகண்டெழுந்து பார்க்கும்போது தனதருகே நித்திரைசெய்த வள்ளியம்மனைக்காணோமென்றுகூக்குரலிட்டலறிபரதவித்துத்தேடுகிற விதமெப்படியென்றால். தங்கைமோகினிப் புலம்பல்-கண்ணிகள்

இ-ம்-கண்டா-ஆதிதாளம்

ஐயையோஎன்மகளைக்காணேனே — என்ன
அநியாயமென்மகளைக்காணேனே — இப்போ
மாயமோவிதுவென்னவஞ்சகமோ — இந்த
மாதுவள்ளியைக்காணுதென்னமோ — ஐயோ
எங்கெங்கேபார்த்துப்பார்த்துத்தேடுவேனோ — வள்ளி
ஏங்கேபோனாளென்றேங்குவேனோ — எத்தன்
கன்றிவள்ளியிங்கேதான்துயின்றாளே — என்னைக்
கைவிட்டுஎவ்விடமோசென்றாளோ — சிற்றூர்
மன்னன்நம்பிராஜேந்திரன்வருவானோ — எங்கே
மகளேமகளென்றோடித்திரிவானோ — இங்கே
கூடியபாங்கிதானுஞ்சென்றாளோ — எவனைக்
கூட்டிப்போயெவ்விடத்தினின்றாளோ — நம்ம
வேடச்சேனைசிரிக்கவறியாதோ — என்னை
மீறிவள்ளிபோனதுந்தெரியாதோ — நமக்குப்
பெண்ணொன்றிருக்குதென்றுநினைத்தேனே — மகளோ
பேசாமற்போகவிட்டுத்தனித்தேனே — அன்னம்
உன்னைமற்பூசித்துநானிருந்தேனே — பேசாது
உலகைமகண்டனைப்போலிருந்தேனே — இந்தப்
பாவிகளவாளின்பின்போனாளோ — எந்தப்
பாதகன்கைவசத்திலானாளோ — வள்ளிப்
பூவையின்பாக்கியர்திரநிந்ததுண்டோ — சும்மாப்
பொய்யாமைச்சொல்பேசாதிருப்பதுண்டோ — இது

பொது மேற்படி-கண்ணிகள்

ஒன்றுநானறியேனென்றோதினளே — அப்போ
அத்தமா துதங்கைமுட்டிமோதினளே — மகள்
சென்றுதனியேபோனதெவ்வாறு — இதைக்
சீக்கிரம்பார்ப்போமிப்போதனைவோரும் — என்று
தங்கைசொல்லவேதம்பிராஜனும் — மக்கள்
தலைமூடன்வந்தாரனைவோர்களும் — அப்போ

விருத்தம்

சாதியிலில்லாதவழியிழுக்குஞ்சொல்லுஞ்
சம்பவித்ததெனவேடர்சகலபேரும்
மோதியயல்நெறநெறெனக்கடித்தமீசை
முறுக்கியிடையிறுக்கியேவண்டுறுக்கிக்கொண்டு
நீதறவிற்கணைகள்சமுதாடுதொட்டுச்
சிறுவள்ளிதனைத்திருடித்திருட்டுகள்ளப்
பாதகனைப்பிடித்தொருமித்தடிப்போமென்று
பார்த்திட்டார்பறைத்துடனும்வேர்த்திட்டாரே

இதுவுமது

அடர்ந்துதம்பிராஜன்சேனைகளோடோடி
அம்பேந்திவனங்கடந்துஅடுத்தார்கூட
மடந்தையைக்கொண்டோடினவனிருப்பான்சுற்றி
வளையாடநம்மைப்போலேர்மன்தன்றுனே
கடந்திடவும்விடுவோமோவென்றல்லோருங்
கண்ணோட்டம்பார்த்தரவங்காதிற்கேட்டும்
அடர்ந்துகள்ளவேலனைக்கண்டம்புமாறித்
தொடுத்திட்டார்வள்ளிகண்டுதிடுக்கிட்டாளே.

வ-ம் இந்தப்பிரகாரம் தங்கைமோகினித்துயில்நீங்கி வள்ளியம்மனைக்காணமல் தம்பிராஜனுக்குச்சொல்ல அப்போதுராஜனும் குறவர்களும்புத்திரர்களும் சேனைசூழ்ந்து வள்ளியைக்கொண்டுசென்றகள்ளனைப்பிடிக்கவேணுமென்று காலடியைப்பிடித்துவந்து சோலையில் சுப்பிரமண்யரும்வள்ளியம்மனும்இருக்கிறதைக்கண்டுபெத்த ஆரவாரத்துடன்கணைகள்தொடுக்க அப்போது வள்ளியம்மன்கண்டு சுப்பிரமண்யரிடஞ்சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

வள்ளியம்மன்-சுப்பிரமண்யர்சொல்-விருத்தம்

எதிரேறிப்படைப்பெருக்கியண்ணமார்கள்
என்றகப்பன் அனைவோருமிங்கேவந்து
மதயீறுங்கணை [illegible]

நல்லகுலதெய்வமென்றுமதித்திடாரே
எதிரியென்றும்வாரார்புலம்பவேண்டாம்
மெல்லியேயென்கையில்வேலிருக்க
பதறுதேநீயுமிப்போபெண்ணேவள்ளி
பார்க்கிறேனெமலோகஞ்சேர்க்கிறேனே

வள்ளியம்மன்-வசனம்.

சரணஞ்சரணமென் பிராணநாதா இதோபார்த்தீரா என்தகப்பனும் எனதண்ணமார்களுஞ் சேனையுடன்வந்து அம்புதொடுக்கின்றார்கள் தாங்கள்குலதெய்வமென்றுமனதில்நினைக்கமாட்டார்களே இதற்குநாமென்ன செய்வோம்சுவாமி சுப்பிரமணியர்வசனம்) ஆனால்வாரும்பெண்ணே வள்ளி அப்படியானாலும் வாராதுநீபுலம்பவேண்டியதில்லை என்கையில்சத்திவடிவேலிருக்குதல்லவோ அவர்களென்மேல் நெருங்கினால்அவர்களைஎமலோகஞ்சேர்க்கிறேன் பாரும்பெண்ணே (வள்ளிவசனம்) ஆ-ஆ-சுவாமி அப்படிச்செய்யலாமா எனதுதகப்பனையும் அண்ணமார்களையுங்கொல்லாமல் விடவேணும்பிராணநாதா (சு-வ-ம்) ஆனால்கேளும்பெண்ணே படுகளத்திலொப்பாரியுண்டோ அதையும்பார்ப்போம்பேசாமலிரும்பெண்ணே-பொது-வஞ்சி-விருத்தம்

இப்படிவேலர் — செப்பியபோது
அப்புறம்வேடர் — கொப்பெனச்சூழ்ந்தார்

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம்வேலாயுதக்கடவுள்வள்ளியம்மனுக்குமனதிடஞ்சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது அந்தசமயத்தில்வேடர்கள்வந்துசூழ்ந்தவித மெப்படியென்றால்.

பொதுத்தாழிசை-விருத்தம்.

கைக்குளேவந்தெதிர்பட்டானிங்கேகள்ளன்காணிவனென்னவே
ஆலைக்குன்றவர்ம்பிரசனும்மானைத்தாவியமீனைப்போல்
எக்கியேநடைமீறியேவந்துவிற்கணைகளேயவிலே, இவனைக்கொல்ல
ஒருவன்போதுமேகமாய்ப்படைவேண்டுமோ
சிக்கிக்கொண்டபின்விடுவோமோவென்றிரமாகிபசண்டை [illegible]
செய்யவேகர்கசாமிசிரித்திருக்கை [illegible]
தர்க்கம்பண்ணியவேடர்களுமராசனும்பட்டுருவியே
சாய்ந்துமாக்துயிசோய்ந்துகனிற்றனித்தனியிறந்தார்களே.

விருத்தம்,

இகல்புரிந்தவேடசெல்லாஞ்சத்திவேலுக்
கிரையாகப்போனதின்பின்னெதிரேநின்ற
கிரிகளைத்துளைத்தசிலோர்குகையுண்டாக்கிச்
செல்விவள்ளிதன்னையதிற்சேர்க்கக்கண்டு
அகமதனிற்பிரசத்துயரையெண்ணி
அண்ணன்மார்தகப்பனையினைத்தழுவிவாடி
[illegible]
[illegible]

(வ-ம்.) இச்சப்பிரகாரம் சுப்பிரமணியரும் நம்பியராஜனும் ஆண்களும் குறவர்களுஞ் சண்டைசெய்ய அந்தவேளையில் சுப்பிரமணியர் வாயுகக்கொண்டு யாவரையுஞ் சங்கரித்தவுடன் தாங்களிருந்த மேடையெதிரில்நின்றமலையைத் துளைத்துக் குகையுண்டாக்கிவள்ளியம்மையை இல்லைதந்தபின் வள்ளியம்மன் தகப்பன் அண்ணமார் இறந்துபோனதைக்கண்டு பிரலாபிக்கிற விதமெப்படியென்றால்

வள்ளியம்மன் - புலம்பல் - கண்ணிகள் - இ-ம்
சங்கராபரணம் - ஆதிதாளம்.

என்னசெய்வேனென்னண்ணமாரே — நீங்கள்
எந்தனைவிட்டுயிர்நீக்கினீரே
தன்னவனேஎக்கென்றப்பனாரே — நீரும்
சாக்கொண்டீரோ உயிரிழந்திட்டீரோ
மடிந்தசேதிபெற்றவள்ளிகேட்டால் — வீணாய்
மாளுவாளேகதறிவிழுவாளே
உடன்பிறந்தாஞ்சக்குருவாயிருந்தேன் — நீங்கள்
ஒழிந்திட்டீரோவுயிர்களழிந்திட்டீரோ
உங்களைத்துவெல்லாமெங்கேபோச்சோ — உடல்
ஓடிபலாச்சோவீணாய்மடியலாச்சோ
தங்கையென்றசொல்லைமறந்திட்டீரோ — இங்கே
தனித்திட்டீரோ உயிரிழந்திட்டீரோ.

நாரதர் வருகிற பொருள் - விருத்தம்.

கற்பனைகாரணமுடிந்தக் கன்னையெல்லாக்
காணக்கவாரணத்துவான் கந்தவேளே
அற்புதமாய்க்கண்டுமே நாரதசெய்தான்
அன்னைவள்ளிதனையுமெல்ல மறிந்தனையேதோ
உம்பனசெல்வியெனவே [illegible] கேட்டான்
உற்றவர்களைத்துவம் வேடர்களும்வந்து
[illegible]குதிமாண்டதும் வகையாய்க்கூற
மகிழ்ந்திட்டான் குகனுமெல்லப் புகழ்ந்திட்டானே

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன் புலம்பிக்கொண்டிருக்கும்போது நாரதமுனிவர் சுப்பிரமணியரிடத்தில்வந்துகண்டு இங்கே நடந்தகாரியங்களைக்கேட்டுச் சந்தோஷமடைந்துசொல்லுகிறவிதமெப்படியென்றால்.

நாரதர் சொல் விருத்தம்.

கைவடிவேல்கொமயிற் கந்தநாதா
கானகத்தில்வள்ளிதனைக் கண்டாலங்கு
தெய்வீகமாய்க்கலியாணஞ் செய்யாமன்னீர்
திருவிளையாட்டாடுதற்கோ சிந்தைகூர்ந்து
மெய்வடிவம்பொய்வடிவாய்க் காட்டிவீணாய்
வேடுவர்வேலினுக்கே யூட்டிச்சும்மா
மடிவிழிமானையுங்குகையி லடைத்தீரிப்போ
முண்டவரையெழுப்பிவள்ளி மணஞ்செய்வீரே

வசனம்-சரணஞ் சரணமையா கழுகாசலக்கந்தரே தானவரிடத்திற் போய் வள்ளியைமணஞ்செய்யாமல் மெய்யுருமாறிப்போய்வேடம்பூண்டு வேடர்களுயிரைவிணாகப்போகச்செய்யலாமா ஆனால்உம்முடைய திருவிளையாடலை யாரறியப் போகிறார் இப்போது வேடர்களையெழுப்பி வள்ளிநாயகியை மணஞ்செய்துக் கொள்ளுங் கழுகாசலக்கடவுளே.

பொதுக்கண்ணிகள்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்

நாரதன்விண்ணப்பஞ்செய்திடுஞ்சேதி தெரிந்திட்டார் வள்ளி
நாயகியால்வேடுவர்குக்குக் கருணைபுரிந்திட்டார்
வீரப்ரதாபசம்மாரகுமாரன்திரும்பினார் குற
வேடச்சிக்காயந்த வேடர்க்குகவிரும்பினார்
மானேகுறமயிலேவிட்ட நீயிங்குவாவென்றார், உயிர்
மாயும்பிதாவுன்னனமாரையெழுப்பிப்போமென்றார்
தேனேகுறவர்க்குயிர்கொடுக்கவுந்தாமுன்னிமித்தியம் இவர்
தேகமெல்லாம்வச்ர தேகமடையுமசத்தியம்
துள்ளியவேடரெழுந்திருப்பாரடிபெண்ணே எந்தன்
சொல்வழியாய்ச்சென்றெழுப்பிவாயடிகண்ணே
வள்ளியுநான்செய்தபாக்கியந்தானென்றகும்பிட்டாள் விடை
வாங்கியேதந்தையண்ணனையெழுப்பத்தெம்பிட்டாள்
ஊட்டிவளர்த்த உயிர்த்துணையோவெழுந்திரங்கள் எனக்
குற்றதகப்பன்பின்சுற்றமெல்லாமெழுந்திருங்கள்
நாட்டிகமாகியவீரர்களே யென்றுபுகழ்ந்தாள் அந்த
க்ஷணத்தில்வேடரெல்லா மெழுந்தேதுள்ளிமகிழ்ந்தார்
தோத்திரமாம்வள்ளிதன்னைப்புகழ்ந்தெங்கள்தாயே பெருந்
துன்பந்தவிர்ந்துயர்வு தந்தகுலதெய்வநீயே
நேத்திரமேயென்ன வேடன்கைகூட்டியேசென்றாள் சற்று
நிர்த்தனவேலர்முன்பாகவிட்டேயங்குநின்றாள்
அப்போதுசண்முகன் செச்சையும் வாகையுஞ்சூட்டினான் சேவ
லாடமயிலாடசற்சொரூபமதைக்காட்டினான்
ஒப்பியவேலவராவந்தக்கூத்தாடிப்பணிந்தார் என்ன
உற்றகுலதெய்வசாமியென்றேசொல்லித்துணிந்தார்

நம்பிராஜனும்-புத்திரர்சொல்-விருத்தம்

இப்படிவேடன்கொண்டு இவ்விடந்தனில்வள்ளி
ஒப்பினார்கூட்டிவந்த தொருவர்க்குந்தெரியாதையா
அப்பனேயுனதுசித்த மாதவர்களுஞ்சொல்ல
சுப்ரமண்ணியனேயெங்கள் சொற்பிழைபொறுத்திடுவீரே.

இதுவுமது-விருத்தம்

தனித்துவள்ளிதன்னைக்கூட்டிச்சாமியேங்கள்

ஜாதிஜெனமறியாமற்றேனேசென்றால்
இனத்திலிகழ்சொல்வதுஞ்சரியோவையா
இப்போதேசிற்றாருக்கெம்மைவேண்டி
மனத்தயவாய்வந்து குலதேவரேநீர்
வள்ளிதனைபுலிபறியமாலைசூட்ட
தொனித்திடவுன்னைப்பிடித்துக்கொடுப்போமாங்கள்
சொற்படிபேவாருமையாசுவாமிநீரே

வசனம் சரணஞ் சரணமையாசுவாமி சுப்பிரமண்யக்கடவுளே நீர் உம்முடைய சுயரூபத்தைவிட்டு வேற்றுருவக்கொண்டு வள்ளியம்மனை ஒப்பும்படிசெய்து இந்தக்கானகத்திற் கூட்டிவந்தீர் உம்முடைய சித்தம் எங்கள் பாக்கியம் ஆனுல் எங்கள் வள்ளியம்மனைத்தனித்து எங்கள் ஜாதிஜனமறியாமல் கூட்டிவந்ததுசரியோ அதுசரியல்ல இப்போதுதாங்கள் சிற்றூருக்கு எங்கள்கூடவந்து யாவரும் அறியும்படியாய் வள்ளியம்மனை மணஞ் செய்துக்கொண்டு போகலாம் சுவாமி.

சுப்பிரமண்யர்சொல்-கொச்சகம்,

வாருமென்றுசொன்னநம்பிமாமனேகேளுமிப்போ
காரியந்தான்நன்றாகக்கண்டு தெனவேபோம்வாம்நாம்
நாரதனோநீர்கூடவென்னைப்பெருஞ்சிற்றூர்க்கு
வர்பெறவேவந்தால் நாவிசைசதுமணஞ்செய்வேனே

வசனம்-கேளுமையா எனது சொக்கமாமனே நம்பியமகராஜனே ஆனுல் உங்கள்மகளைப்போல வள்ளிநாயகியை மணஞ்செய்யவருகிறேன் போவோம் வாங்களையா அகோவாருநாரதனே நீரும்எனதுகூடவந்திருந்து வள்ளியம்மைமணஞ்செய்துவைத்துப் போகலாம்வாரும்நாரதனே (நாரதர்-வ-ம்) மகாசக்தோஷம்அப்படியேதங்கள் உத்தரப்படிநடக்கவென்றுகாத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்நல்லது போவோம் வாருஞ்சுப்பிரமண்யக்கடவுளே.

கன்னிகள்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்

வெள்ளியங்கிரியோகம்பிமனைக்கு — வடி
வேலர்வந்தனுகூலமாயிருந்தார்
வள்ளிமணாளன்வந்தான்வடிவேலர்வந்தார் — என்று
மகிழ்ந்துவேடுவரெல்லாம்புகழ்ந்துநின்றார்
மாதுநங்கையோகினிமகளுக்கொருதிருமா — மலை
மாப்பிள்ளையென்றுகலைசாய்ப்புடைநின்றுருள்
ஜாதிஜனமறியசகலரும்பிரியா — கந்த
சாமிக்குவள்ளிதனைமணஞ்செய்ய
பேதமில்லாவிவருக்கேபெண்கொடுத்திடுறோம் — என்று
பெருகியேவேடர்புகழ்ந்துசந்தருகில்வந்தார்

நீதமுடனேநம்பிராஜனுந் துணைவரும் நல்ல
நேசமாகவேலரோடுபேசியிருந்தார்
நன்றாயிருப்பீரெந்தநாளுக்கழைப்பீர் என்று
நாதன்வேடர்க்குவரமபோதக்கொடுத்தார்
குன்றுமல்வாழ்ந்திருங்கள்குறைவில்லையென்றுசொல்லிக்
கோலதவள்ளியைமணம்பேசிமகிழ்ந்தார்
ஆறுதலந்தனிலேதிருப்பரங்குன்றம் உண்டு
அன்பாயதிலேமணஞ்செய்யவுநன்று
கூறினின்றேமென்றுவடிவேலர்புகழ்ந்தார் அங்கே
குன்றவர்வேடர்களாமென்றுமகிழ்ந்தார்
செவ்வேள்நம்பிராஜனுந்சீமுறுங்குறவர் அப்போ
திருப்பரங்குன்றம்வந்துசேர்ந்துமகிழ்ந்தார்
நவ்வுமுகூர்த்தமும்பார்த்துயர்லக்னம்பார்த்து அங்கே
ஒருதிருமணையுஞ்சிங்காரமுஞ்செய்தார்
வாழைக்கரும்புகண்ணாடிவர்ணப்படங்கள்சேர்த்து வா
மதிப்ரகாசமின்னகாவணஞ்செய்தார்

சுப்பிரமணியர்-திருமணத்திற்கு-பரமசிவன் தேவர்கள்
வருகிற-விருத்தம்.

சுகந்தபரிமளகளபநிறைந்தாரத்நச்
சொர்ணமயமானமணவறைசோடித்து
உகந்தபச்சைத்தோரணம்வீதியினிற்கட்டி
உயர்ந்திடும்வானவர்தேவேந்திரனுமற்று
முகுந்தனுநான்முகனுமுனிவர்களுஞ்சூழ்ந்து
முருகனுக்குமணஞ்சூட்டுமுகூர்த்தங்கண்டு
மகிழ்ந்துசிவன்பார்ப்பதிசமேதராக
மாண்மழுவுமேந்தியங்குவருகின்றாரே.

வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் திருப்பரங்கிரியில்சொர்ணமயமான கலியாணமண்டபஞ்சோடித்துசுகந்தபரிமளவாடைகள்சாத்தி சுப்பிரமணியர்வள்ளியம்மனுக்கும் நல்லமுகூர்த்தம்வைத்திருக்க அதையறிந்து மும்மூர்த்திகளும்முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும்நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளுங்கின்னரகிம்புருடகெருடகாந்தருவர்முதலாய் சூழும்படியாய்ப்பார்வதிசமேதராகஈஸ்வரர் வருகிறவிதங்காண்க.

பரமசிவன்-பார்வதி-தேவர்கள்-வருகிற
தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

சம்புசதாசிவன்வந்தார் வெள்விடையேறி
சம்புசதாசிவன்வந்தார்

வள்ளியம்மைநாடகம்.

அநுபல்லவி,

நம்புமாலன்மருவேந்தி அம்பிகையுடன்சேர்ந்து
ஞானவேள்கலி யாணங்காணவே
நாடிமேன்மைமலி சேடமாகிய (சம்)

சரணங்கள்,

தேவேந்திரன்முதலோர் அரிநாரணன்
தேவியிந்திராணியுமவோர் புடைசூழ
சைவமாதர்கள்வாழ்த்துஞ் சரஸ்வதிபிரம்மதேவன்
நந்திமாமுகனும் கணநாதரும்
வந்துவணங்கிய சந்த்ரசடாதர (சம்)
அம்புருகாதரும் சந்த்ரசூரியரும்
அக்கினிபகவானும் தவஞ்செய்வோரும்
கிம்புருடாதிபருவ கின்னரானைவரும்
கீர்த்தியாகிய கோசிகனும் வெகு
நேத்தியாகிய காசிபனுமவர (சம்)
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்
முனிவர்களுங்கூடி ஒன்றுபட்டு
சுப்பிரமணியர்வள்ளி தேவானையிருவருக்குஞ்
சுந்தரமாகியபந்தலிலேமண
முந்திகழச்செய வுந்திருப்பரங்கிரி (சம்)

தெய்வயானைக்கு-விநாயகர்-மணச்செய்தி-கூறல்-விருத்தம்,

பரமனும்பார்வதியும் விண்ணோர்பதியுமாதும்
பங்கயனுஞ்சரஸ்வதியுமாலுமாதும்
சரவணவேள்கந்தனுக்குக்குறப்பெண்வள்ளி
தன்னைமணஞ்சூட்டவிதுசமயமென்று
நிரசினுங்கெஜமுகனையழைத்துநீபோய்த்
தெய்வானைதனைக்கூட்டிவாருமென்ன
விரசுடனேபோயவனு மணமுகூர்த்த
விதமெல்லாங்குஞ்சரிக்குவிளம்புவானே

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம்முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணா யிரம்ரிஷிகள்மும்மூர்த்திகளும்பரமசிவன் இவர்கள்திருப்பரங்குன்றம் வந்துசேர்ந்து சுப்பிரமணியர்வள்ளியம்மனுக்கு மணமுகூர்த்தமேனா என்று தெய்வயானையைக்கூட்டிவரும்படி விநாயகமூர்த்திக்குப்பரமசிவ ன்பார்வதிசொல்லவிநாயகமூர்த்திதெய்வயானைக்குப்போய் சொல்லுகி றவிதமெப்படியென்றால்,

விநாயகர்-தெய்வயானைக்குச்சொல்-கூறு-இ-ம்-தோடி-அடதாளம்,

நன்மைநான்சொல்லக்கேளாய் தெய்வானையே
உண்மைநான்சொல்லக்கேளாய்

துன்மையில்லாநற்கந்தன் திருக்கலியாணஞ்செய்ய
உன்மனநேராமலுகக்கழைநதிடலாச்சேன் (நன)
நிசமாய்ப்பெண்ணென்றீ நகரே திருமணக்கலியாணஞ்செய்தால்
இரண்டுகொழுந்தலைதாலைக்குச்சா[illegible]பெண்ணே (ஙன)
தேடிக்குறநதுணையக்கொண்டாடிககம்பீரணஞ்செய்ய
வேடிக்கைசொல்லவென்னோடிச்சநக்கெலவந்தேன் (நன)
மண்டலத்தனிலுயர்வருந்தவிரமனுக்கு
பண்டுவிதித்தவிதிபோலே கையாலதாச்சே (நன)
உன்னைப்பிரிவேனோ[illegible]
மின்னெருத்தோந்தொண்டல்பதிகவலிக்கன்னே (நன)

தெய்வானை-கணபதிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நாரதருரல்முடித்ததேசிகணேசன்சொல்ல,
வாயில்தெய்வானைமெத்தகாணிப்பேசும்
தாரமிதோதீரிபாப்பருவமுன்னேட
தருவனத்திற்குறத்தியைக்காங்காசோடி
வீரமெல்லாமிழந்தவன்காலடிமேல்விழுந்த
விகடதெரிந்தநாரதன்மேல்விளையாமோ
காரமெல்லாமினியுணர்ந்தாற்சரிபோவேன்
கந்தர்மணவகாணவென்றேமுறினாளே
(தெய்வானைமணபிரலக்கிதிருப்பரங்குன்றம்வருதல்)

விருத்தம்.

புத்தியென்றேன்கணபதியேசெண்டமையா
போற்றிமனத்தேற்றிமெத்தப்புகழ்ந்தேனின்று
சத்திவடிவேல்வாங்கியேனிமேதேறனு
சாமிமணமிசைந்தபடிநடப்போம்தங்கை
சித்தரவள்ளிகன்னிமணஞ்செய்தேகாருகந்
சேர்ந்தொருவரோடிருந்தயாம்வேலையா
எத்திசையுமபுகழ்திருப்பரங்குன்றத்தில்
யெழுந்தருள்வோமிட்சணத்திலப்பயத்தாலே

(வசம்) சரணஞ்சரணமையாசாமி அத்தாவே இனியெத்தனைவிதம்மி னைக்கா இறுத்துவதென்ன முடிவுகாரியமுடிக்கேதிரும் எம்பிரானையா ர் மனதிற்கிசைக்கபடி நமாகவள்ளியை மணஞ்செய்து நாககளிரு ருமொருமனதாயிருக்கின்றோம் ஆகையால் திருப்பரங்குன்றம் போக லாம்வாரும் அதிகாலே (கணபதிசொல்)நல்லதப்படியேபோகலாம்வ ாரும்தெய்வானை,

பொது-வசனம்,

இந்தப்பிரகாரம் தெய்வானை அம்மனும் விநாயகமூர்த்தியும்தே ருமலையிலிருந்துதிருப்பரங்குன்றத்தின் சபையில்வந்துசேர்ந்து பரமசிவ ம்பார்வதியை வந்தனஞ்செய்துபாவர்களுமனதுகந்து சுப்பிரமணியருக் கும் வள்ளியம்மனுக்குந்திருக்கலியாணநடக்கின்றதையடுத்தி ன்றால்,

சுப்பிரமணியர் வள்ளியம்மனைத் திருக்கலியாணஞ் செய்யும்
தரு-இம்-கேதாரகௌளம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

திருக்கல்யாணமுடித்தார் கந்தர்வள்ளிக்கும்
திருக்கல்யாணமுடித்தார்

அநுபல்லவி,

மருக்காழ்மலர்க்கொய்து பெருக்கவிதானஞ்செய்து
மக்களிபறந்தோடு முறையமைத்திடவே (திருக்)

சரணங்கள்

சந்தனமரக்கால்நாட்டி முன்னோர
சாணிமனைவறையிற்பூட்டி மிகுப்பாச
அக்கப்படிமுத்துப்பந்தல் விதம்வகுத்து
ஆதனப்பீடமும்பொருந்த முனிவாசித்தார்
இந்திரன்விண்ணோர்வேடர் பந்துஜனங்கொண்டாட
இலிதமங்கையர் மங்களமும்பாடத் (திரு)

சந்தனத்தாற்றரைமெழுகிக் கோலமிட்டுச்
சதிராய்முக்கோணமுமுகன் ஒளிபொருந்த
வக்கனையாய்க்கணபதியை நினைந்துவைத்து
வளரும்பசிதியைக் கும்பமாய்நிறுத்திப்
பக்ஷணமாகவேதேன் காயுடைத்துவாழைப்
பழமுங்கெட்சணைவைத்துப்பணிந்துவேடர்குழாத் (திரு)

செந்தமிழ்ந்திடவும்வேடர் செய்சாத்திரத்
திரமுடன்கொண்டாடக் களிகூர்ந்து
செந்திருச்சேர்ந்திடும்வள்ளியும் கந்தசாமியுஞ்
சேர்ந்தாசனமேறிலும் ...வள்ளி
மங்கலசெய்தீர் முறையநுட்டானஞ்செய்து
பண்ணந்தமிழ்நிலவரத் குணத்தேவர்மலர்பெய்து (திரு)

வேதப்பிரமனும்வந்து முறைப்படி
வேழ்வளர்த்துவுகந்து நன்முகூர்த்தமுஞ்
சாதகப்படியேயறிந்து சுபதினந்தனில்
சாந்தியுஞ்செய்ததனிந்து அப்போதுயர்ந்த
கோதிலாப்பணியணிக் கோனுனும்வேலருக்கும
நூலவிட்டவேயவிர்த்த குறமான்வள்ளியருக்கும் (திரு.

மிருதங்கமத்தளமேளம் துத்தாரிக்கொம்பு
முழங்கிடவேகைத்தாள் வாத்யத்தொனியுந்
ஜெகமெங்குமிறைந்திடவே பேரிகைபூரிச்
சேவுமுழங்கிடவே அந்தவேளையில்
...மகிழ்ச்சியா மனைவருநகொண்டாடி
அப்ப...பூர்வசிநாதர் அன்பாய்மங்களம்பாடி (திரு

ஈஸ்வரருஞ்சிந்தைகூர — ஈஸ்வரிமகிழ்
தியாவருங்களிகூர — முநிவர்தேவர்
ஆசீர்வாதங்கள்செய்ய — அட்சதைதூவி
அருந்தவர்மகிழ்வ்ய — பொங்கமுடனே
தாசர்க்குகவுங்கந்தர் — தாலிகையைக்கைபிடித்து
தார்பூண்டமங்கைவள்ளி — தன்கழுத்திற்றரித்து (திரு)
அன்னநடையின்யோனகை — திலோர்த்தமை
ஆலாத்தியேந்திடவு — மலரயன்வாழ்த்த
வண்ணவேல்மயிலுடிழ — இருபுறமும்
வாணரிருந்துபுகழ — அப்போதங்கக்
கன்னிவள்ளியைக்கந்தன் — கைபிடித்தேயந்தக்
கல்யாணமண்டபம் — களிப்புடன்சுற்றிச்சேர்ந்து (திரு)

சுப்பிரமணியர்-மணக்கோலங்கொள்ளல்

விருத்தம்

கைப்பிடித்துமணமகிழ்ந்துவெகுசிங்காரக்-கலியாணக்கோலமெல்லாம் கருணையோடு-செப்பியமா வலிமைபெருங் கந்தவேளுக்-கிரும்பிவதமெய்ம்முறைச்சீர் செய்தபின்பு-மெய்ப்பொருட்சம்பூரணானந்தமேன்றே-விமலரும்பார் வதியுமின்னோர்திருவருளுடன்-சுப்பிரமணியர் மகிழ்ந்திப்பவனிவந்தார்தோகையர்களப்சோபனங்கள்சொல்லுவாரே.

(வ-ர) அதோதெப்படியென்றால்இந்தப்பிரகாரம் சுப்பிரமணியருக்கும் வள்ளியம்மனுக்குந்திருக்கலியாணமுடிந்து மயில்வாகனரூடராய் மணக்கோலங்கொண்டுபவனிவரும்போதுசுற்றிலுமெருக்கியமங்கலப்பெண்கள்சோபனம்பாடுகிறவிதம் எப்படியென்றால்.

சோபனம்பாடுகிற-கரு-இ-ம்-ஆதி-ரூபகதாளம்

சோபனஞ்செய சோபனஞ்செய-சோபனஞ்செய-சோபனம்
பூபதிவேலாயுதர்மணம்பொருந்தவேமிகச்சோபனம் (சோப)
வள்ளிதெய்வானையுடன்வாழ்வுபெறச்சோபனம் (சோப)
புள்ளிமயில்வேலர்வள்ளிப்பொருந்தமிகச்சோபனமே (சோப)
அன்னதெய்வானை வள்ளி அணைந்திருக்கச்சோபனமே (சோப)

தேவர்கள்-வி[illegible]கருந்தல்

கந்தரும்வள்ளியும்புகழ்ந்துபவனிவந்து, கருணைவாருதி பொருந்துகணம்பெற்றோங்க, இந்திரன்மாலயன்முநிவோர்சகலபேரும் இனிமையுடன் திருவுளப்பிரசாதமன்னம்-பக்குவமாய்ப்படைத்தாசவர்க்கு கூட்டிப், பசியாறக்களிகூர்ந்து பன்னீர்தர்ச்சநமுஞ்செய்வாரு தாம்பூலங்கொண்டு சந்தியாகத்தொழுதுபோற்றினார்,

தேவர்களுஞ்-சுப்பிரமணியரும்-வள்ளியம்மையும்
தங்கள்தலஞ்சேர்தல்-விருத்தம்,

திருவிழாசலகரத் தனிவேலக்கன்
தெய்வானைவள்ளியுடன்சேர்க்கங்காளில்
உருக்கமுடன்தேவர்களவர்களுஞ்சேர்ந்து
உடனேதாமவரவர்தம்பதியிற்சேர

பெருக்கியவள்ளிசரித்திரத்தைப்பாடப்
பெருமையுடன்மங்களசோபனம்பெற்றேங்க
திருக்கலியாணச்சிறப்பைக்கேட்போர்க்கென்றுஞ்
சிதறிதங்குசெல்வமிகச்சேருந்தானே

பொது-வசனம்,

அதேதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் திருப்பரங்குன்றத்தி
ல மும்மூர்த்திகள்முதல் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்நாரதர்
ன்முதலான பெயர்களுங்கூடியிருந்து சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குத்தி
ருமணக்கோலஞ்செய்து அவரவர்களிருப்பிடம்போய்ச்சேர்ந்தபின்சுப்
பிரமணியரும் வள்ளிதெய்வானைஇவர்கள் தங்கள்கழுகாசலம்போய்ச்சே
ர்ந்து மங்களகரமாயிருக்கின்றார்கள்

மங்களம்-இ-ம-யதுவாளி-ஆதிதாளம்.

மங்களமங்களமே ஜெயசுப
மங்களமங்களமே
மங்களமங்களவல்லபைநாயகருக்கும்
துங்கவள்ளிதெய்வானை சுப்பிரமணியருக்கும் (மங்களம்
வாமபாகசிவகாமிசோமசுந்தரர்க்கும்
பூமிதேவிமணவாளன்விஷ்ணுவுக்கும் (மங்களம்
முப்பத்துமுக்கோடிமுனிவர்தேவரும்
தப்பிலா[illegible]தாய்க்கும் (மங்களம்
இந்நாட[illegible]கேட்போர்க்கும்
[illegible]க்கும் (மங்களம்
செருந்[illegible]புமும்மைப்பிரபா[illegible]தனிற்
சொ[illegible]செல்வானைக்கும் (மங்களம்
வள்ளியம்மன்நாடகத்தைவாசித்தவோர்க்கு
பு[illegible]மிலோங்கிருபைப்பெற்றுவாழ்வார்தினம் (மங்
வாழி[illegible]ம.

[illegible]வாழிச்சேவல்[illegible]-தாய்வள்ளிச்சரிதை கதனைச்சந்
தாய்க்கு[illegible]வாழி மூன்னூறாண்டாக்குவி,
தமிழ்க்கலைஞர்[illegible]இயல்[illegible]வுல்கஞ்செழிக்கவாழி கோதைவள்
ளிதெய்வானைக்கு[illegible]த்துவாழ்தென்கழுகாசலமும்வாழி-மயி
லவாழிகுமாரனிதம்வாழிதானே.

வள்ளியம்மைநாடகம்-

முற்றிற்று

3373